DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz

z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1871.

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1871.

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1871. *)

*) **Uwaga.** Ażeby ułatwić ile możności wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, zaś druga stronicę. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby stronic grubsze pismo.

T.

U.

W.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 10. Stycznia 1871. **Część I.**

Nr. 1.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Grudnia 1870. l. 52.712.

C. K. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmiło wysokim reskryptem z dnia 28. z. m. l. 5.484. dodatkowo do rozporządzenia c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 21. Lipca r. b. (Dz. praw Państwa nr. 91.), że do kategoryi przedmiotów amunicyi wszelkiego rodzaju, których wywóz i przewóz na wszystkich granicach terytoryum celnego Austryacko-Węgierskiej Monarchii powołanem rozporządzeniem zabronionym został, należy oraz policzyć miedziane lub mosiężne kapzle patronowe (Patronenhülsen) bez różnicy, czy takowe są napełnione materyą explodującą, lub nie.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Possinger m. p.

Nr. 2.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z d. 16. Grudnia 1870. do l. 2.645. praes.,

dotyczące wymiaru i poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich wraz z dodatkami w czasie od 1. Stycznia do końca Lutego 1871. w wysokości, ustawą z dnia 12. Kwietnia 1870. (Dz. praw Państwa nr. 52.) ustanowionej.

Według ustawy z dnia 28. Listopada 1870. r. ogłoszonej w Dzienniku ustaw Państwa nr. 138., mają być pobierane istniejące podatki bezpośrednie i opłaty pośrednie wraz z dodatkami w czasie od 1. Stycznia do końca Lutego 1871. r. podług istniejących obecnych ustaw o podatkach, a mianowicie dodatki

do podatków bezpośrednich w wysokości, ustanowionej w ustawie z dnia 12. Kwietnia 1870. r., ogłoszonej w Dzienniku ustaw Państwa nr. 52. z uwzględnieniem w ustępie trzecim art. IV. tejże ustawy zawartego postanowienia, na mocy którego obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klassy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klassy, w każdym razie, jeżeli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klassy, a względnie podatku dochodowego II. klassy za cały rok 1871. w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr. uiszczać mają jako dodatek państwowy tylko 7/10 części podatku zwyczajnego.

Stósownie do wydanego celem wykonania ustawy z d. 28. Listopada 1870. rozporządzenia wys. Ministerstwa Skarbu z dnia 11. Grudnia r. b. l. 38.529. pobierane będą aż do dalszego rozporządzenia podatki bezpośrednie z dodatkami całkowicie w kwotach zapadających w powyżwyrażonym okresie czasu od 1. Stycznia do końca Lutego 1871. r., a zatem podatek zarobkowy w kwocie półrocznej przypadającej w Styczniu, podatek zaś gruntowy, domowo-klassowy i domowo-czynszowy całkowicie tylko w kwotach przypadających na miesiąc Styczeń i Luty 1871. r. Wymiar podatku dochodowego jednak i przypisanie podatku tego z dodatkami uskutecznić należy za cały rok 1871.

Należytość przypadająca na mocy rozporządzenia obecnego oznajmioną będzie gminom i podatkującym w tabelach podatkowych, nakazach płatniczych, extraktach repartycyjnych i książeczkach podatkowych. Co do sporządzania i przedkładania fassyi dochodów i wykazywania stałych płac jakoteż względem wymiaru i uiszczenia należytości podatku dochodowego za rok 1871. podaje się do powszechnej wiadomości następujące rozporządzenia:

1. Fassye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1871. mają być sporządzane w formie dotychczas przepisanej instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850., i winny być wniesione do d. 20. Stycznia 1871.

2. Przy fassyonowaniu dochodu I. klassy tudzież dochodu II. klassy nie pochodzącego ze stałych płac, mają służyć dochody i wydatki lat 1868., 1869. i 1870. za podstawę do oznaczenia przeciętnego czystego dochodu, podlegającego opodatkowaniu na rok 1871.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. Października 1849. będą zastosowane do kwot pochodzących ze stałych płac II. klassy przypadających w roku 1871.

4. Odsetki i dochody III. klassy, podlegające fassyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być fassyonowane według stanu majątku i dochodu z dnia 31. Grudnia 1870.

5. Właścicielom budynków, uwolnionym czasowo całkowie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego wymierzyć należy pięć od sta jako podatek dochodowy za czas od 1. Stycznia do końca Grudnia 1871. od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków wolnych od podatku, tj. od kwoty pozostającej z całorocznego czynszu (brutto) po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a oprócz tego przy budynkach całkowicie od podatku wolnych, od podatku, po potrąceniu także w r. 1871. przypadających i należycie udowodnionych procentów, na budynku od podatku wolnym ubezpieczonych.

Od podatku dochodowego, na rok 1871. wymierzyć się mającego według punktu 5. niniejszego rozporządzenia nie mają być wymierzane i pobierane dodatki państwowe.

Również wymiar i pobór innych dodatków do podatku dochodowego w punkcie 5. wymienionego nie ma na razie miejsca.

6. Przysłużające przedsiębiorcom przemysłowym prawo do potrącania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych od procentów od tychże kapitałów, odnosi się także do podwyższonego dodatku do podatku dochodowego na rok 1871.

Gdyby niniejsze postanowienie w skutek wyższych poleceń wypadało później zmienić, natenczas zmianę tę dodatkowo poda się do wiadomości,

Jorkasch m. p.

Nr. 3.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z d. 6. Grudnia 1870. l. 49.553., względem zwrotu kosztów leczenia za obłąkanych Kantonu Neuenburg w Szwajcaryi.

W skutek polecenia Jego Excellencyi p. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7. Listopada b. r. l. 14.281. zarządzono do c. k. Starostw, co następuje:

C. k. Ministerstwo Spraw Zewnętrznych, traktując w sprawie żądania zwrotu kosztów przez Wydział krajowy za obłąkanego z kantonu Neuenburg, w jednym z tutejszo-krajowych zakładów leczonego, wychodziło według odezwy swej z dnia 23. Września 1870. l. 14.153., do Jego Excellencyi p. Ministra Spraw Wewnętrznych wystosowanej z zasady, że co do zwrotu kosztów leczenia za obłąkanych, od powszechnej, w umowie z niektóremi kantonami Szwajcaryi w r. 1857. wypowiedzianej zasady bezpłatnego pielęgnowania, odstąpić należy; i wezwało c. k. Poselstwo w Bernie, aby między powodami za tem zapatrywaniem się przemawiającemi, tę szczególnie podniosło okoliczność, iż c. k. Rząd, zawarłszy po większej części z Państwami

umowę względem kosztów leczenia, porozumiał się w taki sposób, iż pod reklamacyami kosztów w ogóle nie należy rozumieć reklamacyi kosztów za obłąkanych, lecz raczej wymaga się w tej mierze wyraźniej zapewnienie wzajemności zawierającej umowy tak samo, jak to wymienione obopólne w swym czasie oświadczenie Kantonu Berneńskiego stanowiło.

Gdy w wypadku niniejszym gmina przynależna leczonego na zapłacenie kosztów urosłych bez oporu przystała, oświadczył Rząd rzeczonego kantonu, iż ze względu na tę okoliczność nie wdaje się w rozbiór ugody z r. 1857. i wypływającego ztąd obowiązku Państwa do zapłacenia kosztów pomienionych, lecz ogranicza się jedynie na tem, aby z przyrzeczenia wzajemności ze strony c. k. austryackiego Rządu otrzymanego, wtedy tylko użytkować;, jeżeliby podobne żądania ze strouy gmin Neuenburga były stawiane.

Possinger m. p.

Nr. 4.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z d. 10. Grudnia 1870. l. 53.071., względem wartości monet złotych wybitych na podstawie ustawy z dnia 9. Marca 1870. Dzien. praw Państwa Nr. 22.

Celem ustanowienia wskazówek dla c. k. kass względem ocenienia wartości monet złotych, wybitych na podstawie ustawy z dnia 9- Marca 1870. (Dz. praw Państwa nr. 22.) i odpowiedniego węgierskiego artykułu ustawowego nr. XII. z roku 1869. postanowiło ces. i król. Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z kr. węgierskiem Ministerstwem, że od 1. Grudnia 1870. zapłaty, w c. k. kassach w srebrze uiszczać się mające mogą być uiszczone w wspomnianych monetach złotych, z których monety na 8 złr. (20 franków) jako 8 złr. 10 centów, zaś na 4 złr. (10 franków) jako 4 złr. 5 centów w srebrze wal. austr. przyjęte będą.

Postanowiono dalej, że c. k. kassy aż do dalszego zarządzenia owe monety przy wypłatach, stronom w srebrze uiszczać się mających tylko wtenczas użyć mogą, jeżeli strony z wypłatą w tych monetach i z powyższem ocenieniem ich wartości się zgadzają. Tę samą wartość mają odpowiednie monety złote odcisku węgierskiego.

Co się niniejszem w myśl reskryptu Jego Excellencyi p. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26. z. m. l. 17.363. do powszechnej wiadomości podaje.

Possinger m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Stycznia 1871. **Część II.**

Nr. 5.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie Baczyny na pobór 29% dodatków do podatków bezpośrednich stałych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie wiejskiej Baczyny powiatu Staromiejskiego, pozwala się w latach 1870. — 1871. pobierać dodatki do podatków bezpośrednich w wysokości 29%.

Schönbrunn dnia 15 Listopada 1870.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p.

Nr. 6.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie wiejskiej Bąkowic z Suszycą na pobór 32% dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie wiejskiej Bąkowic z Suszycą powiatu Staromiejskiego, pozwala się pobierać na cele gminne, począwszy od Stycznia roku 1870. i na rok 1871. dodatki do podatków bezpośrednich stałych w wysokości 32%.

Schönbrunn dnia 15. Listopada 1870.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p.

Nr. 7.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie wiejskiej Leninie na pobór 32% dodatków do podatków bezpośrednich stałych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie wiejskiej Leninie, powiatu Staromiejskiego, pozwala się pobierać począwszy od 1. Stycznia 1870. roku i na rok 1871. dodatki do podatków bezpośrednich stałych w wysokości 32%.

Schönbrun dnia 15. Listopada 1870.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p.

Nr. 8.

Ustawa,

obowiąznjąca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem względem pozwolenia gminie wiejskiej Berezowa Niżnego na pobór 27% dodatków do podatków bezpośrednich stałych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Berezowa Niżnego, powiatu Kołomyjskiego, pozwala się pobierać począwszy od 1. Stycznia roku 1870. i za rok 1871. dodatki do podatków bezpośrednich stałych w wysokości 27%.

Schönbrunn dnia 15. Listopada 1870.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p.

Nr. 9.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie wiejskiej Zaborza na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie wiejskiej w Zaborzu, powiatu Bielskiego, pozwala się pobierać na potrzeby gminne w latach 1870. i 1871. dodatki do podatków bezpośrednich stałych w wysokości 30%.

Schönbrunn dnia 15. Listopada 1870.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p.

Nr. 10.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie miejskiej Strzyżowa pobór wyższych opłat od wprowadzonych w obręb miasta tego spirytusowych trunków słodzonych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Strzyżowa, powiatu Rzeszowskiego, pozwala się na rok 1871. pobierać podwyższony dodatek gminny od wprowadzonych w obręb miasta tego słodzonych napojów spirytusowych po 24 centy od miary niższo-austryackiej.

Schönbrunn dnia 15. Listopada 1870.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p.

Nr. 11.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem pozwolenia gminie miasta Mościsk, na pobór podwyższonych opłat od wprowadzanych w obręb miasta tego trunków spirytusowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi w Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miejskiej Mościsk, będącej dotąd w prawie do pobierania opłat od wprowadzanych w obręb miasta tego trunków spirytusowych, a mianowicie po 21 centów od garnca okowity, zaś po 28 centów od garnca rozolisów i trunków spirytusowych słodzonych, pozwala się na rok 1871. pobieranie podwyższonych opłat, tj. po 12 centów w. a. od jednej massy niższoaustryackiej czyli po 4 złr. 80 centów w. a. od jednego wiadra słodzonych i niesłodzonych trunków spirytusowych.

Schönbrunn dnia 15. Listopada 1870.

Franciszek Józef m. p.

Taaffe m. p.

Nr. 12.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z d. 24. Grudnia 1870. l. 55.266.,

dotyczące zniesienia niektórych powszechno-publicznych szpitali w Tyrolu.

Według wysokiego reskryptu Jego Excellencyi pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13. Grudnia 1870. l. 18.135. przestały istnieć domy chorych w Eppau, Tramin, Lana, Niederdorf, Kastelruth, Windischmatrei, Telfs, Glurns, Klausen, Strigen, Ala, Riva, Cles, Levico, Mori i Primör w Tyrolu, jako szpitale powszechno-publiczne.

Co się niniejszem dla powszechnej wiadomości ogłasza.

Possinger m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 28. Lutego 1871. **Część III.**

Nr. 13.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z d. 6. Stycznia 1871. l. 56.217.,

co do policzenia lat, w służbie lekarskiej przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 Kwietnia 1870. D. u P. Nr. 68. przebytych.

Z powodu poruszonej kwestyi, czy lekarzom, według ustawy z dnia 30. Kwietnia 1870. (D. u. P. Nr. 68.) nowo zamianować się mającym przy wymiarze płac, powołaną ustawą dla tychże systemizowanych, w celu przyznania im dodatku pięciorocznego, ma być wliczony czas, przed wejściem w życie powyższej ustawy w c. k. służbie lekarskiej aż do chwili ich zamianowania w nowym organizmie przebyty, oświadczył Jego Excel. p. Minister Spraw Wewnętrznych wysokim reskryptem z dnia 18. Grudnia 1870. l. 18.197., że w braku wyraźnego postanowienia w tej mierze w ustawie z dnia 30. Kwietnia 1870. (D. u. P. Nr 68.) podobne wliczenie czasu miejsca mieć nie może.

Co się w skutek powołanego wysokiego reskryptu do powszechnej podaje wiadomości.

Possinger m. p.

Nr. 14.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z d. 7. Stycznia 1871. l. 652.,

względem dodatków na fundusz krajowy i indemnizacyjny na rok 1871.

Najwyższem postanowieniem z dnia 26. z. m. i r. raczył Jego Ces. i Kr. Apostolska Mość umocować Jego Excellencyę pana Ministra Spraw Wewnętrznych do tymczasowego rozpisania na rok 1871. dodatków krajowych w Króle-

stwie Galicyi i Lodomeryi z W. ks. Krakowskiem dla funduszu krajowego i funduszów indemnizacyjnych w takiej samej wysokości, jak w roku 1870. i z zastrzeżeniem ustawodawczego w swoim czasie uchwalenia budżetu.

W wykonaniu najwyższego postanowienia zarządził Jego Excellencya pan Minister Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 30. z. m. i r. l. 18.868. rozpisanie i pobór dodatków, które tak samo, jak w roku 1870, dla funduszu krajowego 16 $^1/_2$ cent. od jednego złotego a. w. podatków stałych wraz z dodatkiem $^1/_3$ części, a dla funduszów indemnizacyjnych po 51 centów od jednego złotego a. w. podatków stałych, bez dodatków, wojennego i nadzwyczajnych, wynosić mają.

Podając to do powszechnej wiadomości, zarządza się równocześnie pobór tych dodatków na potrzeby krajowe i fundusz indemnizacyjny na rok 1871 w sposób zwykły, ustawą przepisany.

Possinger w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 11. Marca 1871. **Część IV.**

Nr. 15.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. Lutego 1871. r. do L. 469/pr.,

dotyczące pobierania podatków stałych i niestałych, tudzież należytości rządowych w miesiącu Marcu 1871. r.

Upoważnienie, udzielone wys. Ministerstwu ustawą z dnia 28. Listopada 1870. (Nr. 138. D. p. P.) do pobierania podatków stałych i niestałych, i należytości rządowych, wraz z dodatkami według istniejących obecnie ustaw, a mianowicie dodatków w wysokości, ustawą z dnia 12. Kwietnia 1870. (Nr. 52. D. p. P.) oznaczonej na czas od 1. Stycznia do końca Lutego 1871. zostało na mocy ustawy z dnia 26. Lutego 1871. w równej mierze na miesiąc Marzec r. b. przedłużone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 26. Lutego 1871. l. 6.079. pobierane być mają w całości raty podatku gruntowego, domowo-klassowego i dochodowego, w Marcu zapadłe.

Co się dodatkowo do tutejszego obwieszczenia z dnia 16. Grudnia 1870. l. 2645./pr. do powszechnej podaje wiadomości.

Jorkasch m p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 17. Kwietnia 1871. **Część V.**

Nr. 16.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 31. Marca 1871., l. 731/pr.,

dotyczące pobierania podatków i należytości rządowych w miesiącu Kwietniu 1871.

Upoważnienie udzielone wys. Ministerstwu ustawami z dnia 28. Listopada 1870. (Dz. pr. P. Nr. 138.) i z dnia 26. Lutego 1871. (Dz. pr. P. Nr. 15.) do pobierania podatków stałych i niestałych, również jak i należytości rządowych, wraz z dodatkami według istniejących obecnie ustaw, a mianowicie dodatków w wysokości, ustawą z dnia 12. Kwietnia 1870. (Dz. pr. P. Nr. 52.), oznaczonej na czas od 1. Stycznia do końca Marca r. b. zostało na mocy ustawy z dnia 29. Marca 1871. w równej mierze także i na miesiąc Kwiecień r. b. przedłużone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 29. Marca 1871. l. 9.591. pobierane być mają w całości raty podatku gruntowego, domowo-klassowego i czynszowego w Kwietniu r. b. zapadłe, rata zaś druga kwartalna podatku dochodowego, z końcem Czerwca r. b. zapadająca, żądaną być nie może.

Co się w ślad tutejszego obwieszczenia z dnia 28. Lutego 1871. l. 469. do powszechnej podaje wiadomości.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 19. Kwietnia 1871. **Część VI.**

Nr. 17.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Kwietnia b. r. l. 12.921.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49. instrukcyi do ustawy wojskowej plan podróży i czynności, dotyczący uzupełnienia wojska w roku 1871. w Galicyi.

Possinger w. r.

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asenterunkowych równocz. ustanowion.	Powiat odstawczy, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w Kwietniu 1871	Dnie podróży w Maju 1871	Dnie czynności w Kwietniu 1871
9.		Stryj	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
		Dolina	27.		28. 29.
	1	Kałusz		7. 18.	
		Żydaczów $^{4}/_{10}$	14		15. 17. 18. 19.
		Bóbrka	20.		21. 22. 24. 25. 26. 27.
	1	Przemyślany	28.	9.	29.
10.		Cieszanów	14.		15. 17 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
		Jarosław	27.		28. 29.
	1	Jaworów		10. 21.	
		Przemyśl			15. 17. 18. 19 20. 21. 22. 24. 25.
		Gródek	26.		27. 28. 29.
	1	Mościska		5. 16.	
13.		Chrzanów	14.		15. 17. 18 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26
		Kraków, powiat	27.		28. 29.
	1	Kraków, miasto			
		Brzesko	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
		Bochnia $^{4}/_{10}$	27.		28 29
	1	Wieliczka $^{8}/_{10}$		3. 14.	
15.		Zaleszczyki	13. 14.		15. 17. 18. 19. 20. 21 22. 24. 25. 26.
		Borszczów	27.		28. 29.
	1	Tarnopol		9. 10.	
		Skałat	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
	1	Husiatyn	27.	7.	28. 29.
20.		Bochnia $^{6}/_{10}$	15. 16.		17. 18. 19. 20. 21. 22.
		Limanowa	23.		24. 25. 26. 27. 28. 29.
	1	Nowytarg		4. 5. 16.	
		Gorlice	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24.
		Grybów	25.		26. 27. 28. 29.
	1	Nowy Sącz		3.	

Dnie czynności w Maju 1871	Miejsce poboru	Uwaga
	Stryj	**Dodatkowe odstawki** odbędą się: 25. 26. 27. i 30. maja 1871. w siedzibie każdej c. k. komendy rezerwy. **Niedziele:** 16. 23. i 30. kwietnia 7. 14. 21. i 28. maja 1871 **Święta:** 18. i 29. maja 1871.
1. 2. 3. 4. 5. 6.	Dolina	
8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 16. 17.	Kałusz	
	Żydaczów	
	Bóbrka	
1. 2. 3. 4. 5. 6. 8	Przemyślany	
	Cieszanów	
1. 2 3. 4. 5. 6. 8 9.	Jarosław	
11. 12. 13. 15 16. 17. 19. 20.	Jaworów	
	Przemyśl	
1. 2. 3. 4.	Gródek	
6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15.	Mościska	
	Chrzanów	
1. 2. 3 4. 5 6. 8. 9. 10. 11.	Kraków	
	Brzesko	
1. 2.	Bochnia	
4. 5. 6 8. 9 10. 11. 12. 13.	Wieliczka	
	Zaleszczyki	
1. 2. 3. 4. 5. 6. 8.	Borszczów	
15. 16. 17. 19. 20. 22. 23 24. 25. 26.	Tarnopol	
	Skałat	
1. 2. 3. 4. 5. 6	Husiatyn	
	Bochnia	
1. 2. 3.	Limanowa	
6 8 9. 10. 11. 12. 13. 15.	Nowytarg	
	Gorlice	
1. 2	Grybów	
4. 6 8. 9. 10. 11. 12 13 15.	Nowy Sącz	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asenterunkowych równocz. ustanowion.	Powiat odstawczy, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży		Dnie czynności
			w Kwietniu	w Maju	w Kwietniu
			1871		
24.		Śniatyn	14		15. 17. 18. 19. 20 21. 22. 24. 25.
		Kossów	26.		27. 28. 29.
	1	Kołomyja		9.	
30.		Sokal	13. 14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
		Rawa	27 28.		29.
	1	Żółkiew		12. 25.	
		Lwów, powiat			15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26. 27. 28.
	1	Lwów, miasto			
40.		Tarnobrzeg	15. 16.		17. 18 19. 20. 21. 22.
		Kolbuszowa	23.		24. 25. 26. 27 28. 29.
	1	Rzeszów		4.	
		Nisko	13. 14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22 24
	1	Łańcut	25. 26.	12.	27. 28. 29.
45.		Krosno	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21 22. 24. 25. 26.
		Brzozów	26.		28. 29.
	1	Sanok		7.	-
		Lisko	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25.
	1	Bircza	26.	4.	27. 28. 29
55.		Podhajce	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25
		Rohatyn	26.		27. 28. 29.
	1	Brzeżany		7.	
		Tłumacz $^4/_{10}$	16. 17.		18. 19. 20. 21. 22
		Buczacz	23.		24 25. 26. 27. 28. 29.
	1	Trembowla		5. 13. 14	
56.		Wieliczka $^2/_{10}$	14.		15. 17.
		Myślenice	18.		19 20. 21. 22. 24. 25. 26. 27 28.
	1	Wadowice	29.		
		Żywiec	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
	1	Biała	27.	9.	28. 29.

Dnie czynności w Maju 1871	Miejsce poboru	Uwaga
	Śniatyn	**Dodatkowe odstawki** odbędą się: 25. 26 27. i 30. maja 1871. w siedzibie każdej c. k. komendy rezerwy. **Niedziele:** 16. 23. i 30 kwietnia 7. 14. 21. i 28 maja 1871. **Święta:** 18. i 29. maja 1871.
1. 2. 3. 4 5. 6. 8.	Kossów	
10. 11. 12. 13. 15. 16. 17 19. 20. 22. 23.	Kołomyja	
	Sokal	
1. 2. 3. 4. 5. 6 8. 9. 10. 11.	Rawa	
13. 15. 16. 17. 19. 20. 22 23. 24.	Zółkiew	
2. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12.	Lwów	
	Tarnobrzeg	
1. 2. 3.	Kolbuszowa	
5. 6. 8. 9. 10. 11 12. 13. 15. 16. 17. 19. 20.	Rzeszów	
	Nisko	
1. 2. 3 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11	Łańcut	
	Krosno	
1. 2. 3 4. 5. 6.	Brzozów	
8 9. 10. 11. 12. 13 15. 16. 17. 19.	Sanok	
	Lisko	
1. 2. 3.	Dobromil	
	Podhajce	
1. 2. 3. 4. 5. 6.	Rohatyn	
8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 16. 17.	Brzeżany	
	Tłumacz	
1. 2 3. 4.	Buczacz	
6. 8. 9. 10. 11. 12.	Trembowla	
	Wieliczka	
	Myślenice	
1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11.	Wadowice	
	Żywiec	
1. 2. 3. 4. 5. 6. 8.	Biała	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asenterunkowych równocz. ustanowion	Powiat odstawczy, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w Kwietniu	Dnie podróży w Maju	Dnie czynności w Kwietniu
			1871		
57.		Dąbrowa	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22.
		Mielec	23.		24. 25. 26. 27. 28. 29.
	1	Ropczyce		2. 10.	
		Jasło	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25.
		Pilzno	26.		27. 28. 29.
	1	Tarnów		6.	
58.		Nadwórna	14.		15. 17 18. 19. 20. 21. 22. 24.
		Bohorodczany	25.		26. 27. 28. 29.
	1	Stanisławów		4.	
		Czortków	13. 14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 24. 25.
		Horodenka	26		27. 28. 29.
	1	Tłumacz 6/10		7. 16	
77.		Rudki	14.		15. 17. 18. 19. 20 21. 22.
		Sambor	23.		24. 25. 26. 27. 28. 29.
		Staremiasto		4.	
	1	Turka		11. 20.	
		Drohobycz	14.		15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
		Żydaczów 6/10	27.	3. 4.	28. 29.
80.		Kamionka Strumiłowa	13. 14		15 17. 18. 19. 20. 21. 22. 24. 25. 26.
	1	Złoczów	27. 28.		29
		Brody	14.		15. 17. 18. 19. 20 21. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29.
	1	Zbaraż		4. 5. 14. 15	

Dnie czynności w Maju 1871	Miejsce poboru	Uwaga
	Dąbrowa	**Dodatkowe odstawki** odbędą się: 25. 26. 27. i 30. maja 1871. w siedzibie każdej c. k. komendy rezerwy. **Niedziele:** 16. 23. i 30. kwietnia 7. 14. 21. i 28. maja 1871. **Święta:** 18. i 29. maja 1871.
1.	Mielec	
3. 4. 5 6. 8. 9.	Ropczyce	
	Jasło	
1. 2. 3 4. 5.	Pilzno	
8. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 16. 17	Tarnów	
	Nadwórna	
1. 2 3.	Bohorodczany	
5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 15.	Stanisławów	
	Czortków	
1. 2. 3. 4. 5. 6.	Horodenka	
8. 9. 10. 11. 12. 13. 15.	Tłumacz	
	Rudki	
1. 2. 3.	Sambor	
5. 6. 8. 9. 10.	Staremiasto	
12. 13. 15. 16. 17. 19.	Turka	
	Drohobycz	
1. 2.	Żydaczów	
	Kamionka Strumiłowa	
1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 10. 11. 12. 13.	Złoczów	
1. 2. 3.	Brody	
6. 8. 9. 10. 11. 12. 13.	Zbaraż	

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 15. Maja 1871. **Część VII.**

Nr. 18.

U s t a w a,

rozciągająca postanowienia o wykupnie lub regulacyi z urzędu na pobory roślin z cudzych gruntów stawowych, i na pobory drzewa z cudzych gruntów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Wykupowi lub regulacyi z urzędu podług postanowień patentu z dnia 5. Lipca 1853. Nr. 130. Dz. p. P., mają podlegać także następujące prawa:

1. Wszelkie pobory traw, szuwarów lub innych roślin, rosnących na cudzych stawach lub wierzchowinach tychże stawów.

2. Wszelkie pobory drzewa z cudzych gruntów, nie przeznaczonych do uprawy leśnej.

Artykuł II.

Z dniem wejścia w życie tej ustawy, mają obowiązywać pod względem kompetencyi władz do rozstrzygania sporu o wyżwymienione prawa, lub o posiadanie tych praw, przepisy rozdziału III., ustępu II., punktów 5., 6., 7., edyktu lwowskiej c. k. Komisyi krajowej dla spraw odkupu i regulacyi ciężarów gruntowych z dnia 17. Marca 1857., tudzież równobrzmiące przepisy rozdziału III., ustępu II., punktów 5., 6., 7., edyktu krakowskiej c. k. Komisyi krajowej dla spraw odkupu i regulacyi ciężarów gruntowych z dnia 20. Marca 1857., wreszcie przepisy rozporządzeń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17. Maja 1860. (Nr. 128. Dz. u. P.) i rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 24. Października 1860. (Nr. 249. Dz. u. P.)

Artykuł III.

Ustawa ta wejdzie w wykonanie z dniem jej ogłoszenia.

Artykuł IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Wiedeń dnia 26. Kwietnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Hohenwarth w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 30. Kwietnia 1871. l. 947/pr.,

dotyczące pobierania podatków i należytości rządowych w miesiącu Maju 1871.

Upoważnienie, udzielone wys. Ministerstwu Skarbu ustawami z dnia 28. Listopada 1871. (Dz. p. P. Nr. 138.), z dnia 26. Lutego 1871. (Dz. p. P. Nr. 15.) i 29. Marca 1871. (Dz. p. P. Nr. 23.), do pobierania podatków stałych i niestałych, również jak i należytości rządowych wraz z dodatkami według istniejących obecnie ustaw, a mianowicie dodatków w wysokości, ustawą z dnia 12. Kwietnia 1870. (Dz. p. P. Nr. 52.) oznaczonej na czas od 1. Stycznia do końca Kwietnia r. b. zostało na mocy ustawy z dnia 27. Kwietnia r. b. w równej mierze także i na miesiąc Maj r. b. przedłużone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 27. Kwietnia 1871. l. 12.795, pobierane być mają w całości raty podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego w Maju r. b. zapadłe, rata zaś druga podatku dochodowego, z końcem Czerwca r. b. zapadająca, żądaną być nie może.

Co się odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 31. Marca 1871. l. 731./pr. do powszechnej podaje wiadomości.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 18. Maja 1871. **Część VIII.**

Nr. 20.

Rozporządzenie Rady szkolnej krajowej z dnia 25. Lutego 1871. l. 1.740.,

którem się ogłasza prowizoryczny Statut dla seminaryów nauczycielskich.

Na mocy reskryptu Jego Excelencyi Pana Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 22. Października 1870. do l. 11.238, rozporządza Rada szkolna krajowa w sprawie seminaryów nauczycielskich dla szkół ludowych, co następuje:

§. 1.

W Królestwie Galicyi i Lodomeryi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem zaprowadza się seminarya nauczycielskie jako osobne zakłady, mające na celu kształcenia nauczycieli i nauczycielek dla szkół ludowych, mianowicie męskie we Lwowie i Krakowie, żeńskie we Lwowie i Przemyślu od d. 1. Maja b. r., seminarya zaś męskie w Nowym Sączu, Rzeszowie, Tarnopolu i Stanisławowie, i żeńskie w Krakowie od d. 1. Września b. r. Kurs naukowy rozłożony w nich na trzy lata.

§. 2.

Dla kształcenia kandydatów i kandydatek w praktyce nauczycielskiej urządza się przy każdem seminaryum nauczycielskiem szkołę ludową o dwóch klasach, jeżeli istniejąca w miejscu szkoła ludowa nie da się użyć do tego celu.

Celem nastręczenia uczniom seminaryów sposobności do ćwiczenia się praktycznego w gospodarstwie wiejskiem, dodany będzie do każdego seminaryum męskiego stosowny kawał gruntu lub ogród.

§. 3.

W seminaryach męskich wykładane będą następujące przedmioty:

1. Nauka religii.
2. Pedagogika w połączeniu z dydaktyką i nauką o szkolnictwie.
3. Język polski.
4. Język ruski.
5. Język niemiecki.
6. Matematyka, a mianowicie: arytmetyka i geometrya.
7. Geografia i historya z uwzględnieniem najpotrzebniejszych wiadomości o konstytucyi krajowej.
8. Nauki przyrodnicze, mianowicie: historya naturalna i fizyka.
9. Gospodarstwo wiejskie, mianowicie: rolnictwo, ogrodnictwo, pszczelnictwo, jedwabnictwo i najważniejsze wiadomości o hodowli bydła i weterynaryi.
10. Kaligrafia.
11. Rysunki.
12. Spiew i muzyka.
13. Gimnastyka.

Jeżli w miejscu, gdzie jest seminaryum, znajduje się zakład głuchoniemych lub ślepych, seminarzyści zaznajomić się mają z metodą udzielania tymże nauki. Również zaznajomią się z urządzeniem ochronek dla małych dzieci, skoroby w miejscu nadarzyła się do tego sposobność. Nauka gry na organach, tudzież gr. kat. rytuałów kościelnych będzie obowiązkową dla uczniów, którzy, zapisawszy się na nią, odpowiednie ku temu okażą zdolności.

§. 4.

W seminaryach żeńskich wykładane będą następujące przedmioty:

1. Nauka religii.
2. Pedagogika w połączeniu z dydaktyką i nauką o szkolnictwie.
3. Język polski.
4. Język ruski.
5. Język niemiecki.
6. Język francuzki.
7. Matematyka, mianowicie: arytmetyka i geometrya.
8. Geografia i historya.
9. Nauki przyrodnicze, mianowicie: historya naturalna i fizyka.
10. Nauka gospodarstwa domowego.
11. Kaligrafia.
12. Rysunki.
13. Kobiece roboty ręczne.

14. Gimnastyka.
15. Spiew i muzyka.

Naukę języka francuzkiego, gimnastyki i muzyki uważa się za przedmioty nadobowiązkowe.

Jeżeli w miejscu, gdzie jest seminaryum żeńskie, nadarzy się sposobność, winny kandydatki zaznajomić się z urządzeniem i kierowaniem ochronek dla małych dzieci.

§. 5.

W każdem seminaryum, czy to męskiem, czy żeńskiem, należy ile możności starać się o to, by kandydatom lub kandydatkom podana była sposobność nauczenia się języka ruskiego.

§. 6.

Jązykiem wykładowym w seminaryach męskich w Krakowie, w Nowym Sączu i w Rzeszowie, tudzież w seminarych żeńskich w Krakowie i Przemyślu ma być dla wszystkich przedmiotów naukowych język polski, w seminaryach męskich zaś we Lwowie, w Tarnopolu i Stanisławowie, niemniej w seminaryum żeńskiem we Lwowie, mają być oba języki t. j. polski i ruski wykladowemi. Które przedmioty mają być wykładane w tych seminaryach w języku polskim a które w ruskim, oznaczy Rada szkolna krajowa.

§. 7.

Do publicznych seminaryów nauczycielskich uczęszczać mogą kandydaci i kandydatki nauczycielskie bez różnicy wyznania lub obrządku.

§. 8.

Dla kandydatów i kandydatek tak wyznania katolickiego jak wyznania mojżeszowego ustanowieni będą do nauki religii, a dla ostatnich i do języka hebrajskiego uzdolnieni nauczyciele. Kandydaci i kandydatki nauczycielskie innych wyznań mają pobierać naukę religii prywatnie, i obowiązani są tak przy rocznych promocyach, jak przy examinach dojrzałości i kwalifikacyjnych wykazać się świadectwem dostatecznej znajomości religii, wydanem przez zwierzchność wyznania swego.

§. 9.

Koszta zaprowadzenia i utrzymania seminaryów nauczycielskich równie jak zaopatrywania ich w potrzebne przybory naukowe i sprzęty szkolne, ponosi skarb Państwa.

§. 10.

Przy każdem seminaryum nauczycielskiem będą ustanowieni: jeden dyrektor, trzej nauczyciele (względnie nauczycielki) starsi (wyżsi) i odpowiednia liczba nauczycieli (nauczycielek) młodszych (niższych) tudzież pomocników (pomocnic) nauczycielskich.

§. 11.

Płace dyrektorów wynoszą od 1.200 do 1.800 złr., nauczycieli (nauczycielek) starszych od 1.000 do 1.200 złr., nauczycieli (nauczycielek) zaś młodszych od 600 do 800 złr. Pomocnicy (pomocnice) otrzymają wynagrodzenia stosownie do swego zajęcia.

Prócz tego pobierać będą dyrektorowie i nauczyciele po upływie każdego pięciolecia stałej a nienagannej służby przy seminaryach nauczycielskich dodatek do płacy w kwocie 100 złr.

Płace te wyznaczy na przedstawienie Rady szkolnej krajowej Pan Minister Wyznań i Oświecenia.

§. 12.

Nauczyciele (nauczycielki) młodsi udzielać będą nauki w szkole, przeznaczonej do ćwiczeń praktycznych; prócz tego są także obowiązani do udzielania nauk kandydatom lub kandydatkom, a to wrazie potrzeby.

§ 13.

Nauka w publicznych seminaryach nauczycielskich jest bezpłatną.

Ubodzy a zdolni kandydaci (kandydatki) mogą pobierać stypendya, zobowiązawszy się atoli osobną deklaracyą na pismie, iż przynajmniej przez pierwsze sześć lat po ukończeniu nauk oddadzą się służbie publicznej w zawodzie nauczycielskim.

§. 14.

Kto chce być przyjętym do seminaryum nauczycielskiego, ma się wykazać:

1. iż ukończył 15ty rok życia;

2. iż wolnym jest od takich widocznych wad fizycznych, któreby mu stały na przeszkodzie w wypełnianiu obowiązków przyszłego powołania;

3. ma przedłożyć świadectwo moralności i krótki przebieg życia swego;

4. ma się poddać examinowi wstępnemu tak ustnemu, jak pisemnemu, a w nim złożyć dowody takiego rozwoju umysłowego, jakiego wymaga się od uczniów, którzy ukończyli cztery niższe klasy gimnazyalne, lub niższą szkołę realną.

Kandydatki mają się przy examinie wstępnym wykazać takiem przygotowaniem naukowem, jakiego udziela wyższa szkoła ludowa.

§. 15.

Przyjęcie do seminaryum nauczycielskiego odbywa się na początku roku szkolnego. W ciągu roku może być przyjęty kandydat (kandydatka) jedynie wyjątkowo za pozwoleniem Rady szkolnej krajowej.

Kandydaci (kandydatki) dojrzalszego wieku mogą być przyjęci od razu na wyższy kurs do seminaryum nauczycielskiego na podstawie examinu wstępnego, jeżeli dopełnią warunków, wymienionych w §. 14. pod 1., 2. i 3.

Liczba przyjętych do jednej klasy kandydatów (kandydatek) nie może być wyższą nad 40. Na wyjątek od tej zasady może zezwolić jedynie Rada szkolna krajowa.

§. 16.

Z końcem każdego roku szkolnego orzeka grono nauczycielskie pod przewodnictwem dyrektora o postępie kandydatów (kandydatek) z klasy niższej do wyższej.

Kandydaci (kandydatki), którym grono nauczycielskie odmówi promocyi, mogą tę samą klasę tylko przez jeden rok powtarzać.

§. 17.

Po ukończeniu ostatniego kursu 3go roku w seminaryum nauczycielskiem poddają się kandydaci (kandydatki) scisłemu examinowi wstępnemu ze wszystkich udzielanych im przedmiotów naukowych.

Examin ten odbywać się będzie pod przewodnictwem delegata Rady szkolnej krajowej. Kandydaci (kandydatki), którzy wszystkim wymogom examinu tego zadość uczynią, otrzymają świadectwo dojrzałości.

Kto otrzyma świadectwo dojrzałości, może być umieszczony jako pomocnik nauczycielski lub zastępca nauczyciela przy szkołach ludowych.

Do examinów tych mogą być przypuszczeni kandydaci (kandydatki), którzy przysposobili się do niego przez naukę prywatną, jeżeli posiadają wiek odpowiedni (ukończony rok 18ty życia), dopełnią warunków, przytoczonych w §. 14. pod 1., 2. i 3. i wykażą się odbytemi studyami. Nim jednak tacy kandydaci (kandydatki) otrzymają świadectwo dojrzałości, winni odbyć trzechmiesięczną praktykę w szkole, przeznaczonej do ćwiczeń praktycznych.

§. 18.

Do stałego umieszczenia w zawodzie nauczycielskim wymaga się patentu uzdolnienia, który uzyskać można po dwuletniej przynajmniej praktyce w służbie nauczycielskiej, w skutek złożonego examinu kwalifikacyjnego.

Celem przeprowadzenia takich examinów wyznacza Pan Minister Wyznań i Oświecenia na podstawie Rady szkolnej krajowej osobne komisye.

Sposób, w jaki examina te jak i poprzednie (§. 17.) odbywać się mają, określi bliżej osobna instrukcya, wydana przez Radę szkolną krajową.

§ 19.

Patent uzdolnienia nadaje prawo do objęcia posady nauczyciela lub nauczycielki w szkołach ludowych, czy to niższych, czy wyższych.

§. 20

W patencie uzdolnienia ma być wyrażone, w jakim języku wykładowym kandydat lub kandydatka może udzielać nauki.

Postanowienia, tyczące się stanu przejściowego.

§. 1.

Równocześnie z zaprowadzeniem seminaryów nauczycielskich, rozwiązuje się istniejące dotąd zakłady pedagogiczne (preparandy), a należące do nich sprzęty szkolne i przyrządy naukowe mają być przeniesione do seminaryów nauczycielskich.

§. 2.

Rada szkolna krajowa mianuje tymczasowych dyrektorów i nauczycieli przy seminaryach tak męskich, jak żeńskich, i przedkłada o tem bezpośrednio sprawozdanie Panu Ministrowi Wyznań i Oświecenia z wnioskami do wyznaczenia płac odpowiednich.

§. 3.

Gdyby dla pewnych przedmiotów w seminaryum nie dało się pozyskać nauczycieli uzdolnionych, Rada szkolna krajowa powoła do tego zastępców z grona nauczycieli szkół średnich, znajdujących się w miejscu.

§. 4.

Kandydatom, zapisanym obecnie do dotychczasowych zakładów pedagogicznych służy prawo przyjęcia do seminaryów nauczycielskich, a to na ten sam kurs roczny, do którego uczęszczali. Mają się jednak wykazać w dyrekcyi seminaryum świadectwem dyrektora zakładu pedagogicznego, do którego uczęszczali. Przyjęcie do seminaryum nauczycielskiego kandydatów, którzy dotąd nie uczęszczali do zakładów pedagogicznych, może nastąpić jedynie na podstawie examinu wstępnego.

§. 5.

Skoro tylko seminarya nauczycielskie wejdą w życie, mają dotyczące grona nauczycielskie na podstawie załączonych ogólnych planów naukowych, z uwzględnieniem nabytego obecnie przygotowania kandydatów wygotować

bezzwłocznie szczegółowe plany naukowe, i przedłożyć je Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

To samo ma się dziać zawsze przed końcem każdego roku szkolnego na rok przyszły.

§. 6.

Kandydaci (kandydatki), którzy w bieżącym roku szkolnym ukończą drugi kurs roczny seminaryum nauczycielskiego, mogą poddać się jedynie examinowi dojrzałości (§. 18.). W celu przeprowadzenia examinów kwalifikacyjnych (§. 19.) z kandydatami (kandydatkami) prywatnymi, będą wyznaczone osobne komisye examinacyjne. O pozwolenie do składania examinów kwalifikacyjnych mają kandydaci (kandydatki) wnieść podania swe do Rady szkolnej krajowej, najdalej do końca Kwietnia.

Kandydaci (kandydatki), którzy w bieżącym roku ukończą pierwszy roczny kurs w seminaryum nauczycielskiem, mogą być przypuszczeni do examinu dojrzałości dopiero po ukończeniu roku trzeciego.

§. 7.

Wydane dotąd patenta z uzdolnieniem na nauczycieli do szkół niższych realnych, niesamoistnych, upoważniają do ubiegania się o posady nauczycielskie przy szkołach ludowych wyższych (szkołach miejskich §. 19).

Patenta zaś z uzdolnieniem na nauczycieli szkół głównych lub trywialnych, upoważniają do ubiegania się o posady nauczycielskie przy szkołach ludowych niższych (§. 19.).

Wydane patenta z uzdolnieniem na pomocników równają się świadectwu dojrzałości (§. 18.).

§. 8.

Dotychczasowe kursa przygotowawcze dla kandydatów nauczycielskich do szkól niższych realnych niesamoistnych rozwiązują się z końcem roku szkolnego 1871. — Kandydaci, którzy w bieżącym roku szkolnym ukończą te kursa, mogą z początkiem roku szkolnego 1872. przyjętymi być na ostatni rok seminaryum nauczycielskiego. W tym celu mają się wykazać przed dotyczącą dyrekcyą świadectwem dyrektora dotychczasowego kursu przygotowawczego.

Possinger m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 13. Czerwca 1871. **Część IX.**

Nr. 21.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 30. Maja 1871. l. 1200/pr.,

dotyczące pobierania podatków i należytości rządowych w miesiącu Czerwcu 1871.

Upoważnienie udzielone wys. Ministerstwu ustawami z dnia 28. Listopada 1870. (Dz. p. P. Nr. 138.), z dnia 26. Lutego 1871. (Dz. p. P. Nr. 15), z dnia 29. Marca 1871. (Dz. p. P. Nr. 23.) i z dnia 27. Kwietnia 1871. (Dz. p. P. Nr. 31.) do pobierania podatków stałych i niestałych, również jak i należytości rządowych wraz z dodatkami wedle istniejących obecnie ustaw a mianowicie dodatków w wysokości ustawą z dnia 12. Kwietnia 1870. (Dz. p. P. Nr. 52.) oznaczonej na czas od 1. Stycznia do końca Maja r. b. zostało na mocy ustawy z dnia 27. Maja 1871. w równej mierze także i na miesiąc Czerwiec r. b. przedłożone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. Ministerstwa Skarbu z dnia 27. Maja 1871. l. 16.088. pobierane być mają w całości raty podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego jakoteż podatku dochodowego w Czerwcu r. b. zapadające.

Co się odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 30. Kwietnia 1871. l. 947/pr. do powszechnej podaje wiadomości.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 21. Lipca 1871. **Część X.**

Nr. 22.

Ustawa z dnia 15. Czerwca 1871.,

względem uwolnienia budowli nowych, dobudowanych i przebudowanych, w latach 1872. i 1873. powstałych, od podatków na pewną liczbę lat.

Za zgodą obu izb Rady Państwa uznaję za stósowne rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Dozwolone ustawą z dnia 14. Listopada 1867. (Dz. u. P. Nr. 137.) dla miejsc i poszczególnych budowli, podlegających podatkowi domowo-czynszowemu, tudzież ustawą z dnia 3. Marca 1868. (Dz. u. P. Nr. 16.) dla miejsc i poszczególnionych budowli, podlegających podatkowi domowo-klasowemu, wyjątkowe uwolnienie od podatków wszystkich budowli nowych, dobudowanych i przebudowanych, które do końca roku 1869., według istniejących przepisów budowniczych, ukończone i na użytek oddane zostały, a to: budowli nowych na lat 15, a przebudowanych i dobudowanych na lat 12, ustawą z dnia 24. Grudnia 1869., Dz. u. P. Nr. 188., rozciągnięte na budowle, które w latach 1870. i 1871. ukończone być miały, ma nadal obowiązywać dla tych budowli, które w ciągu lat 1872. i 1873., według istniejących przepisów budowniczych, będą ukończone i na użytek oddane.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Schönbrunn, dnia 15. Czerwca 1871.

Franciszek Józef w. r.

Hohenwart w. r. **Holzgethan** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Lipca 1871. **Część XI.**

Nr. 23.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 30. Czerwca 1871. l. 28.501.,

dotyczące poboru podatków i należytości rządowych na miesiąc Lipiec 1871.

Upoważnienie, udzielone wys. Ministerstwu ustawami z dnia 28. Listopada 1870. (Dz. p. P. nr. 138.), z dnia 26. Lutego 1871. (Dz. p. P. nr. 15.), z dnia 29. Marca 1871. (Dz. p. P. nr. 23.), z dnia 27. Kwietnia 1871. (Dz. p. P. nr. 31.) i z dnia 27. Maja 1871. (Dz. p. P. nr. 42.) do pobierania podatków stałych i niestałych, również jak i należytości rządowych wraz z dodatkami, według istniejących obecnie ustaw, a mianowicie dodatków w wysokości ustawą z dnia 12. Kwietnia 1870. (Dz. p. P. nr. 52.) oznaczonej na czas od d. 1. Stycznia do końca Czerwca r. b., zostało na mocy ustawy z dnia 28. Czerwca 1871. w równej mierze także i na miesiąc Lipiec r. b. przedłużone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. Ministerstwa Skarbu z dnia 20. Czerwca 1871. l. 19.431. pobierane być mają w całości raty podatku gruntowego, domowego-klasowego i czynszowego jako też rata podatku zarobkowego za drugie półrocze 1871. w Lipcu zapadające.

Trzecia zaś rata kwartalna podatku dochodowego, z końcem Września zapadająca na razie żądaną być nie może.

Co się w ślad tutejszego rozporządzenia z dnia 30. Maja 1871. l. 1.200 do powszechnej podaje wiadomości.

Jorkasz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 28. Sierpnia 1871. **Część XII.**

Nr. 24.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 25. Lipca 1871. l. 1.605/pr.,

dotyczące poboru podatków stałych i dodatków na rok 1871.

Według artykułu IV. ustawy z dnia 14. Lipca 1871. ogłoszonej w Dzienniku ustaw Państwa Nr. 63. z roku 1871., mają być pobierane podatki stałe w ogóle w roku 1871. podług ustaw obecnie istniejących, a mianowicie dodatki państwowe:

a) do podatku gruntowego i domowo-czynszowego prócz ordynaryum i dodatku w trzeciej części, zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek w trzeciej części ordynaryum;

b) do podatku domowo-klasowego prócz ordynaryum i dodatku w trzeciej części, zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynaryum;

c) do podatku zarobkowego i dochodowego prócz ordynaryum nadzwyczajny dodatek, równie w wysokości ordynaryum.

Atoli obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy mają w każdym razie, jeżeli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1871. w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr. w. a., jako dodatek nadzwyczajny tylko $^{7}/_{10}$ części podatku zwyczajnego uiszczać.

Właściciele budynku, uwolnieni czasowo całkowicie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego uiścić mają pięć od sta jako podatek docho-

dowy w roku 1871. od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków, to jest od kwoty pozostającej z całorocznego dochodu z czynszów *brutto*, po odtrąceniu procentów prawnie przyzwolonych na utrzymanie budynków, a nadto przy budynkach całkiem wolnych od podatku po odtrąceniu także przypadających w roku 1871. i udowodnionych procentów od kapitałów zabezpieczonych na budynkach wolnych od podatków.

Podając to odnośnie do tutejszych obwieszczeń z dnia 16. Grudnia 1870. l. 2.645/pr., z dnia 28. Lutego 1871. l. 469/pr., z dnia 31. Marca 1871. l. 731/pr., z dnia 30. Kwietnia 1871 l. 947/pr., z dnia 30. Maja 1871. l. 1.200/pr. i z dnia 30. Czerwca 1871. l. 28.501. ogłoszonych w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z roku 1871. Nr. I., IV., V., VII., IX. do powszechnej wiadomości, zarządza się jednocześnie pobór tych podatków i dodatków państwowych na rok 1871. w sposób zwykły, ustawą przepisany.

Jorkasz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 4. Września 1871. **Część XIII.**

Nr. 25.

Ustawa z dnia 25. Lipca 1871.,

tycząca się płac służbowych i zaopatrzenia żołnierzy żandarmeryi.

Zgodnie z uchwałą obu Izb Rady Państwa, widzę się spowodowanym rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Żołnierzom żandarmeryi będą wyznaczone następujące płace roczne:

wachmistrz	600 złr.,
sierzant	500 „
żandarm	400 „

Oprócz tego na czas służby, spędzony w sposób zadowalający przy żandarmeryi, czy to przed, czy po wejściu ustawy niniejszej w moc obowiązującą, żołnierze żandarmeryi pobierać będą dodatki służbowe:

w	kwocie	50	złr.	po	skończeniu	3	roku	służby,
„	„	100	„	„	„	6	„	„
„	„	150	„	„	„	12	„	„
„	„	200	„	„	„	18	„	„

§. 2.

Co do zaopatrzenia żandarmów od wachmistrza na dół, którzy staną się niezdolnymi do służby, obowiązywać będą te same przepisy, które tyczą się sług rządowych, mających prawo do emerytury.

Jeżeli żandarm zostanie w służbie zranionym, i w skutek tego stanie się niezdolnym do służby, natenczas przy wymierzaniu emerytury doliczone mu będą dziesięć lat służby.

Nadto w wypadkach takich, jeżeli zachodzą okoliczności godne szczególnego uwzględnienia, może być wyznaczona emerytura w jeszcze większym wymiarze, a to do wysokości płacy, pobieranej w czynnej służbie.

§. 3.

Co do zaopatrzenia wdów i sierot po żołnierzach żandarmeryi mają być stosowane przepisy, obowiązujące dla umieszczonych w służbie rządowej cywilnej.

§. 4.

Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1. Stycznia 1872.

§. 5.

Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Obrony krajowej.

Ischl dnia 25. Lipca 1871.

Franciszek Józef w. r.

Hohenwart w. r. **Scholl** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 3. Października 1871. **Część XIV.**

Nr. 26.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 11. Września 1871. l. 37.209.,

ustanawiające terminy do wypowiedzenia i opuszczenia mieszkań z przynależnościami, dalej wynajętych piwnic, stajen, szop, składów, sklepów, schowków (magazynów) i innych części składowych realności w mieście Tarnowie wraz z przedmieściami.

§. 1.

Na podstawie ustawy z dnia 27. Marca 1869. l. 41. (Dzien. ust. Państwa) i w myśl ustępu drugiego §. 25. i §. 2. lit. *b*) ces. rozporządzenia z dnia 16. Listopada 1858. l. 213. (Dzien. ust. Państwa) ustanawia c. k. Namiestnictwo, za porozumieniem z c. k. wyższym Sądem krajowym w Krakowie, dla miasta Tarnowa z przedmieściami, terminy do opuszczenia przedmiotów najmu na dzień 1. Lipca każdego roku, a to zamiast terminu na Śgo Michała dotychczas zwyczajnego.

§. 2.

Do opuszczenia wynajętego przedmiotu w terminie na dzień 1. Lipca oznaczonym ta tylko najmująca strona jest obowiązana, której przed 1. Kwietnia tegoż roku, a w razie jeśli w kontrakcie najmu dłuższy, lub krótszy termin wypowiedzenia był wyraźnie umówiony, przed tym terminem najem dotyczącego przedmiotu wypowiedziany został w myśl ces. rozporządzenia z dnia 16. Listopada 1858. l. 213. (Dzien. ust. Państwa) i to wypowiedzenie uzyskało prawomocność przed terminem do opuszczenia w §. 1. wyrażonym.

§. 3.

Dawniej w zwyczaju będący termin opróżnienia przedmiotów najmu na Śgo Michała, a względnie na 1. Października każdego roku znosi się.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. Listopada 1871.

Agenor hr. Gołuchowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 31. Października 1871. **Część XV.**

Nr. 27.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Października 1871. l. 43.521.,

Wskutek Wysokiego Reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 14. Sierpnia r. b. l. 8459/2467 II. podaje się do powszechnej wiadomości I szą część instrukcyi „o wojskowym stósunku służbowym, w linii lub rezerwie zostających osób c. k. armii i marynarki wojennej, po za czas czynnej służby, o utrzymaniu tychże w ewidencyi i o perjodycznych ćwiczeniach w broni,“ „zawierającą postanowienia o wojskowym stósunku służbowym, w linii lub rezerwie zostających szeregowych c. k. armii i marynarki wojennej, po za czas czynnej służby, i o utrzymaniu tychże w ewidencyi.“

I. Oddział.

O urlopowanych na czas krótki.

§. 1.

W ogólności.

Do urlopowanych na czas krótki należą tacy, których urlop opiewa na pewień czas i którzy po upływie tegoż wrócić winni do czynnej służby, bez osobnego powołania.

§. 2.

Opatrywanie przez lekarza przed odejściem na urlop.

Urlopowani na czas krótki, będą przed odejściem na urlop opatrywani przez lekarza, pod względem ich stanu zdrowia.

Lekarz opatrujący zapisze wywód własnoręcznie w certyfikacie urlopowym (§. 3).

§. 3.

Certyfikat urlopowy, paszport podróży za granicę.

1. Każdy urlopowany na czas krótki otrzyma certyfikat urlopowany, który dokument służy mu za wykaz swego stósunku wojkowego i zostaje przez przeciąg urlopu w jego własnem przechowaniu.

2. Ten dokument wystawia komenda pułku względnie rezerwy, komenda samodzielnego batalionu lub oddziału, dalej komenda zakładu wojskowego lub władza wojskowa, przy której znajduje się dotyczący w czynnej służbie.

3. Dla szeregowych, urlopowanych za granicę na czas krótki, wystawia państwowe Ministerstwo wojny paszporta podróży *) i zajmuje się też wizowaniem **) tychże przez dotyczące poselstwa zagraniczne.

Po wyjściu urlopu mają być te paszporta przedkładane na powrót państowemu Ministerstwu wojny.

4. Kto zgubi swój certyfikat urlopowy, winien celem uzyskania duplikatu zgłosić się natychmiast ustnie lub pisemnie do najbliższej władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego miejsca pobytu), która spowoduje bezzwłocznie wystawienie nowego dokumentu i unieważnienie oryginału.

W nowo wystawionym certyfikacie urlopowym należy uwidocznić własność „duplikat.“

§. 4.

Władze ewidencyi pobytu.

1. Ewidencya pobytu urlopowanych na czas krótki, przynależy na tych oddziałach i zakładach wojskowych, w których etacie się znajdują, tudzież na wojskowej komendzie stacyi (placu), jeżli znajduje się w miejscu urlopu.

2. Jeżeli miejsce urlopowanych na czas krótki jest oraz siedzibą komendy powiatu uzupełniającego, to przynależy na ostatniej utrzymanie tychże w uwidocznieniu.

§. 5.

Podwładność wojskowa.

1. Urlopowani na czas krótki, jako liczący się do tych osób, którzy zostają w czynnej służbie przy armii lub marynarce wojennej, podlegają wojskowym ustawom karnym i dyscyplinarnym i tylko względem swych stósunków obywatelskich, nieodnoszących się do służby wojskowej, podlegają oni ustawom i władzom cywilnym.

---

*) Paszporta podróży za granicę podlegają należytości stemplowej 1 złr. w. a.

**) Należytości za wiza opłacają się tylko przy paszportach podróży do Francyi i księstw Naddunajskich w kwocie 1 złr. 80 ct. zaś do Rossyi w kwocie 85 cnt. które kwoty mają być posyłane wraz z rysopisem dotyczącego do państwowego Ministerstwa wojny.

2. We wszystkich powinnościach, wynikających z ich wojskowych stósunków służbowych, są oni podwładni temu oddziałowi lub zakładowi wojskowemu, w którego etat przynależą, pośrednio przez wojskową komendę stacyi (placu) lub komendę powiatu uzupełniającego, jeźli znajduje się w miejscu pobytu.

§. 6.

Przepisy meldunkowe.

1. Urlopowani na czas krótki winni w przeciągu 24 godzin po przybyciu w miejsce urlopu, zgłosić się osobiście w wojskowej komendzie stacyi (placu) albo w komendzie powiatu uzupełniającego, zaś za granicą w c. i k. poselstwie lub konsulacie, ajentostwie konsulatu lub starostwie, o ile taka komenda lub takie zastępstwo znajduje się w miejscu urlopu.

2. W taki sam sposób winien zgłosić się wracający z urlopu przed odejściem z miejsca urlopu i żądać wizowania certyfikatu urlopowego lub paszportu podróży.

Przeciw temu, który zaniecha te zgłoszenia, postąpi się według przepisów dyscyplinarnych.

§. 7.

Prowadzenie ewidencyi.

Sposób notowania urlopowanych na czas krótki, przez oddziały i zakłady wojskowe (§. 4. ustęp 1), pozostawia się tymże samym.

Wojskowe komendy stacyi (placu) i komendy powiatu uzupełniającego, prowadzą względem nich księgę meldunkową, porządkiem zgłoszeń.

§. 8.

W wypadkach śmierci

W razie śmierci urlopowanego na czas krótki, winien przełożony gminy zasięgnąć metryki śmierci i certyfikatu urlopowego i przedłożyć te dokumenta bezzwłocznie władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu), która udzieli je komendzie powiatu uzupełniającego dla przesłania temu oddziałowi lub zakładowi wojskowemu, w którego etat przynależy urlopnik.

Znajduje się jednak w miejscu wojskowa komenda stacyi (placu) albo komenda powiatu uzupełniającego, to należy wspomnione dokumenta w tym samym celu oddać wprost władzy ewidencyjnej (§. 4).

II. Oddział.

Przejście w stósunek urlopników lub rezerwy.

§. 9.

W ogólności

1. Przejście w stósunek urlopników następuje przez stałe urlopowanie z jednoczesnem wystąpieniem ze stósunku służby i zaopatrzenia;

zaś w stósunek rezerwy:

a) przez przeniesienie, bezpośrednio ze służby prezencyjnej albo

b) ze stósunku urlopników.

2. Do stale urlopowanych należą jednoroczni, aż do nastania służby prezencyjnej urlopowani ochotnicy, dalej osoby do służenia w linii obowiązane, których wstąpienie do służby czynnej zawisłem jest od urzędowego powołania.

3. Bezpośrednio ze służby prezencyjnej przenosi się do rezerwy, częścią w czasie regularnym, oznaczonym w §. 36. ustaw wojskowych (ustawa z 5. Grudnia 1868 i artykuł węgierskiej ustawy XL: 1868) t. j. z dniem 31 Grudnia, częścią po za ten czas:

a) podoficerów, doznających korzyści materyalnych wedle §. 37. ustaw wojskowych, którzy po ukończonym roku nagrodowej służby występują ze służby czynnej i są jeszcze ulegli rezerwie;

b) jednorocznych ochotników;

c) pobierających gażę w służbie czynnej z dniem, w którym składają swoją szarżę dobrowolnie, lub tracą ją w drodze sądu karnego lub rady honorowej.

4. Przeniesienie ze stósunku urlopników w stosunek rezerwy, wykonuje się w czasie regularnym, uwidocznionym w paszporcie wojskowym (§. 11) atoli urlopowanych stale wedle §. 25. ustaw wojskowych, także pierwej, z dniem mianowania ich wojskowymi duszsterownikami.

5. Wojskowi, dostąpujący prawa wyłączenia wedle §. 161, instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych, a domagający się tylko przeniesienia do rezerwy (§. 161 9. instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych), przechodzą w stósunek tejże także po za prawnie ustanowiony czas regularny, zarówno, czy zostają w służbie czynnej, lub są urlopowani.

§. 10.

Opatrywanie przez lekarza przed odejściem ze służby prezencyjnej.

1. Szeregowi, którzy otrzymują urlop lub zostają przeniesieni do rezerwy, mają być przed odejściem ze służby prezencyjnej opatrywani przez lekarza, pod względem ich stanu zdrowia.

2. Jeżeli dotyczący odchodzi transportem na miejsce urlopu, ma być rewizya lekarska ponowioną bezpośrednio przed wystąpieniem znależności w stacyi powiatu uzupełniającego lub w ostatnim domie transportowym.

3. Lekarz opatrujący winien zapisać własnoręcznie wywód lekarski w protokóle wizytacyjnym, tak w podziale jak też w komendzie powiatu uzupełniającego prowadzić się mającym, zaś ostatni wizytujący, także w paszporcie wojskowym.

Zasadniczo należy urlopować tylko uznanych za zdrowych żołnierzy.

Wyjątek ma miejsce względem tych, którzy otrzymują urlop dla poratowania zdrowia na potwierdzoną przez lekarza potrzebę, lub po dokonanym superarbitrium aż do odnośnego traktowania.

§. 11.

Paszport wojskowy, paszport podróży za granicę.

1. Każdy stale urlopowany lub rezerwowy otrzyma paszport wojskowy, który dokument służy mu za wykaz swego stosunku wojskowego i tak długo zostaje w jego własnem przechowaniu, dopokąd znajduje się poza czynną służbą w związku stałej armii lub marynarki wojennej.

2. Ten dokument wystawia komenda pułku względnie rezerwy, komenda samodzielnego batalionu albo oddziału, lub komenda zakładu wojskowego, w którego etat przynależy dotyczący.

3. Paszporta wojskowe są drukowane i nie mogą być tak co do formy jak co do treści zmieniane dowolnie; data rękopismem wypełnić się mające, mają być pod odpowiedzialnością wystawiciela wyraźnie, poprawnie i całkowicie wpisywane.

4. Żółnierzowi, ze służby prezencyjnej urlopowanemu, lub bezpośrednio do rezerwy przeniesionemu, wyda się paszport wojskowy przez poddział, lub gdy odchodzi transportem na miejce urlopu, w stacyi powiatu uzupełniającego lub w ostatnim domie transportowym, przy wystąpieniu z należności.

5. Dla niewcielonych rekrutów, których nie pociąga się do służby czynnej wczasie powszechnego wcielenia, przeseła paszport wojskowy kadra uzupełniająca, powołana do ewidencyi pobytu stale urlopowanych i rezerwowych, za pomocą konsygnacyi dotyczącej władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu) na ręce przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej, celem wydania w sposób, przepisany w §. 29. ustępach 7 i 8. Analogicznie postąpi się przy wydawaniu paszportów wojskowych dla tych żołnierzy, którzy wedle § 163. 4 i §. 167 5. instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych przyjęci być mają na powrót do stałej armii lub marynarki wojennej i wchodzą bezpośrednio w stósunek urlopników lub rezerwy.

6. Dla szeregowych, przynależnych domowo za granicą, dokąd bezpośrednio ze służby czynnej zostali urlopowani, wystawia paszporta wojskowe państwowe Ministerstwo wojny, i ważne są w tej mierze postanowienia §. 3. ustępu 3.

7. W wypadku utraty paszportu wojskowego, należy względem otrzymania duplikatu i unieważnienia oryginału postąpić wedle §. 3. ustępu 4.

III. Oddział.

Władze ewidencyjne stale urlopowanych i rezerwowych.

§ 12.

Ewidencya w ogólności.

1. Ewidencya stale urlopowanych i rezerwowych jest dwojaka i tak: ewidencya etatowa i ewidencya pobytu

2. Pierwszą utrzymują wedle przepisów, obowiązujących w tej mierze dla stałej armii i marynarki wojennej, te oddziały i zakłady wojskowe, w których księdze głównej znajdują się stale urlopowani i rezerwowi.

3. Ewidencya pobytu obejmuje wszystkie osoby ze stanu urlopników i rezerwy, bez różnicy szarży i kategoryi służby, i przynależy na władzach i komendach wymienionych w §. 13.

§. 13.

Władze ewidencyi pobytu.

Do przeprowadzenia ewidencyi pobytu stale urlopowanych i rezerwowych są powołani:

a) w królestwach i krajach, Radzie państwa reprezentowanych, władze powiatowe, pod któremi rozumie się starostwa i gminy, zawierzone administracyą polityczną i podwładne bezpośrednio Rządowi krajowemu, zaś w krajach korony węgierskiej, wyżsi urzędnicy powiatowi, ustanowieni dla sprawowania administracyi politycznej, pod którymi rozumie się wszystkich kierowników powiatowych jako to: nadsędziów powiatowych (stolicznych), gdzie tacy nie istnieją: sędziów powiatowych (stolicznych), dullonów, podkapitanów, podsędziów królewskich i inspektorów, lub w takich jurysdykcyach, gdzie nie istnieje poddział powiatowy, szefów jurysdykcyjnych *)

---

*) Pod tą nazwą rozumie się: we Węgrzech i Kroacyi: pierwszych wicežupanów i kapitanów okręgowych, w Siedmiogrodzie: nadżupanów, nadsędziów królewskich i nadkapitanów, w niektórych saksońskich powiatach (stolicach): sędziów królewskich, dalej w królewskich wolnych i na równi z temi postanowionych miastach i miejscach taksalnych, tudzież w niektórych saksońskich powiatach (stolicach): burmistrzów.

(**Uwaga** ***) do §. 9. instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych).

b) Komendy powiatów uzupełniających stałej armii i marynarki wojennej.

Powyższe władze, urzędnicy i komendy mają obowiązek utrzymywać w ewidencyi stale urlopowanych i rezerwowych, bez różnicy oddziału wojska, szarży i kategoryi służby, wedle zasad §. 14, która czynność przy komendach powiatów uzupełniających stałej armii, załatwianą bywa względem przynależnych do własnego pułku i uwidocznianych we własnym powiecie uzupełniającym, przez kadrę uzupełniającą, zaś względem wszystkich innych, we własnym powiecie uzupełniającym uwidocznianych, przez oficera powiatu uzupełniającego.

Do współdziałania w utrzymaniu ewidencyi są obowiązani:

ze strony politycznej:

c) oprócz innych, w tej instrukcyi w wypadkach specyalnych wymienionych urzędów i organów, przełożeni gmin;

ze strony wojskowej:

d) oddziały i zakłady wojskowe, gdzie istnieją poddziały, przez ostatnie, dalej wedle postanowień organicznych dla wojskowości, przez powołane do tego kadry uzupełniające *) co do stale urlopowanych i rezerwowych znajdujących się we własnym względnie w wspólnym etacie, jednak kadry uzupełniające liniowych pułków piechoty tylko o tyle, o ile dotyczy się takich, którzy z ewidencyą nie przynależą do własnego powiatu uzupełniającego *).

§. 14.

1. Stale urlopowani i rezerwowi mają być bez względu na pobyt, którego wybór tak przy wystąpieniu ze służby prezencyjnej jak podczas urlopu i stosunku rezerwy nie podlega ograniczeniu z przyczyny obowiązku wojskowego, uwidoczniani u tych władz (§. 13, *a* i *b*), w obrębie których są domowo przynależni.

W wątpliwych razach przynależy ewidencya pobytu na odnośnych władzach tego okręgu poborowego, na kontyngens którego odstawiono dotyczącego, ewentualnie na władzach miejsca urodzenia.

---

*) Pod tymi rozumie się także rezerwowe kompanie pionieryi i uzupełniające szwadrony woźby.
Czynności ewidencyjne, przekazane tą instrukcyą kadrom uzupełniającym, mają być załatwiane przy pułkach artyleryi polowej, w czasie pokoju przez komendy pułkowe, w czasie wojny przez komendy bateryi uzupełniających, zaś przy artyleryi fortecznej w obu razach przez komendy batalionów.

**) Stosownie do tego prowadzą kadry uzupełniające pułków liniowych piechoty i pułku strzelców tyrolskich ewidencyę pobytu stale urlopowanych i rezerwowych, znachodzących się w księdze głównej własnego pułku, w sposób dwojaki jako to: względem przynależnych z ewidencyą we własnym powiecie uzupełniającym, wedle ogolnego, dla komend powiatów uzupełniających ustanowionego, zaś względem nieprzynależnych z ewidencyą we własnym powiecie uzupełniającym, według szczególnego sposobu, przepisanego dla kadr uzupełniających.

Ta gmina, która stanowi o przynależności ewidencyjnej zowie się gminą ewidencyjną.

2. Tylko stale osiedleni, jeśli wykażą się względem tego potwierdzeniem przełożonego gminy miejsca osiedlenia, mają być, skoro o to proszą, wzięci do ewidencyi u władz miejsca pobytu stałego.

Obierze stojący w ewidencyi miejsca pobytu, swój pobyt stały za granicą, to należy go przenieść do ewidencyi u władz, oznaczonych w ustępie 1.

3. Przynależni domowo za granicą a urlopowani stale wewnątrz kraju, mają być wzięci do ewidencyi u władz miejsca pobytu stałego, podczas gdy stale urlopowanych, oznaczonych w §. 11. ustępie 6. uwidoczni się tylko w tym oddziale wojska lub zakładzie wojskowym, w którego etat przynależą.

4. Ustanowienie przynależności ewidencyjnej należy do oddziału lub zakładu wojskowego, który wystawia paszport wojskowy; okażą się jednak podczas urlopu lub stosunku rezerwy warunki do zmiany przynależności ewidencyjnej, to orzeknie względem tego przynależna do ewidencyi powiatowa komenda uzupełniająca w porozumieniu z dotyczącą władzą powiatową (wyższym urzędnikiem powiatu).

Nie mogą się porozumieć obiedwie władze w tym lub innym wypadku spólnego orzeczenia lub zgodnie zachować się mającego postępowania w sprawach ewidencyjnych, to należy przedłożyć przedmiot wyższej instancyi (§. 15) do orzeczenia.

IV. Oddział.

Wojskowe stosunki służbowe i osobiste, tudzież jurysdykcya stale urlopowanych i rezerwowych.

§. 15.

Podwładność.

1. Stale urlopowani i rezerwowi podlegają co do wszystkich w ustawach wojskowych uzasadnionych i dla utrzymania ewidencyi potrzebnych ograniczeń, przynależnym władzom ewidencyjnym, w dalszym ciągu analogicznie władzom uzupełniającym jako ewidencyjnym drugiej i trzeciej (Ministeryalnej) instancyi *)

2. Prośby, podania i zażalenia stale urlopowanych i rezerwowych w sprawach służby wojskowej, mają być o ile ich nie wszczyna się przy zgromadzeniach kontrolnych wnoszone w drodze przynależnej politycznej władzy ewidencyjnej do przynależnej ewidencyjnej komendy powiatu uzupełniającego i traktowane przezeń w miarę własnego zakresu działania i istniejących przepisów służbowych.

*) §. 9. instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych.

3. Tak samo mają być rezolucye i rozkazy ze strony oddziałów, zakładów i władz wojskowych, doręczane i udzielane w drodze władz ewidencyjnych.

§. 16.

Przepisy meldunkowe.

1. Stale urlopowani i rezerwowi winni najpóźniej we 14 dni po swem wystąpieniu ze służby czynnej, zaś rekruci, zostający w stósunku urlopowym, najpóźniej we 14 dni po dniu wcielenia, zgłosić się u przełożonego gminy miejsca pobytu.

2. Każdą zmianę miejsca pobytu winien stale urlopowany lub rezerwowy zameldować przed odejściem u przełożonego gminy, o przybyciu zaś na nowe miejsce pobytu, donieść w przeciągu 8 dni przełożonemu gminy tegoż miejsca.

Również należy każdą zmianę pomieszkania w miejscu pobytu, zameldować u przełożonego gminy, najpóźniej we dni 8 po przeprowadzeniu się.

3. Jeżeli stale urlopowany lub rezerwowy podejmuje podróż wewnątrz kraju lub za granicę, winien o rozpoczęciu podróży, skoro takowa wymaga więcej jak 14 dniowej nieobecności, również jak i o powrocie z tejże, donieść przełożonemu gminy.

Gdy przy podjęciu podróży nie można było przewidzieć, że nieobecność potrwa dłużej jak dni 14, to należy w takim razie zrobić doniesienie we 14. dni po wyjeździe.

4. Przy każdem zgłoszeniu podjęcia podróży winien dotyczący wymienić trzecie osoby, przez które w czasie jego nieobecności mogą być odsełane do niego rozkazy (§. 29, ustęp 7, alinea 2).

Jest on jednak odpowiedzialnym za pewność pośredniczącej osoby.

5. Zatrzymuje się stale urlopowany lub rezerwowy podczas podróży w jednem miejscu przez dni 14 lub dłużej, to winien o swojem przybyciu i odjeździe donieść przełożonemu gminy tego miejsca.

6. Osoby, dokładnie znane władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu), które w swoich interesach podejmywać muszą częste lub nagłe podróże, mogą być przez władze powiatowe (wyższych urzędników powiatowych) uwolnieni od takich zgłoszeń (ustęp 3 i 5), jeśli mają w gminie ewidencyjnej swój stały pobyt i starają się o to, aby wszelkie rozkazy były im akuratnie doręczane.

7. Wrazie powołania stale urlopowanego lub rezerwowego do służby czynnej łącznie ćwiczeń w broni, winien tenże zgłosić się przed odejściem u przełożonego gminy miejsca pobytu.

8. Urlopnicy i rezerwowi, bawiący lub podróżujący za granicą, winni przepisane w poprzednich ustępach zgłoszenia poczynić u znajdującej się

w miejscu pobytu c. i k. władzy reprezentacyjnej, inaczej zaś zawiadomić o każdej zmianie pobytu właściwą władzę ewidencyjną wprost lub za pośrednictwem pozostałych w kraju przynależnych, aby możliwe rozkazy dojść ich mogły.

9. Wszelkie doniesienia o przybyciu do miejsca rodzinnego, zmianach pobytu i podróżach, można poczynić ustnie lub pisemnie, a przy każdem zgłoszeniu się musi być przedłożony paszport wojskowy.

10. W dowód, że doniesienie poczyniono, musi być takowe zanotowane przez przełożonego gminy względnie c. i k. władzę reprezentacyjną w paszporcie wojskowym; n. p. „do stałego pobytu,“ „do podróży do N. na 6 tygodni,“ „do ćwiczeń w broni do N.,“ „do czynnej służby.“

11. Zaniechanie przepisanego meldunku ze strony urlopowanych stale i rezerwowych z królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych, karanem będzie surowo jako przestępstwo przepisów meldunkowych przez władze powiatowe w zastósowaniu rozporządzenia Ministeryalnego z 2. Kwietnia 1858 r. (Dz. ust. Państw. Nr. 51), utrzymanego w mocy ustawą z 22. Października 1862 (Dz. ust. Państw. Nr. 72), grzywną od 5 do 100 złr. lub aresztem od jednego do czternastu dni, zaś z krajów korony węgierskiej, przez wyższych urzędników powiatowych w myśl istniejących przepisów.

12. Jeżeli stale urlopowany lub rezerwowy domaga się koncesyi lub karty przemysłowej, paszportu domokrążnego, książki wędrownej lub służbowej i t. p., albo uprasza o nadanie mu posady w służbie publicznej, winna władza, do której przynależy prawo decyzyi lub rozdawnictwa, przejrzeć paszport wojskowy, przez proszącego okazać się mający, by się przekonać, czy tenże, względem ostatnich zmian pobytu uczynił zadość swemu obowiązkowi meldunkowemu, a w przeciwnym razie by go pociągnąć do odpowiedzialności i przynaglić go do dopełnienia zaniechanego zgłoszenia.

§. 17.

Podróże.

1. Względem podróżowania stale urlopowanych i rezerwowanych obowiązują przepisy, istniejące w tej mierze dla osób cywilnych, zatem odnośne władze cywilne kompetentne są do udzielania im przyzwoleń podróżnych.

W dokumentach podróży należy uwidocznić charakter wojskowy stale urlopowanych i rezerwowych.

2. Podróże wewnątrz kraju nie podlegają względem ich przeciągu i celu żadnemu ograniczeniu z przyczyny obowiązku wojskowego, przeciwnie zaś podlegają podróże za granicę lub podróże morskie wymienionym w następujących ustępach ograniczeniom.

3. Ażeby stale urlopowani byli w położeniu stawić się do służby w każdym czasie na wezwanie władz wojskowych (§. 10. ustaw wojskowych), można im przed przeniesieniem do rezerwy udzielić paszport do podróży za granicę lub pozwolenie do podróży morskiej (matrykułę) tylko na przeciąg najwięcej sześciu miesięcy, a prócz tego pozwolenie do podróży morskiej (matrykułę) tylko dla austryacko-węgierskich okrętów małej i wielkiej żeglugi nadbrzeżnej (*cabotaggio piccolo e grande*).

4. Wyjęci od tego ograniczenia są tylko jednoroczni ochotnicy, urlopowani stale aż do nastania służby prezencyjnej, dalej kapitanowie i porucznikowie marynarki handlowej, urlopowani po ukończeniu skróconej na rok jeden czynnej służby, ponieważ tymże udzielane być mogą paszporta do podróży za granicę aż do nastania służby prezencyjnej, a względnie pozwolenia do podróży morskiej (matrykuły) na długotrwałą żeglugę, zarówno jak stojącym w rezerwie marynarzom z powołania, na przeciag dwóch lat.

5. Niewcielonym rekrutom mogą być paszporta do podróży za granicę i pozwolenia do podróży morskiej (matrykuły) z ograniczeniem jednak do małej żeglugi nadbrzeżnej, ponad czas powszechnego wcielenia w dotyczącym roku — udzielane tylko za przyzwoleniem tego oddziału lub zakładu wojskowego, w którego etat przynależą, a jeżeli należą do marynarki wojennej, za przyzwoleniem admiralicyi portu w Pola.

6. Stojącym w rezerwie marynarzom z powołania można udzielać pozwolenia do podróży morskiej (matrykuły) na długotrwałą żeglugę aż do czasu najbliższego peryodycznego ćwiczenia w broni ich kursu rocznego, zatem na przeciąg najwięcej dwóch lat, zaś wszystkim innym osobom rezerwy, paszporta podróży za granicę tylko do najbliższego zgromadzenia kontrolowego lub peryodycznego ćwiczenia w broni, a więc najdłużej na przeciąg jednego roku, ponad ten czas jednak wtedy tylko, jeżeli dotyczący otrzymał ze strony kompetentnej władzy wojskowej (§. 32, ustęp 11; § 33, ustęp 8) zwolnienie od udziału w zebraniu kontrolnem lub peryodycznem ćwiczeniu w broni.

7. Obdzieleni paszportami podróży za granicę lub pozwoleniami do podróży morskiej (matrykułami) obowiązani są wprawdzie i podczas trwania podróży do bezzwłocznego usłuchania nakazu, powołującego ich do czynnej służby, należy wszelako przy powoływaniach w czasie pokoju, mieć wzgląd na stale urlopowanych tej kategoryi, o ile tego dozwala interes wojskowy.

8. Doręczenie paszportów podróży bawiącym za granicą stale urlopowanym i rezerwowanym, ma być uskutecznione tylko w drodze dotyczących c. i k. władz reprezentacyjnych.

9. Podróżujący za granicę stale urlopowany lub rezerwowy, nie może być umieszczony jako towarzysz w paszporcie innego, lecz musi być zaopatrzony we własny, na jego osobę opiewający dokument podróży.

10. Jeżeli zarządzono mobilizacyę armii (marynarki wojennej) lub jednej części tejże, na tedy nie wolno udzielać stale urlopowanym lub rezerwowym paszporta do podróży morskiej (matrykuły), owszem należy zaopatrzonego w taki dokument podróżny żołnierza odprawić z granicy państwa, a względnie nie dozwolić mu wsięścia na okręt. Zajdzie wcześniej potrzeba takiego ograniczenia, to wyda odnośne polecenie instancya ministeryalna.

§. 18.

Wykonywanie wolnych i koncesyonowanych przemysłowości i zawodu życia w ogólności

1. Stale urlopowani i rezerwowi podlegają powszechnym przepisom przemysłowym i nie potrzebują do wykonywania wolnych lub koncesyonowanych przemysłowości pozwolenia władzy wojskowej, również jak w ogóle w wykonywaniu swego zawodu życia, z przyczyny obowiązku wojskowego tylko tym ograniczeniom podpadają, które są uzasadnione w ustawach wojskowych i potrzebne dla utrzymania ewidencyi.

2. Wykonywanie przemysłowości lub inszego zawodu życia nie uwalnia wcale od powołania do czynnej służby, podobnież jak wynikające ztąd jakkolwiek usposobione powinności nie mogą uwłaczać pod którymkolwiek pozorem wypełnieniu obowiązku wojskowego.

§. 19.

Ożenienie.

1. Poza czas czynnej służby podlegają stale urlopowani i rezerwowi, skoro przekroczyli trzecią klasę popisową, co do ożenienia się powszechnym ustawom i przepisom, wszelako z zachowaniem obowiązku służenia w stałej armii (marynarce wojennej) i landwerze.

2. Urlopnik lub rezerwowy, który trzeciej klasy wieku nie przekroczył, potrzebuje do swego ożenienia pozwolenia władzy wojskowej.

Prośby o dozwolenie małżeństwa mają być wnoszone — zupełnie instruowane — u tej władzy politycznej (wyższego urzędnika powiatowego), do której przynależy dotyczący z ewidencyą.

3. O zawartem małżeństwie należy donieść przy najbliższem zgromadzeniu kontrolnem ustnie za przedłożeniem metryki ślubnej lub wierzytelnego odpisu tejże, a oficer odbywający zebranie kontrolne, wciągnie zgłoszenie do paszportu wojskowego na odpowiedniem miejscu *).

§. 20.

Sądownictwo.

1. Stale urlopowani podczas urlopu, jak też rezerwiści niebędący w czynnej służbie, podlegają we wszystkich swych stósunkach obywatelskich, tudzież sprawach karnych i policyjnych, sądom i władzom cywilnym.

*) Przypisy do notatek osobowych i t. d.

2. Przynależność sądów cywilnych względem stale urlopowanych i stojących poza czynną służbą rezerwistów, zaczyna się z wystąpieniem z eraryalnego zaopatrzenia.

3. Sądy cywilne mają o każdem śledztwie zarządzonem przeciw stale urlopowanemu lub rezerwiście, bez różnicy, czy takowe przeprowadza się z pozostawieniem na wolnej stopie lub pod aresztem, jako też o treści prawomocnego orzeczenia karnego, dalej — w razie zasądzenia na karę osobistą — o wyznaczonem dla zasądzonego miejscu karnem, zawiadomić przynależną do ewidencyi powiatową komendę, uzupełniającą w drodze dotyczącej władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego), dla powiadomienia ewidencyi etatowej (§. 12, ustęp 2) celem przepisanego protokółowania orzeczenia karnego, a po ukończonem śledztwie udzielać także na żądanie akta śledcze do przejrzenia władzy wojskowej *).

4. Również należy wszystkie kary, nałożone przez polityczne władze powiatowe (wyższych urzędników powiatowych) na stale urlopowanych i rezerwowych, oznajmiać przez przynależne władze ewidencyjne dotyczącej ewidencyi etatowej dla wciągnienia w protokół karny.

W tym samym celu mają być także kary osobiste, nałożone na stale urlopowanych i rezerwowanych w drodze dyscyplinarnej przez ich przełożonych wojskowych, oznajmiane dotyczącej ewidencyi etatowej za pośrednictwem przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej

5. O ileby takie urzędowania (ustęp 3 i 4) pociągały za sobą ograniczenie rozporządzalności żołnierza do czynnej służby na czas 4 tygodni, należy poczynić także odpowiednią notatkę w protokóle ewidencyjnym.

6. Stale urlopowani i rezerwowi, którzy przez swych przełożonych wojskowych zasądzeni będą w drodze dyscyplinarnej na karę osobistą, mają być w miejscach, w których nie znachodzą się areszta wojskowe, przyjmowani od sądów cywilnych dla odsiedzenia kary w ich lokalnościach więziennych, w miarę wolnego miejsca, za następnem wynagrodzeniem kosztów wykonania kary.

Tylko komendy powiatów uzupełniających są powołane zapraszać sądy cywilne do wykonania orzeczenia karnego Takiemu zaproszeniu uczyni się zadość wtedy tylko, jeżeli takowe zawiera jednocześnie potwierdzenie o wykonalności orzeczenia dyscyplinarnego, t. j. o prawności zapadłego wyroku na podstawie istniejącego przepisu o karach dyscyplinarnych.

Sąd, zaproszony do wykonania kary dyscyplinarnej, odniesie się względem zwrotu kosztów do tej komendy powiatu uzupełniającego, od której

---

*) Postanowienia ustępu 3 mają zastósowanie także do niewcielonych rekrutów; należy atoli orzeczenia karne wtedy tylko protokółować, jeżeli kara osobista trwa ponad czas wcielenia.

wyszło zaproszenie. Wydanie zwrócić się mających kosztów wykonania kary nastąpi z kasy komendy rezerwowej na podstawie kwitów dotyczących sądów cywilnych, widowanych przez komendy powiatów uzupełniających.

7. Stale urlopowani, tudzież rezerwowi nieznajdujący się w czynnej służbie, wstępują pod sądownictwo wojskowe z dniem doręczenia nakazu powoławczego lub prawnego ogłoszenia tegoż, lub gdy powołanie opiewa na pewien dzień, z dniem powołania, gdy zaś prezentowanie w razie §. 29, ustępu 14, aliney 2, wcześniej ma miejsce, z dniem prezentowania.

V. Oddział.

Postępowanie przy uwidooznieniu stale urlopowanych i rezerwowych.

§. 21.

Sposoby i objęcia ewidencyi.

1. Ewidencyę pobytu stale urlopowanych i rezerwowych prowadzi się przy poddziałach wojsk i zakładach wojskowych w kartach głównej księgi osobowej, ograniczając się do zanotowania tej powiatowej komendy uzupełniającej, do której należy uwidocznianie stale urlopowanego lub rezerwowego.

2. Przy kadrach uzupełniających (§. 13, d) prowadzi się ewidencyę pobytu na mocy postanowień organicznych dla wojskowości, poddziałami, za pomocą protokółu ewidencyjnego, zaś dla każdej grupy ewidencyjnej, za pomocą rejestru imiennego, ułożonego porządkiem lat asenterunkowych, a w każdym roczniku w porządku alfabetycznym. Przy uzupełniających kadrach pułku liniowej piechoty i pułków strzelców tyrolskich, obejmuje ewidencya pobytu tylko tych stale urlopowanych i rezerwowanych etatu pułku, którzy nie przynależą z ewidencyą do własnego powiatu uzupełniającego.

3. Komendy powiatów uzupełniających (§. 13, b) prowadzą względem przynależnych z ewidencyą urlopników i rezerwistów (§. 13, alinea 2, §. 14) protokół ewidencyjny porządkiem lat asenterowanych, zatem w 11 zeszytach z 12 zeszytem dla „dłużej służących.“

Rejestr imienny alfabetyczny obejmuje wszystkie 12 zeszyty i układa się oddziałami wojska.

Analogicznie mają postępować uzupełniające kadry pułków liniowej piechoty i pułku strzelców tyrolskich względem tych urlopników i rezerwistów, którzy należą do etatu pułku własnego i do ewidencyi we własnym powiecie uzupełniającym (§. 13, alinea 2, §. 14), tylko że rejestr imienny alfabetyczny należy układać poddziałami.

Podział ewidencyi na grupy ewidencyjne, jaki istnieje względem stale urlopowanych i rezerwowych własnego etatu, przynależnych z ewidencyą do innych powiatów uzupełniających, niema jednak miejsca.

Dla ułatwienia w wyszukanin nazwiska w ewidencyjnych protokółach uzupełniających kadr pułków liniowej piechoty i pułku strzelców tyrolskich, ma być założony u nich główny rejestr alfabetyczny.

4. Władze powiatowe (wyżsi urzędnicy powiatowi) mają względem urlopników i rezerwistów przynależnych do ewidencyi w ich obrębie, prowadzić protokół ewidencyjny według wzoru **A.** porządkiem przyrostu, bez podziału na lata asenterunkowe, a oprócz tego rejestr imienny alfabetyczny wedle wzoru **B.** Wzór **A.** Wzór **B.**

5. Przełożeni gmin są obowiązani utrzymywać w uwidocznieniu stale urlopowanych i rezerwistów, w dotyczącej gminie przebywających, bez względu na tychże przynależność ewidencyjną, do czego służą następujące sposoby:

a) księga meldunkowa wedle wzoru **C.** prowadzić się mająca, dalej — gdzie potrzeba — Wzór **C.**

b) rejestr imienny alfabetyczny wedle wzoru **D.** Wzór **D.**

Wpisywanie do księgi meldunkowej ma się odbywać w przytomności meldującego się albo bezpośrednio po nadejściu doniesienia pisemnego.

W rubryce 13 księgi meldunkowej ma być przy każdem zgłoszeniu się do pobytu, zanotowane mieszkanie stale urlopowanego lub rezerwowego, tudzież należy tamże uwidocznić charakter, nazwisko i mieszkanie tej osoby, która w dotyczących razach pośredniczy przy doręczaniu nieobecnemu możliwych rozkazów.

W gminach, administracyą polityczną zawierzonych, Rządowi krajowemu bezpośrednio podległych, zaś w krajach korony węgierskiej, w wolnych miastach królewskich i postawionych na równi z temi miastach i miejscach taksalnych, wpisywują się do księgi meldunkowej tylko zgłoszenia nieprzynależnych do ewidencyi, podczas gdy zgłoszenia przynależnych do ewidencyi zaraz do własnego protokółu ewidencyjnego (wzór **A**) wciągać należy.

Nadto prowadzą przełożeni gmin względem tych, którzy z gminy ewidencyjnej przynależą do ewidencyi dotyczącego powiatu, wykaz ewidencyjny wedle wzoru **E**, przez władze powiatowe (wyższych urzędników powiatowych) im udzielić się mający, który o ile sprostowania nie mogą być przez gminy same załatwiane, rocznie przy sposobności zgromadzeń kontrolnych według własnych zapisów i ułożonej gminami listy odczytawczej komendy powiatu uzupełniającego (§. 32, ustęp 16) sprostować, lub w razie potrzeby na nowo sporządzić należy. Wzór **E.**

5. O ile rozciągłość ewidencyi przy wojsku, władzach i gminach, nie jest już powyższemi postanowieniami ustaloną, ukazuje się takowa z rubryk dotyczących wzorów.

§. 22.

Przyrost do ewidencyi.

1. Niewcieleni rekruci, którzy z chwilą powszechnego wcielenia przechodzą w stósunek stale urlopowanych, mają być u kadry ewidencyjnej i władz przynależnych wciągani do protokółu ewidencyjnego na podstawie paszportu wojskowego, z którego potrzebne data powziąść należy.

2. Przyrost do ewidencyi urlopowanych stale ze służby czynnej, następuje przy poddziałach, kadrze uzupełniającej i komendzie powiatu uzupełniającego na podstawie konsygnacyi urlopowań, zaś względem przechodzących bezpośrednio z czynnej służby do rezerwy (§. 9, ustęp 3), na podstawie konsygnacyi przeniesień do rezerwy.

3. Sporządzenie tych dokumentów w dwóch pariach, należy w dotyczących wypadkach do poddziału, zaś ostateczne wygotowanie tychże do komendy, urlopowanie uskuteczniającej, która konsygnacyę urlopowań lub przeniesień do rezerwy, dla miesięcznego wykazu etatowych zmian poddziału przeznaczoną i odpowiednio podzieloną, przeseła przynależnej do ewidencyi powiatowej komendzie uzupełniającej.

4. Ostatnia wpisuje żołnierza z uwzględnieniem dat, w dokumencie zawartych i dla protokólu potrzebnych, do protokółu ewidencyjnego w zeszycie dotyczącego roku asenterunkowego i odseła konsygnacyę urlopowania lub przeniesienia do rezerwy, ewentualnie w drodze kadry uzupełniającej dla analogicznego użytku, do oddziału wojska lub zakładu wojskowego, który załącza ją do wykazu etatowych zmian odnośnego miesiąca.

5. U władz powiatowych (wyższych urzędnikach powiatowych) następuje przyrost, wyjąwszy wypadki, w ustępie 1. wspomnione, na podstawie wnoszonych wykazów zmian (§. 23).

6. Przy wciąganiu do protokółu ewidencyjnego, należy wpisać dotyczącego oraz do rejestru imiennego, zaś u uzupełniających kadr pułków liniowej piechoty i pułku strzelców tyrolskich, także do rejestru głównego.

7. Jeżeli urlopnik lub rezerwowy, którego konsygnacya urlopowania lub przeniesienia do rezerwy nadeszła do komendy powiatu uzupełniającego, nie zgłosił się w przepisanym terminie 14-dniowym u przełożonego gminy miejsca pobytu, o czem z wykazów zmian przekonać się można, to należy go na rekwizycyę komendy powiatu uzupełniającego wyśledzić przez przynależną do ewidencyi władzę powiatową (wyższego urzędnika powiatowego),

która go na podstawie dat, od komendy powiatu uzupełniającego otrzymanych, wciąga zaraz do własnej ewidencyi, i ukarać wedle §. 16. ustępu 11.

§. 23.

Wykazy zmian.

1. Na zgłoszenia urlopników i rezerwowych poczynione wedle §. 16, prowadzą przełożeni gmin, względnie c. i k. władze reprezentacyjne za granicą, miesięczne wykazy zmian wedle wzoru **F.** Wzór **F.**

2. Te wykazy zmian mają być z 1 szym każdego miesiąca na nowo zakładane i należy w nich każde z przepisanych w wspomnionym paragrafie zgłoszeń, z wyjątkiem z mian mieszkania w miejscu pobytu, bez różnicy przynależności ewidencyjnej dotyczących, zapisywać w tej formie, jaka po części przepisaną jest dla notowania zgłoszeń w paszporcie wojskowym (§. 16, ustęp. 10), a po części ze wzoru **F.** ukazuje się.

3. Te wciągnienia należy tak jak wpisywania w księgę meldunkową uskuteczniać w przytomności meldującego się, w razie zaś pisemnego zgłoszenia, bezpośrednio po nadejściu tegoż i przy bezwłocznym zwrocie paszportu wojskowego.

4. Z ostatnim każdego miesiąca należy zamykać te wykazy i przesełać władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu) obrębu, zaś ze strony c. i k. władz reprezentacyjnych w drodze c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych państwowemu Ministerstwu wojny.

Pisemne zgłoszenia należy załączyć do wykazu zmian, który i wtedy przesełać mają gminy, gdy nie zaszły żadne zgłoszenia.

5. Władze powiatowe (wyżsi urzędnicy powiatowi) przenoszą zgłoszenia przynależnych do ewidencyi, do protokółu ewidencyjnego i odsełają wszystkie od gmin własnego powiatu wniesione i uzbierane wykazy zmian, najdalej do 5 następnego miesiąca do powiatowej komendy uzupełniającej w obrębie urzędowym położonej.

6. Postępowanie, ze strony komend powiatów uzupełniających zachować się mające, jest następujące:

a) wszystkie w wnoszonych wykazach zmian zawarte zgłoszenia przynależnych z ewidencyą we własnym obrębie, mają być natychmiast przeniesione do protokółu ewidencyjnego;

b) Z zgłoszeń przynależnych do ewidencyi, poczynionych po za przynależnym powiatem ewidencyjnym, sporządzają komendy powiatów uzupełniających ogólne wykazy powiatami i przesełają ostatnie dotyczącym władzom powiatowym (wyższym urzędnikom powiatowym) do protokółowania.

c) Z zgłoszeń nieprzynależnych do ewidencyi we własnym obrębie, zestawiają komendy powiatów uzupełniających ogólne wykazy wedle powiatów uzupełniających i przesełają je komendom dotyczących powiatów uzupełniających, które znów udzielają z nich wyciągi przynależnym do ewidencyi władzom powiatowym (wyższym urzędnikom powiatowym) do odpowiedniego traktowania, zaś wykazy zmian przechowują w fascykułach.

7. Analogicznie postępuje się z wykazami zmian, które otrzymują komendy powiatów uzupełniających od c. i k. władz reprezentacyjnych za granicą.

8. Okaże się z wykazów zmian, że stale urlopowany lub rezerwowy zaniechał które z przepisanych w §. 16. zgłoszeń, lub nie wniósł je w ustanowionym terminie, to należy przeciw niemu ze strony przynależnej do ewidencyi władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego) postąpić wedle §. 16, ustępu 11.

Za środek dowodu przeciwnego co do zaniechań i opóźnień, z wykazów zmian wynikających, służy przedewszystkiem paszport wojskowy.

9. Przełożeni gmin są za należyte sporządzenie wykazów zmian tak dalece odpowiedzialni, iż w razie bezskutecznie wytkniętych nieregularności załatwiać można sporządzanie wykazów zmian i prowadzenie księgi meldunkowej przez organa, ustanowione ze strony władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego), przyczem koszta ztąd urosłe ponosić mają gminy, zaś w krajach węgierskiej korony przełożeni gmin.

§. 24.

Zmiany przynależności ewidencyjnej.

1. Zmiana gminy ewidencyjnej w pośrodku jednego i tego samego powiatu politycznego na podstawie przepisanego w §. 14. ustępie 2. potwierdzenia przez stale urlopowanego lub rezerwowego okazać się mającego, pociąga za sobą odpowiednie sprostowanie rubryk 6. i 5. protokółów ewidencyjnych (Wzór **A**)

2. Życzy sobie stale urlopowany lub rezerwowy, osiadły trwale po za powiatem do ewidencyi przynależnym, przeniesienia przynależności ewidencyjnej do miejsca pobytu, bądź ze względu na postanowienie §. 16. ustępu 6. bądź z innych powodów, to powinien swoją w przepisany w §. 14. ustępie 2. dowód zaopatrzoną prośbę wnieść do władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego) miejsca pobytu.

Władza pobytu przeseła prośbę z własną opinią przynależnej do ewidencyi władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu) do orzeczenia w porozumieniu z komendą powiatu uzupełniającego (§. 14, ustęp. 4).

3. Przy przechodzie stale urlopowanego lub rezerwowego do przynależności ewidencyjnej innego powiatu politycznego w tym samym powiecie uzupełniającym, należy nowej władzy przynależnej przesłać wyciąg z protokółu ewidencyjnego (wzór **A**) za jednoczesnem wykreśleniem dotyczącego w tymże protokóle i w rejestrze imiennym (wzór **B**), zaś komenda powiatu uzupełniającego sprostuje odpowiednio rubryki 6. i 7. swego protokółu ewidencyjnego.

4. Jeżeli nowo przynależny powiat ewidencyjny położony jest w innym powiecie uzupełniającym, to zachowuje władza powiatowa (wyższy urzędnik powiatowy) przepisane w ustępie 3 postępowanie, zaś komenda powiatu uzupełniającego udziela również wyciąg z protokółu ewidencyjnego przynależnej komendzie powiatu uzupełniającego a nadto zawiadamia o nowym powiecie uzupełniającym za jednoczesnem wykreśleniem dotyczącego w protokóle ewidencyjnym i rejestrze imiennym kadrę uzupełniającą tego oddziału lub zakładu wojskowego, w którego etat przynależy urlopnik lub rezerwowy. Dotyczącemu poddziałowi oznajmia się zaraz nowy powiat uzupełniający dla odpowiedniego sprostowania notatki w karcie głównej księgi osobowej.

5. Dotycze przeniesienie przynależności ewidencyjnej stale urlopowanego lub rezerwowego pułków piechoty liniowej lub pułku strzelców tyrolskich, przynależnego dotąd z ewidencyą we własnym powiecie uzupełniającym, z tego do innego powiatu uzupełniającego, to należy go oprócz tego przenieść w głównym rejestrze z ewidencyi komendy powiatu uzupełniającego, do ewidencyi dotyczącej grupy ewidencyjnej i wciągnąć do tejże protokółu ewidencyjnego i rejestru imiennego.

6. Przechodzi zaś stale urlopowany lub rezerwowy pułku piechoty liniowej lub strzelców tyrolskich z przynależności ewidencyjnej jednego powiatu uzupełniającego do owej swego własnego, to należy — oprócz postępowania wedle ustępu 4 zachawać się mającego — wykreślić go w protokóle ewidencyjnym i rejestrze imiennym i przenieść w głównym rejestrze z ewidencyi grupy do ewidencyi komendy powiatu uzupełniającego.

7. Gdy przynależny wedle miejsca pobytu, obierze swój stały pobyt za granicą (§. 14, ustęp 2), lub gdy warunki tej przynależności ewidencyjnej w ogóle nie mogą być więcej dowiedzione, winna władza powiatowa (wyższy urzędnik powiatowy) zarządzić przeniesienie przynależności ewidencyjnej do gminy swojskiej lub poborowej, albo do miejsca urodzenia, i przytem zachować przepisane w powyższych ustępach postępowanie.

8. Każdą zmianę przynależności ewidencyjnej lub tylko gminy ewidencyjnej należy uwidocznić w paszporcie wojskowym w rubryce: „Przypiski co

do zmian pobytu i odnośnych zgłoszeń“ i przedsięwziąść także odpowiednie sprostowania dat na 1. stronicy paszportu.

To uwidocznienie i sprostowanie ma uskuteczniać władza powiatowa (wyższy urzędnik powiatowy) miejsca pobytu dotyczącego za bezzwłocznym zwrotem paszportu i nie wolno tę czynność dla ważności tych dat pod względem dokładnej ewidencyi, pozostawić przełożonym gminnym.

§. 25.

Postępowanie przy transferowaniach.

1. Jeżeli stale urlopowany lub rezerwowy zostanie transferowanym z jednego poddziału do innego tego samego korpusu wojskowego, winna kadra uzupełniająca przenieść dotyczącego na podstawie odnośnego rozkazu z ewidencyi jednego do ewidencyi drugiego poddziału albo też grupy, i sprostować rejestr imienny, względnie rejestr główny i odnośną rubrykę protokółu ewidencyjnego.

2. Przy transferowaniach z jednego oddziału do drugiego winna kadra uzupełniającego za jednoczesnem wykreśleniem dotyczącego w protokóle ewidencyjnym i rejestrze, przesłać wyciąg z protokółu, i tak w tym jako też w wypadku transferowania z jednego zakładu wojskowego do drugiego, oznajmić zmienioną przynależność etatową z wymienieniem nowego numeru karty księgi głównej, przynależnej do ewidencyi powiatowej komendzie uzupełniającej, która znów zawiadomi o tem dotyczącą władzę powiatową (wyższego urzędnika powiatowego) celem sprostowania protokółu ewidencyjnego i rejestru.

3. Każde transferowanie w dotyczących razach należy z domieszczeniem nowego numeru karty księgi głównej, wpisać do rubryki paszportu wojskowego: „Przypiski do notatek osobowych i t. d.“ i sprostować odpowiednio zewnętrzną kartę paszportu wojskowego.

Gdy się rozchodzi o transferowanie do innego oddziału lub zakładu wojskowego, ma to wpisanie i sprostowanie przedsięwziąść zaraz powiatowa komenda uzupełniająca miejsca pobytu, w którym celu zasięgnąć należy paszportu wojskowego, bezzwłocznie znów zwrócić się mającego.

Gdy jednak tycze się tylko transferowania wewnątrz tego samego korpusu wojskowego, ma to wpisanie i sprostowanie uskutecznione być dopiero przy najbliższem zebraniu kontrolnem lub peryodycznem ćwiczeniu w broni przez oficera, kontrolę odbywającego, względnie przez dotyczącego komendanta, aż do którego czasu prowadzić należy odpowiednią notatę.

§. 26.

Postępowanie przy przejściu ze stanu żołdowników do stanu pobierających gażę w rezerwie.

1. Przy przejściu stale urlopowanego lub rezerwowego do stanu pobierających gażę w rezerwie, ma być dekret wydany w drodze władz ewiden

cyjnych za zasięgnieniem i odesłaniem paszportu wojskowego napowrót do oddziału wojska lub zakładu wojskowego (§. 27, ustęp 6).

2. Komenda powiatu uzupełniającego sprostuje przytem akta ewidencyjne i notuje zwrot paszportu wojskowego tak w tym jak w innych wypadkach w odpowiedniej rubryce protokółu ewidencyjnego.

Kadra uzupełniająca sprostuje akta ewidencyjne na podstawie odnośnego rozkazu.

Władze powiatowe (wyżsi urzędnicy powiatowi) zaś mają stale urlopowanych lub rezerwowych, przeniesionych do kategoryi pobierających gażę w rezerwie, wykreślić zupełnie w aktach ewidencyjnych.

3. Jeżeli z przepisaniem do stanu pobierających gażę w rezerwie, połączone jest transferowanie, ewentualnie zmiana przynależności ewidencyjnej, należy zachować oraz przypisane w tej mierze w §§. 24 i 25 postępowanie.

§. 27.

Ubytek z ewidencyi w ogólności.

1. Stale urlopowani i rezerwowi odpadają z ewidencyi:

a) we wszystkich wypadkach wyjścia z ewidencyi etatu z wyjątkiem transferowań, względem których reguluje §. 25 postępowanie ewidencyjne, a oprócz tego

b) przez wstąpienie do służby czynnej (§. 29).

2. W wypadkach do 1. *a*) następuje wykreślenie dotyczącego w protokóle ewidencyjnym i rejestrze kadry uzupełniającej na podstawie odnośnego rozkazu.

3. Jeżeli z wyjściem z ewidencyi etatu nie jest połączone wydanie dokumentu wyłączenia, następuje — z wyłączeniem wypadków ustępu 4 — także u przynależnych władz ewidencyjnych wykreślenie w protokóle ewidencyjnym i rejestrze na podstawie odnośnego rozkazu przez kadrę uzupełniającą, względnie dotyczący zakład wojskowy, komendzie powiatu uzupełniającego a przez ostatnią władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu) udzielić się mającego.

4. Umrze stale urlopowany lub rezerwowy, to winien przełożony gminy zasięgnąć tegoż metryki śmierci i paszportu wojskowego i przedłożyć władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu).

Nie przynależał umarły tamże do ewidencyi, to przeszle te dokumenta władza powiatowa (wyższy urzędnik powiatowy) politycznej władzy ewidencyjnej.

Polityczna władza ewidencyjna wykreśli dotyczącego w protokóle i rejestrze i odeszle dokumenta przynależnej powiatowej komendzie uzupełniającej.

Komenda powiatu uzupełniającego sprostuje podobnie swe akta ewidencyjne i odeszle dokumenta temu oddziałowi lub zakładowi wojskowemu, w którego etat dotyczący przynależy.

5. Jeżeli z wyjściem z ewidencyi etatowej połączone jest wydanie dokumentu wyłączenia, które wedle §. 165: 2 instrukcyi do ustaw wojskowych, następuje w drodze przynależnych władz ewidencyjnych, to należy wykreślić dotyczącego w protokółach i rejestrach tychże władz na podstawie przybyłego dokomentu wyłączenia, zaś paszport wojskowy przez przełożonego gminy miejsca pobytu zasięgnąć się mający, odesłać napowrót wedle ustępu 4.

6. Paszporta wojskowe wszystkich, wedle ustępu 1, *a*) odpadłych z ewidencyi, łącznie tych wedle §. 28, należy poddać utłuczeniu.

§. 28.

Ubytek przez przeniesienie do landwery.

1. Względem szeregowych, którzy wedle §. 153 instrukcyi do ustaw wojskowych przeniesieni być mają do landwery z dniem 31. Grudnia każdego roku, przesełają oddziały i zakłady wojskowe dokumenta transferacyjne, zebrane za pomocą konsygnacyi nominalnych, w drodze komisyi administracyjnej, powołanej do prowadzenia osobowej księgi głównej, najdalej do 20. Listopada tym powiatowym komendom uzupełniającym, w obrębie których mają dotyczący przynależność domową.

2. Komendy powiatów uzupełniających mają przybyłe dokumenta transferacyjne — podzielone wedle położonych we własnym obrębie powiatów ewidencyjnych landwery, zaś w krajach węgierskiej korony wedle powiatów batalionowych landwery — doręczać również za pomocą konsygnacyi nominalnych dotyczącym przynależnym ewidencyom landwery, względnie komendom batalionowym landwery najpóźniej do 10. Grudnia tego samego roku, ażeby przyjęcie do etatu tamże, podobnież jak wydzielenie z wojska, niezawodnie z dniem 31. Grudnia przeprowadzone być mogło.

3. Celem uzupełnienia kart księgi głównej, do klasy ubytków złożyć się mających, winne przynależne domowo komendy powiatów uzupełniających oznajmić po koniec Grudnia dotyczącym oddziałom wojsk i zakładom wojskowym, do którego bióra ewidencyjnego, względnie do którego batalionu landwery przydzielono transferowanych.

4. Ubycie z ewidencyi transferowanych do landwery następuje wedle §. 27, ustępów 2 i 3

5. Paszporta wojskowe, od transferowanych przez sierżanta powiatowego landwery, zaś w krajach węgierskiej korony, przez oficera ewidencyjnego przy sposobności wydawania paszportów landwerzyckich ściągnąć się mające,

odeszlą bióra ewidencyjne landwery, względnie komendy batalionowe landwery, w drodze przynależnej do ewidencyi władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego) wedle §. 27, ustępu 4 przez przynależną powiatową komendę uzupełniającą napowrót do oddziału wojska lub zakładu wojskowego celem potłuczenia (§. 27, ustęp 6).

§. 29.

Ubytek przez wstąpienie do czynnej służby.

1. Wstąpienie do czynnej służby następuje albo dobrowolnie albo na powołanie.

2. Stale urlopani lub rezerwiści, życzący sobie w celu kontynuacyi czynnej służby przyjęcia do stanu prezencyjnego, wniesą odnośną prośbę w przepisanej w §. 15, ustępie 2 drodze do tego oddziału wojska lub zakładu wojskowego, w którego etat przynależą, który wyda orzeczenie wedle zasad §. 154 instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych i § 125*) przepisu o należytościach c. k. armii i powiadomi proszących o orzeczeniu wedle §. 15, ustępu 3.

3. Zezwoli się na przyjęcie do stanu prezencyjnego, to należy przy prezentowaniu wedle §. 51, aliney 3**) przepisu o należytościach c. k. armii zachować przepisane w ustępach 16 i 25 tej instrukcyi postępowanie, dotyczący zaś jest obowiązany, gdy nie zajdą inne okoliczności, pozwalające na jego ponowne przedwczesne urlopowanie, służyć czynnie aż do czasu najbliższej przemiany urlopników.

4. Jednoroczni ochotnicy, urlopowani z odroczeniem rozpoczęcia służby, winni wedle §. 139 instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych w czasie, kiedy nastąpić musi rozpoczęcie służby prezencyjnej, zgłosić się w komendzie tego oddziału wojska lub zakładu wojskowego, przy którym pełnić mają służbę prezencyjną.

Jeżeli miejsce garnizonu nie jest oraz siedzibą komendy powiatu uzupełniającego, to ma prezentowanie jednorocznego ochotnika odbyć się wprawdzie przez dotyczący oddział lub zakład wojskowy, należy jednak względem wykreślenia ochotnika z ewidencyi stale urlopowanych, zachować przepisane w ustępię 25 postępowanie.

---

*) §. 125. alinea 3, przepisu o należytościach c. k. armii opiewa: Tak samo nie mają urlopnicy i rezerwiści żadnego prawa do dobrowolnego wstąpienia w stan służby prezencyjnej, przeciwnie przysłuża komendantowi dotyczącego oddziału wojska lub zakładu wojskowego prawo, dozwolić przyjęcia do służby prezencyjnej takich dobrowolnie wstępujących urlopników i rezerwistów w tym wypadku, jeźli są zupełnie zdatni do służby wojennej, jeźli istnieje w czasie ich wstąpienia do oddziału wojska lub zakładu wojskowego, w którego etat przynależą, ubytek w komplecie przepisanym i jeżeli przez ich wstąpienie przybędzie szczególna dla służby korzyść.

**) §. 51, alinea 3 przepisu o należytościach c. k. armii opiewa: Dobrowolnie, t. j. na swą prośbę z przyzwoleniem swych przynależnych komend (§. 125) wstępujący urlopnicy i rezerwiści mogą być tylko przy oddziale lub zakładzie wojskowym prezentowani i wchodzą w należność z dniem prezentowania. Wyjątek z tego prawidła mogą dozwolić dotyczące komendy tylko przy wielkich odległościach — w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących.

5. Powoływanie stale urlopowanych i rezerwowych zarządzone w myśl §. 10 ustaw wojskowych w miarę stosunków etatowych lub na osobne wyższe postanowienie, następuje na żądanie oddziałów wojsk i zakładów wojskowych, w nagłych wypadkach na żądanie kadr uzupełniających, a w każdym razie przez przynależną do ewidencyi powiatową komendę uzupełniającą w drodze dotyczącej władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego).

Powoływanie urlopników i rezerwistów massami, następuje na postanowienie państwowego Ministerstwa wojny bezpośrednio przez władze ewidencyjne, bez poprzedniego wezwania ze strony oddziałów i zakładów wojskowych i bez wystawienia kart powoławczych (ustęp 6).

6. Względem powołać się mających wedle ustępu 5. aliney 1, sporządzają oddziały i zakłady wojskowe, względnie kadry uzupełniające konsygnacye powoławcze wedle powiatów uzupełniających i przesełają takowe dotyczącym powiatowym komendom uzupełniającym, które wystawiają z nich dla każdego żołnierza z osobna karty powoławcze i odsełają je natychmiast przy jednoczesnem zanotowaniu powołania w protokóle ewidencyjnym, przynależnej do ewidencyi władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu) za recepisem, w którym uwidocznioną być ma ilość kart powoławczych.

7. Ta sprawdza zgodność dat, zawartych w kartach powoławczych z datami własnego protokółu ewidencyjnego, notuje w ostatnim powoływanie i udziela karty po zaopatrzeniu w swój podpis z uwzględnieniem wniesionych może tymczasem od gmin wykazów zmian, bezzwłocznie przełożonemu gminy miejsca pobytu, a gdy dotyczący przebywa poza powiatem, w drodze władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego) miejsca pobytu, względnie c. i k. władzom reprezentacyjnym za granicą (§. 16. ustęp 8) do bezzwłocznego doręczenia dotyczącemu. Gdzie w wypadkach §. 16. ustępów 4 i 6 względnie i 8 okaże się tego potrzeba, należy karty powoławcze oddać przez przełożonych gmin osobom, naznaczonym do wręczania takich rozkazów.

8. Dotycze powołanie stale urlopowanego lub rezerwowego, zostającego w służbie przy straży skarbowej, strażach bezpieczeństwa lub w zakładzie karnym, to przeszle przynależna do ewidencyi władza powiatowa (wyższy urzędnik powiatowy) kartę powoławczą bezpośrednio przełożonej władzy dotyczącego, przezco jednak niewolno pod żadnym względem zwlekać wydanie kart powoławczych.

9. W nagłych wypadkach, lub gdy tego osobne okoliczności wymagają, mogą komendy powiatów uzupełniających udzielać karty powoławcze bezpośrednio dotyczącym przełożonym gmin do wręczenia powołanym lub ich pokrewnionym (§. 16, ustępy 4, 6 i 8), mają jednak zawiadamiać o tem władzy powiatowe (wyższych urzępników powiatowych) dla wywarcia odpowiedniego wpływu.

10. Żołnierzy, puszczonych przez oddziały i zakłady wojskowe bezpośrednio na stały urlop za granicę (§. 11, ustęp 6), należy w celu ich powołania wymienić wprost państwowemu Ministerstwu wojny za pomocą przepisanej w ustępie 6 konsygnacyi powoławczej, które spowoduje ich powołanie w drodze c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych.

11. Na wszystkie, przy powoływaniu stale urlopowanych i rezerwowych do czynnej służby współdziałające władze i organa wkłada się obowiązek, by odnośne czynności bezzwłocznie załatwiały a oprócz tego zalecą się osobliwie władzom powiatowym (wyższym urzędnikom powiatowym), by nie tylko wpływały czynnie na szybkie wykonywanie przekazanych przełożonym gmin czynności, ale też czuwały nad akuratnem wypełnianiem rozkazów powoławczych i przymuszały do tego opieszałych.

Stale urlopowanych i rezerwowych, którzy doręczenie kart powoławczych przez to udaremniają, że przy zmianie swego pobytu nie meldują się wedle przepisu, lub nie starają się o to, by takowe ich przez trzecie osoby dochodziły, należy wyśledzić, zaś karty powoławcze zaraz affigować i zawiadomić o dniu tychże ogłoszenia wojskową władzę ewidencyjną, dla powiadomienia dotyczącego oddziału lub zakładu wojskowego.

12. Jeżeli monarchia zagrożoną jest bliską wojną, a powołanie rezerwy nastąpi, natenczas obowiązani są wedle §. 53 ustawy wojskowej (§. 54 artykułu ustawy XL. z roku 1868) wszyscy nieobecni za granicą rezerwiści i urlopnicy, skoro wiadomość o tem w drodze publicystyki ich dosięgnie, powrócić bezwłocznie do kraju i stawić się do dyspozycyi, niewyczekując szczególnego powołania C. i k. władze reprezentacyjne za granicą mają przestrzegać wykonanie tego postanowienia, zaś opieszałych z wskazaniem na następstwa zaniechania napomnąć do bezwłocznego powrotu do kraju, a gdzie istnieje do tego traktat międzynarodowy, także i zniewalać.

Jeżeli z powodu grożącej wojny odbywa się tłumne powoływanie urlopników i rezerwy, należy w każdej gminie zastósować potrzebny do tego, w miejscu używany i najskuteczniejszy sposób obwieszczenia.

Takie tłumne powoływanie należy przyspieszyć także przez użycie telegrafu, a gdzie taki lub szybka komunikacya pocztowa nie istnieje, przez konnych posłańców.

Urosłe ztąd dla administracyi państwowej wydatki, dokumentalnie udowodnić się mające, ponosi wspólny budżet wojenny.

13. Karta powoławcza obowiązuje dotyczącego albo do jawienia się w pewien dzień albo też do natychmiastowego wstąpienia.

W ostatnim razie dozwoloną mu jest dla uregulowania swych domowych stosunków i zgłoszenia się u przełożonego gminy tylko 24 godzinna odwłoka.

14. Każdy powołany winien na dniu oznaczonym lub natychmiast zgłosić się do prezentowania u powiatowej komendy uzupełniającej *), jego miejscu pobytu najbliżej położonej.

Jeżeli siedziba urzędowa tej powiatowej komendy uzupełniającej nie jest oraz dotyczącemu miejscem przeznaczenia, natedy winien powołany na pewien dzień tak dalece zgłosić się do prezentowania, iżby wczasie właściwym mógł być tamże odprawionym.

15. Powrót powołanego nastąpić musi pod wszelkiemi warunkami, wyjąwszy, gdyby za pomocą lekarskiego zaświadczenia, stwierdzonego przez przełożonego gminy i zawierającego dokładny opis stanu choroby, udowodniono niezdolność dotyczącego do transportowania.

16. Powiatowe komendy uzupełniające są powołane do przedsięwzięcia prezentowania wstępujących urlopników i rezerwistów, bez różnicy przynależności ewidencyjnej, miaoowicie przynależy prezentowanie żołnierzy własnego pułku piechoty liniowej lub strzelców tyrolskich na kadrze uzupełniającej, zaś wszystkich innych oddziałów i zakładów wojskowych, na oficerze powiatu uzupełniającego.

Ciżsami prowadzą na to protokół prezentacyjny.

17. Każdego wsępującego urlopnika lub rezerwowego podda zaraz komenda powiatu uzupełniającego rewizyi przez lekarza wojskowego.

Przy rewizyi wstępujących we większej liczbie, ma przewodniczyć oficer powiatu uzupełniającego, i podpisać wespół protokół.

18. Tylko tacy, których uznano za zdatnych do służby wojennej a względnie do słuby przy przynależnym etatowo zakładzie wojskowym, mogą być odsyłani na swe miejsce przeznaczenia.

Takich należy prezentować i oddawać za pomocą wyciągu z protokółu prezentacyjnego w miarę ich przeznaczenia i przynależności etatowej, albo bezpośrednio poddziałowi własnego pułku, dyslokowanemu w stacyi powiatu uzupełniającego, albo, gdy mają być odsyłani do polowego batalionu własnego pułku, dyslokowanemu poza stacyą powiatu uzupełniającego, komendzie transport odbierającej, inaczej zaś dotyczącemu oddziałowi wojsk (kadrze uzupełniającej) lub zakładowi wojskowemu, w wojnie atoli bez wyjątku kadrom uzupełniającym przynależnych etatowo oddziałów wojsk, ewentualnie domowi transportowemu do odesłania tamże.

---

*) Bezpośrednie wstąpienie powołanego do swego oddziału (zakładu) wojskowego może mieć miejsce, jeżeli tenże położony jest bliżej pobytowi, i znajduje się w posiadaniu swych zasobów augmentacyjnych.

19. Wstępujący urlopnicy i rezerwowi, którzy zapadną na zdrowiu, mają być również prezentowani i oddani do najbliższego szpitalu wojskowego do leczenia.

Gdy zaś nie są ukwalifikowani do leczenia w szpitalu, lub gdy uznano powołanych urlopników lub rezerwistów przy opatrywaniu przez lekarza wojskowego za niezdatnych do służby wojennej a względnie do służby przy przynależnym etatowo zakładzie wojskowym, natedy należy zarządzić względem nich postępowanie rozpoznawcze lub superarbitrunkowe w myśl §. 160: 1. instrukcyi do ustaw wojskowych.

W czasie pokoju nie należy takich żołnierzy prezentować, lecz pozostawia się ich w stosunku urlopowym lub rezerwy, zaznaczając odpowiednio powód ponownego urlopowania w paszporcie wojskowym (rubryce: „Przypiski do notatów osobowych“ i t. d.)

20. Stale urlopowanym i rezerwowym, którzy otrzymali rozkaz wstąpienia do czynnej służby (łącznie ćwiczeń w broni) i opuścili już w skutek tego swe miejsce pobytu, przysłuża na wypadek zasłabnięcia w drodze do oddziału wojsk lub zakładu wojskowego, prawo do przyjęcia w wojskowe a względnie w cywilne zakłady leczenia, dla starania i leczenia na rachunek erarium, nawet wtedy, gdy nie byli jeszcze prezentowani.

Przeciwnie nie ponosi za nich wojskowe erarium kosztów kuracyi cywilnej, jeźli rozkaz powoławczy zastał ich już chorych, lub gdy w razie zasłabnięcia po otrzymaniu rozkazu powoławczego, znajdują się jeszcze przy domie a względnię w miejscu swego pobytu.

21. Przy powoływaniu pewnej potrzebnej ilości urlopników lub rezerwowych, muszą wszyscy, którzy z takich lub innych podobnych przyczyn, lub z powodów na uwzględnienie zasługujących (§. 17, ustęp 7), nie odchodzą w miejsce przeznaczenia, zastąpieni być innymi, z którego względu też już pierwotnie więcej urlopników i rezerwowych powołać należy, niżeli potrzebno.

Ta przewyżka nie może jednak przenosić 10%.

22. Przy powszechnem powołaniu rezerwy mają Jeneralne i wojskowe komendy postarać się o to, by komisye superarbitrunkowe wedle potrzeby częściej w tygodniu a ewentualnie codziennie urzędowały, tak aby uzupełnienie armii (marynarki wojennej) jako też odnośne traktowanie dotyczących, nie doznało zwłoki.

W takich razach powstaje akt superarbitrunkowy tylko z listy superarbitrunkowej i ze świadectwa lekarza wojskowego, i instruuje się go jedynie tylko paszportem wojskowym, tak iż na zasięgnienie i dostawienie wszystkich

innych w przepisie superarbitrunkowym wymaganych dowodów zważać nie należy.

23. Każdy urlopnik lub rezerwista jest obowiązanym, przy powołaniu do czynnej służby wstąpić do poddziału, w którego etat należy lub przydzielony będzie, w wojnie zaś do kadry uzupełniającej, w swej własnej odzieży.

Jako oznakę wojskową otrzyma każdy żołnierz przy prezentowaniu czapkę polową, jeżeli nią przy swojem dawniejszem urlopowaniu lub bezpośredniem przeniesieniu do rezerwy, nie został zaopatrzonym.

24. Paszport wojskowy należy odebrać żołnierzowi przy prezentowaniu i oddać wraz z wyciągiem z protokółu prezentacyjnego komendzie w ustępie 18 oznaczonej, który towarzyszy żołnierzowi w razie dalszego marszu aż do poddziału, do którego tenże wstępuje do czynnej służby, w wojnie zaś tylko do kadry uzupełniającej.

Podczas czynnej służby i aż do ponownego urlopowania lub przeniesienia do rezerwy pozostaje paszport wojskowy przy poddziale — w wojnie przy kadrze uzupełniającej — w przechowaniu, która ostatnia po przywróconych stosunkach normalnych przeseła ten dokument dotyczącemu poddziałowi, lub doprowadza go żołnierzowi, przeniesionemu ponownie w stósunek urlopników lub rezerwy.

25. Ubytek stale urlopowanych i rezerwowych, którzy wstąpili do służby czynnej, dokonuje się w aktach ewidencyjnych władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego) na mocy wykazów zmian.

Jeżeli prezentowanie odbywa się u przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej, natedy wykreśla ostatnia wstępujących w aktach ewidencyjnych na mocy protokółu prezentacyjnego, i przeseła zaopatrzoną w klauzulę prezentacyjną *) kartę powoławczą, lub w braku tejże wyciąg z protokółu prezentacyjnego, ewentualnie w drodze kadry uzupełniającej dla analogicznego użytku — oddziałowi wojsk lub zakładowi wojskowemu, który załączy dokument do wykazu zmian etatowych dotyczącego miesiąca.

Gdy zaś prezentowanie wstępującego odbywa się przy komendzie innego powiatu uzupełniającego, lub w wypadkach oznaczonych w tej instrukcyi (§. 29. ustępy 3, 4 i 14, §. 33, ustęp 7, alinea 3) przy oddziale lub zakładzie wojskowym, należy kartę powoławczą a względnie wyciąg z protokółu prezentacyjnego przesłać, a względnie zwrócić zaraz przynależnej do ewidencyi

---

*) Ta przez organ powiatowej komendy uzupełniającej, który odbywa prezentowanie, zatwierdzić się mająca klauzula, opiewa n. p.:

„Prezentowany w Tryeście na dniu 22. Marca 1875.
Komenda powiatu uzupełniającego pułku piechoty liniowej Nr. 22“

powiatowej komendzie uzupełniającej, a ztamtąd w drodze oznaczonej w poprzednim ustępie, przynależnemu etatowo oddziałowi lub zakładowi wojskowemu.

Przy powoływaniach do czynnej służby na przeciąg czasu, nieprzekraczający prawdopodobnie czterech tygodni, jak n. p. do asystencyi, egzekucyi lub innych komend dostarczonych z etatu urlopników, jako też do peryodycznych ćwiczeń w broni (§. 33), wykreślenie nie ma wprawdzie miejsca, mimo to należy postępować wedle powyższych postanowień, zaś prezentowanie, niemniej też powrót w stósunek urlopników a względne rezerwy, zanotować odpowiednio w protokóle ewidencyjnym.

26. Jeżeli stale urlopowany lub rezerwowy wstępujący do czynnej służby, nie meldował się przed odejściem u przełożonego gminy miejsca pobytu, co ukaże się z następnych wykazów zmian, to należy go na rekwizycyę komendy powiatu uzupełniającego przez oddział lub zakład wojskowy, przy którym zostaje dotyczący w czynnej służbie, ukarać w drodze dyscyplinarnej.

27. Stale urlopowanego lub rezerwowego, który nie wstąpi w obwieszczonym terminie do czynnej służby i swoją nieobecność stanowczo usprawiedliwić nie może, ukarze się z wszelką surowością w drodze dyscyplinarnej w miarę spóźnienia się i okoliczności, pod któremi nastąpiło powołanie, lub postąpi się przeciw niemu wedle postanowień wojskowej ustawy karnej.

28. Żołnierz w rezerwie stojący, zatrzymuje swą własność rezerwową także podczas czynnej służby, dla czego też przed jego szarzą zawsze tę własność naznaczyć należy.

§. 30.

Powrót z czynnej służby w stosunek urlopników lub rezerwy.

1. Zostanie powołany do czynnej służby żołnierz znowu urlopowanym lub do nieczynnej rezerwy przeniesionym, to należy przytem zachować te same postępowanie, które w tej instrukcyi ustanowione jest dla urlopowania i przeniesienia do rezerwy, dalej dla przyrostu do ewidencyi, chyba że dotyczący wedle postanowień §. 29, ustępu 25, aliney 4 i tak nie miał być wykreślony w aktach ewidencyjnych.

2. O ile do rezerwy przenieść się mający niema otrzymać inny dokument legitymacyjny w skutek awansu do etatu pobierających gażę, należy mu, również jak obowiązanym do służby liniowej, przechodzącym znowu w stosunek stale urlopowanych, zwrócić paszport wojskowy po uzupełnieniu i sprostowaniu tegoż przez poddział, przy którym na ostatku służył czynnie, lub po ukończonej wojnie przez kadrę uzupełniającą, której potrzebne daty udzieli dotyczący poddział.

3. To uzupełnienie rozciąga się na zatwierdzenie tymczasowo w czynnej służbie spędzonego czasu i na wszystkie podczas tejże lub też dopiero przy urlopowaniu lub przeniesieniu do rezerwy wydarzające się zmiany tych notatów osobowych, które zawarte są w paszporcie wojskowym, tudzież na zatwierdzenie ponownego wywodu lekarskiego. Z wyjątkiem możliwych zmian przynależności ewidencyjnej i pierwotnego miejsca urlopu, które wciągnięte być mają do rubryki „Przypiski dotyczące zmian pobytu i odnośnych zgłoszeń“ należy wpisywać te uzupełnienia do rybryki „Przypis i do notatów osobowych i t. d.“

4. Wymagają może takie uzupełnienia także zmianę dat na karcie zewnętrznej, to należy je sprostować, wszelako na pierwotnym tekscie paszportu wojskowego, tylko daty przynależności ewidencyjnej.

5. Czas spędzony w czynnej służbie należy oprócz tego wciągnąć do karty głównej księgi osobowej w rubryce „Następione“ z wyjątkiem perjodycznych ćwiczeń w broni, które w otwartej dlań rubryce z podaniem przeciągu czasu wpisane być mają.

§. 31.

Kontrola.

1. Dla kontrolowania zgodności ewidencyi urlopników i rezerwy służą:

a) między poddziałami a kadrami uzupełniającemi, miesięczne wykazy poddziałów o zanotowanych w głównej księdze osobowej zmianach etatowych, sporządzane wedle formularza do §. 20 instrukcyi dla ekonomiczno administracyjnej służby poddziałów c. k. armii, wczasie pokoju i wojny, dalej imienne spisy w stanie księgi głównej, które wedle §. 7 instrukcyi dla prowadzenia głównej księgi osobowej przy poddziałach, z końcem każdego roku komisyi administracyjnej oddawane być mają, a które podania udzielają komisye administracyjne kadrom uzupełniającym;

b) między kadrami uzupełniającemi (zakładami wojskowemi) a komendami powiatów uzupełniających, wykazy miesięczne, sporządzane powiatami uzupełniającemi przez kadry uzupełniające i zakłady wojskowe, które najdalej do 15 następującego miesiąca komendom dotyczących powiatów uzupełniających udzielane być mają, nareszcie

c) między ostatniemi a władzami powiatowemi (wyższemi urzędnikami powiatowymi) miesięczne wykazy o przyroście i ubytku urlopowanych stale i rezerwowych przynależnych z ewidencyą dotyczącym powiatom, które wykazy przez powiatowe komendy uzupełniające powiatami sporządzane i najdalej do 20 następującego miesiąca władzom powiatowym (wyższym urzędnikom powiatowym) udzielane być mają.

Różnice, jakie ukażą się przy porównaniu wymienionych pod *a)*, *b)* i *c)* wykazów kontrolnych z wykazami ewidencyjnemi u kadr uzupełniających i zakładów wojskowych, dalej u komend powiatów uzupełniających i władz powiatowych (wyższych urzędników powiatowych), należy zaraz usunąć w drodze korespondencyi.

2. Po koniec 31. Grudnia każdego roku mają wszystkie komendy powiatów uzupełniających względem przynależnych z ewidencyą w ich obrębie stale urlopowanych i rezerwowych, sporządzać przegląd i przedkładać takowy do 15. Lutego przełożonej w sprawach uzupełniających komendzie Jeneralnej lub wojskowej.

Ostatnie zestawiają przeglądy ogólne.

3. Jeneralne i te komendy wojskowe, którym przydzielone są sprawy uzupełniające, sporządzają na podstawie przeglądów, przez oddziały wojsk i zakłady wojskowe wedle §. 156. instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych przedkładać się mających, oprócz przepisanego w tym paragrafie przeglądu etatowego, przegląd ewidencyjny, porównują tegoż daty z podaniami korespondencyjnemi powyższego ogólnego przeglądu ewidencyjnego, zarządzają zaraz usunięcie spostrzeżonych dyferencyi i przedkładają obydwa przeglądy ewidencyjne, ewentualnie z wykazem o istniejących różnicach do końca Lutego — bez partykularzy — państwowemu Ministerstwu wojny.

4. *) Względem stale urlopowanych i rezerwowych, którzy w wykonaniu swej zarobkowości przystają do okrętów handlowych, mają organa administracyi morskiej, kompetentne do wystawiania pozwoleń do podróży morskiej (matrykułów) za przyzwoleniem władzy politycznej, sporządzać miesięczne wykazy celem bezpiecznej kontroli a względnie ewidencyi i przesłać je z końcem każdego miesiąca centralnym urzędom portowym, które je znów udzielają również miesięcznie dotyczącym powiatowym komendom uzupełniającym.

Dla analogicznej ewidencyi wypadków wypłynięcia i wylądowania stale urlopowanych i rezerwowych w portach zagranicznych, mają także c. i k. konsulaty, podobnie jak organa administracyi morskiej przesełać wspomnione wykazy z końcem każdego roku miesiąca dotyczącej centralnej władzy morskiej, która sporządza z nich wykazy ogólne, oddzielone wedle powiatów uzupełniających dotyczących żołnierzy i przeseła je również miesięcznie powiatowym komendom uzupełniającym.

Ostatnie sprostowują swe akta ewidencyjne i udzielają w tym samym celu odpowiednie z tych podań wyciągi władzom powiatowym [wyższym urzędnikom powiatowym].

---

* Postanowienia tego ustępu mają także zastósowanie do niewcielonych rekrutów.

Dla ułatwienia ewidencyi należy przynajętych na okręt żołnierzy z wyraźnem naznaczeniem ich własności jako to: urlopnicy lub rezerwowi *) uwidocznić we wzorowej roli okrętów handlowych.

VI. Oddział.

O zebraniach kontrolnych i powoływaniach do tychże, jako też do peryodycznych ćwiczeń w broni stale urlopowanych i rezerwowych.

§. 32.

Zebrania kontrolne.

1. Zebrania kontrolne są wojskowo-polityczne czynności urzędowe dla osiągnięcia pewnej ewidencyi pobytu stale urlopowanych lub rezerwowych, które corocznie w czasie od 1. Października do najdłużej połowy Listopada przedsiębrane być mają.

Współdziałalność władz powiatowych (wyższych urzędników powiatowych) i gmin ogranicza się przytem do pośredniczenia w powoływaniu i sprostowywaniu własnych wykazów ewidencyjnych, a względnie do przystawienia jawić się obowiązanych.

2. Ze strony wojskowości odbywają się zebrania kontrolne w stacyi powiatu uzupełniającego przez komendanta powiatu uzupełniającego przy pomocy oficera powiatu uzupełniającego, podczas gdy do postronnych powiatów politycznych każdego powiatu uzupełniającego, wysełają się najwięcej cztery (w powiecie uzupełniającym pułk strzelców tyrolskich najwięcej ośm) ruchome oddziały kontrolne, z których każdy składa się z oficera świadomego języka krajowego (kapitana lub starszego w randze nadporucznika) podoficera i hornisty.

Podoficerów należy wyznaczyć z liczby tych, którym przy kadrze uzupełniającej i w kancelaryi powiatu uzupełniającego powierzoną jest ewidencya urlopników i rezerwy.

Ze strony politycznej przystąpi do zebrania kontrolnego delegat władzy powiatowej (wyższy urzędnik powiatowy), dalej przełożony gminy lub jego zastępca z tych gmin, z których stawić się mają powołani urlopnicy i rezerwiści.

3. Delegat władzy powiatowej (wyższy urzędnik powiatowy) winien przynieść z sobą wspomnione w §. 21, ustępie 4, wykazy ewidencyjne, zaś

---

*) Niewcieleni rekruci.

przełożony gminy lub jego zastępca oprócz oznaczonych w §. 21, ustępie 5 wykazów ewidencyjnych, także wykaz zmian bieżącego miesiąca.

4. Zebrania kontrolne odbywają się prawidłowo w krajach węgierskiej korony, w miejscach poborowych, zaś w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w siedzibach urzędowych starostw, mogą być wszakże, jeżeli okoliczności tego wymagają, w wpierw wspomnionym obrębie także do mniejszych enklawy, zaś w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, także do siedzib urzędowych pojedyńczych sądów powiatowych przeniesione.

5. Zebrania kontrolne mogą odbywać się także w dniach niedzielnych i świątecznych, wszelako należy zaniechać niepokojenia publicznego nabożeństwa.

Czas i miejsce dla zebrań kontrolnych w każdym powiecie, wyznaczają komendy powiatów uzupełniających w porozumieniu z władzami powiatowemi (jurysdykcyami politycznemi), przyczem należy starać się usilnie o to, aby podróż organów, którym poruczono odbywanie zebrań kontrolnych, stanowiła okolną podróż w jak można najkrótszej drodze.

Jeżeliby porozumienie między temi władzami nie przyszło do skutku, natedy należy zasięgnąć decyzyi Jeneralnej, lub przełożonej w sprawach uzupełniających wojskowej komendy, której przedłożą także komendy powiatów uzupełniających ostatecznie ustanowione plany podróży i czynności.

Jeneralna, względnie wojskowa komenda, wyda powyższą decyzyę za zniesieniem się z polityczną władzą krajową, zaś w krajach węgierskiej korony z królewsko-węgierskiem Ministerstwem obrony krajowej a względnie z ekspozyturą ministeryalną w Klausenburg.

6. Na każdy dzień zebrania kontrolnego należy powołać 100 do 150 ludzi w taki sposób, iżby nie rozłączać stale urlopowanych i rezerwowych, należących do jednej i tej samej gminy.

Jeżeli zatem na jeden powiat więcej takich zebrań przypada, to mają być takowe bezpośrednio po sobie przedsięwzięte.

7. Zebrania kontrolne mają się odbywać na większych, wolnych, wszakże nie każdemu przystępnych, względnie odpowiednio zamykać się dających placach, szczególniej w dziedzińcach koszar, budynków urzędowych i t. d.

Tam gdzie istnieją koszary, mają być przedewszystkiem takowe do tego użyte.

8. Każdy rezerwowy i stale urlopowany obowiązany jest stawić się przed zebranie kontrolne. Wyjęci są:

a) ci, którzy w ciągu dotyczącego roku w czynnej zostawali służbie, lub wstępywali do wojskowego wykształcenia, albo peryodycznych ćwiczeń w broni;

b) piastujący po wypełnionym obowiązku służby wojskowej prowizoryczne posady publiczne, którzy za pozwoleniem państwowego Ministerstwa wojny aż do czasu otrzymania stałej posady zapisani są w stanie urlopników nierozporządzalnych;

c) znajdujący się w więzieniu karnem lub śledczem;

d) marynarze, którzy w wykonywaniu swej przemysłowości właśnie co wsiedli na okręt, nareszcie

e) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, następcy.

9. Powołane do zebrań kontrolnych kategorye szeregowców, również jak miejsca i dnie kontroli i godziny rozpoczęcia urzędowych czynności, potem porządek gmin, z których stawić się mają stale urlopowani lub rezerwowi, podane zostaną przez władze ewidencyjne na 14 dni przedtem za pomocą publicznego obwieszczenia lub w inny w miejscu używany sposób, do powszechnej wiadomości.

Gdzie tego okoliczności wymagać będą, nastąpi bezpośrednio ze strony komendy powiatu uzupełniającego, w oznaczonej w §. 29, ustępie 6 drodze, osobiste powołanie za pomocą karty powoławczej.

10. Stale urlopowani i rezerwowi, którzy podróżują wewnątrz kraju lub w ogóle w swym przynależnym powiecie ewidencyjnym są nieobecni, winni brać udział w zebraniu kontrolnem miejsca pobytu.

11. Z powołanych urlopników i rezerwistów mogą być na wniesioną w czasie właściwym prośbę zwolnieni chorzy i zamieszkali trwale za granicą.

Zresztą może zwolnienie od zebrania kontrolnego mieć miejsce tylko w wypadkach nagłych, n. p. dla ciężkiej słabości lub śmierci zaszłej w kółku domowem (rodzina w ścisłem znaczeniu) potem podróży w interesach za granicą, które z powodu niebezpieczeństwa w zwłoce nie dozwalają odroczenia itp.

Pozwolenie udziela komenda powiatu uzupełniającego.

W prośbach o zwolnienie, do których paszport wojskowy dołączyć należy, musi być prawdziwość przytoczonych powodów stwierdzoną przez władzę miejscową.

Osobom wymienionym w §. 26 ustaw wojskowych udzielone będzie zwolnienie na wstawienie się ich władz przełożonych.

12. Jeżeli dla krótkości czasu nie mogła być przed zebraniem kontrolnem wniesioną prośba o zwolnienie, to należy na miejscu kontroli podać przez przełożonego gminy świadectwo, przeszkody stwierdzające.

13. Szeregowi, którzy bez dostatecznego usprawiedliwienia nie jawią się do zebrania kontrolnego, odbiorą nakaz stawienia się do kontroli dodatkowej w późniejszym terminie w stacyi powiatu uzupełniającego.

Między główną a dodatkową kontrolą musi upłynąć przynajmniej 14 dni.

14. Do zebrań kontrolnych, których czynności urzędowe nie potrzebują więcej jak jednego dnia czasu, zatem nie wzmuszają ludzi do przenocowania w miejscu kontroli, ma urlopnik i rezerwowy przynieść ze sobą paszport wojskowy.

15. Szeregowi mają się stawić na miejsce kontroli w odzieży cywilnej; broń, laski i t. d. należy odłożyć przed rozpoczęciem zebrania; palenie tytoniu podczas zebrania jest wzbronionem

16. Komenderowani do kontroli podoficerowie ewidencyjni otrzymują przed swem odejściem od komendy powiatu uzupełniającego listy odczytawcze względem uwidocznianych w dotyczących powiatach stale urlopowanych i rezerwowych, sporządzane z protokołów ewidencyjnych podług powiatów politycznych, a wewnątrz tychże podług gmin.

Do zebrań kontrolnych w stacyi powiatu uzupełniającego winien oficer powiatu uzupełniającego zaopatrzyć się w listy odczytawcze.

Listy odczytawcze mają być najpóźniej w 14 dni przed zaczęciem czasu kontrolnego przesełane władzom powiatowym (wyższym urzędnikom powiatowym) do wypełnienia rubryki 6 „(liczba bieżąca z protokółu ewidencyjnego władzy powiatowej)“ i od ostatnich po uzupełnieniu wcześnie na powrót odsełane.

Przy każdym pojedyńczym żołnierzu, który z końcem Grudnia dotyczącego roku ma być przeniesionym do landwery lub ze służby wojskowej całkiem wyłączonym, należy tę okoliczność uwidocznić w rubryce „uwaga;“ podobnież należy zanotować, jeźli oddziały wojsk i zakłady wojskowe żądają może wyjaśnienia od stale urlopowanych i rezerwowych, n. p. dla uzupełnienia głównych ksiąg osobowych, albo mają im czynić oznajmienia.

Podoficerów, względnie oficera powiatu uzupełniającego należy dalej zaopatrzyć w nominalne, gminami zestawione wykazy względem nieprawnie nieobecnych popisowych.

17. Czynność urzędowa na placu kontrolnym zamierza głównie;

a) skonstatowanie, czy stojący w ewidencyi stale urlopowani i rezerwowi obecni są w powiecie;

b) obwieszczenie tych rozporządzeń i przepisów, których znajomość potrzebną jest żołnierzom poza czas ich czynnej służby a między temi szczególnie takich, które się odnoszą do zgłoszeń przy zmianach pobytu, dalej przypomnienie służbowych obowiązków wojskowych i odczytanie najważniejszych artykółów wojennych;

c) specyalne pouczenie żołnierzy, na których włożono ustawami wojskowemi świeży obowiązek służenia w landwerze i imienne odczytanie wszystkich, którzy z dniem 31. Grudnia dotyczącego roku do landwery przeniesieni lub ze służby wojskowej całkiem wyłączeni zostaną;

Przestępującym do ladwery należy oraz najgłówniejsze, do ewidencyi odnoszące się postanowienia statutu landwery oznajmić z tem poleceniem, iż w pierwszych dniach miesiąca Stycznia zgłosić się mają w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, u przynależnego powiatowego sierżanta landwery, zaś w krajach węgierskiej korony u przełożonego gminy miejsca pobytu i odebrać tamże paszport landwerzycki za oddaniem pasportu wojskowego;

d) obwieszczenie dotyczących kursów rocznych, z których żołnierze oczekiwać mają powołania do ćwiczeń w broni po żniwach roku następującego;

e) wypytywanie się za tymi żołnierzami, którzy nie jawili się do zebrania kontrolnego, lub nie znajdują się w ewidencyi;

f) wypytywanie się za tymi popisowymi, którzy nie uczynili zadość swemu obowiązkowi poborowemu i są zanotowani jako nieprawnie nieobecni;

g) zasięgnięcie wiadomości o stosunkach osobistych, o ile one dotykają interes wojskowy;

h) oznajmienie tych rozporządzeń, które dotyczą pojedyńczych urlopników lub rezerwowych n. p. transferowania, przeniesienia i t. p. przy równoczesnem sprostowaniu paszportów wojskowych;

i) zanotowanie tych żołnierzy, którzy się meldują jako niezdatni do służby wojennej i takiemi wadami są zdjęci, które i przez nielekarza łatwo poznane być mogą i dotyczących czynią absolutnie niezdatnymi do każdego rodzaju służby wojskowej, ażeby ich w swoim czasie posłać do komisyi superarbitrunkowej;

k) przyjmowanie próśb i zażaleń, które stoją w związku ze służbowym stosunkiem wojskowym stale urlopowanych i rezerwowych.

Prośby o wyłączenie od wojska lub pozostawienie na urlopie na czas pokoju ze względów familijnych, należy stosownie do §§. 161 i 164 i 4. instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych przekazać zaraz na miejscu na drogę przez władzę polityczną.

Jeżeli prośby i zażalenia zaraz pouczeniem załatwić można, to ma to nastąpić.

18. Na placu kontrolnym rozkaże komendant powiatu uzupełniającego, względnie wysłany przezeń oficer, by zebrani żołnierze w pewnej godzinie na sygnał z rogu „głos" ustawili się gminami w porządku szeregowym i zaznaczy rozpoczęcie aktu kontrolnego sygnałem „baczność".

Po odczytaniu żołnierzy załatwiają się sprawy wyszczególnione w ustępie 17.

Każdemu żołnierzowi, który wziął udział w zebraniu kontrolnem, należy to potwierdzić przez oficera kontrolnego w paszporcie wojskowym w rubryce „przypiski do notatów osobowych i t. d.“

Zakończenie aktu kontrolnego oznajmi się sygnałem „wytrąbić,“ poczem rozpuści się zebranie.

Pojedyńczych żołnierzy, z którymi czynność urzędowa dłuższego czasu wymaga, należy w tym celu wydzielać i osobno odprawiać z uwzględnieniem odległości ich gmin.

19. Nominalne wykazy względem nieprawnie nieobecnych popisowych, na których notowane być mają otrzymane od urlopników rezerwowych wyjaśnienia, należy wręczyć delegatowi władzy powiatowej (wyższego urzędnika powiatowego) celem zarządzenia dalszej rozprawy, za recepisem naznaczającym gminę i liczbę listy. Dla użytku komendy powiatu uzupełniającego należy notować odrębnie takich popisowych, względem których uzyskano podstawę do ich odszukania. Przy późniejszych zebraniach kontrolnych mogą te same wykazy nominalne, należycie sprostowane i przybyłą klasą wieku uzupełnione, służyć znowu do użytku.

20. Wszyscy do odbywania zebrania kontrolnego powołani oficerowie mają wystąpić w adjustowaniu służbowem ze szarfą.

Oficerom, wysłanym z ruchomemi oddziałami kontrolnemi, przyznaje się przeciw możliwym nadwerężeniom dyscypliny wojskowej podczas aktu kontrolnego władza karna komendanta kompanji.

21. Po ukończeniu wszystkich zebrań kontrolnych mają wysłani do odbywania tychże oficerowie złożyć relacyę o wyniku tychże i poczynionych przy tem spostrzeżeniach komendzie powiatu uzupełniającego.

Do tych relacyi należy załączyć listy odczytawcze, w które wciągnięci być mają na końcu, także stale urlopowani i rezerwowi, w innych powiatach uwidocznieni, jeźli stawali przed zebranie kontrolne (ustęp 10).

Wniesione prośby i zażalenia, o ile nie zostały załatwione na placu kontrolnym, lub nie mogły być sprowadzone na drogę, przepisaną w instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych (punkt 17, *k*), należy zanotować w liście odczytawczej, zaś zachodzące osobliwe okoliczności wyrazić w relacyi

Również należy żołnierzy, meldujących się jako niezdatni do służby wojennej (punkt 17 *i*) naznaczyć w liście odczytawczej z domieszczeniem wywodu oficera kontrolnego.

22. Na podstawie własnych spostrzeżeń, tudzież list odczytawczych i relacyi, spowodują komendy powiatów uzupełniających najprzód sprostowanie swej własnej ewidencyi, podadzą stale urlopowanych i rezerwowych, przynależnych z ewidencyą do innych powiatów uzupełniających, którzy stawali we

własnym obrębie przed zebraniami kontrolnemi, do wiadomości komend dotyczących powiatów uzupełniających a przez ostatnie do wiadomości przynależnych względem ewidencyi władz powiatowych (wyższych urzędników powiatowych) i udzielą potrzebne może wiadomości oddziałom wojsk i zakładom wojskowym a względnie biórom ewidencyjnym landwery.

23. Przedstawienie żołnierzy, uznanych za absolutnie niezdolnych do służby wojennej, do superarbitrium, należy o ile można z oszczędzeniem środków państwowych zarządzić albo natychmiast, albo przy nadejściu dogodniejszej pory roku, zaś co do dalszych wniesionych próśb, zażaleń i innych spraw, mają komendy powiatów uzupełniających wydać orzeczenia, ewentualnie w porozumieniu z władzami powiatowemi (wyższymi urzędnikami powiatowymi), w miarę własnego zakresu działania i na mocy istniejących przepisów, lub przedłożyć sprawę dla orzeczenia w wyższych instancyach Jeneralnej (wojskowej) komendzie.

24. Żołnierze, którzy bez dostatecznego usprawiedliwienia i do dodatkowej kontroli nie jawili się, mają władze ewidencyjne wyśledzić i postąpić z niemi wedle przepisów karnych.

25. O wyniku zebrań kontrolnych przedkładają komendy powiatów uzupełniających sprawozdania do 15. Grudnia dotyczącego roku przełożonej w sprawach ewidencyjnych Jeneralnej (wojskowej) komendzie, ostatnia zaś przedkłada zebrane sprawozdania z relacyą konkomitującą, w której własne spostrzeżenia i wnioski umieścić należy, do końca Grudnia państwowemu Ministerstwu wojny.

Koszta odbytych zgromadzeń kontrolnych należy wykazywać wedle wzoru XXV. instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych (§. 100, lit. 9).

Relacye tych jeneralnych (wojskowych) komend, w obrębie których znajdują się komendy powiatów uzupełniających dla marynarki, będą udzielane sekcyi morskiej państwowego Ministerstwa wojny do przejrzenia; komendy powiatów uzupełniających dla marynarki mają do 15. Grudnia dotyczącego roku przesłać bezpośrednio sekcyi morskiej państwowego Ministerstwa wojny wykazy względem marynarzy ze stanu urlopników i rezerwy, którzy w wykonywaniu swej przemysłowości wsiedli na okręt w czasie zebrania kontrolnego.

§. 33.

O powoływaniach do peryodycznych ćwiczeń w broni.

1. Rezerwiści winni według §. 36 ustaw wojskowych podczas ich obowiązku rezerwowego brać udział w trzechkrotnych ćwiczeniach w broni, trwających każdym razem najdłużej cztery tygodnie.

Przy tych ćwiczeniach w broni mają na wezwanie władz wojskowych (§. 10 ustaw wojskowych) uczestniczyć corocznie w ciągu ich dalszego obowiązku służenia w linii ci żołnierze, którzy w myśl §. 27 ustaw wojskowych, dalej w zastósowaniu § 164, 4 instrukcyi do wykonania tychże, lub w ogóle już po ośmiotygodniowem wykształceniu wojskowem stale urlopowani zostali.

2. Każde powołanie do czynnej służby liczy się rezerwiście wedle §. 36 ustaw wojskowych za jedno ćwiczenie.

3. Ćwiczenia w broni urlopników i rezerwistów odbywają się corocznie po żniwach.

Czas rozpoczęcia i trwania tychże ustanawia corocznie państwowe Ministerstwo wojny, ile można z uwzględnieniem stosunków krajowych, nie przekraczając granicy ustanowionej co do przeciągu w ustępie 4.

4. W każdym roku pociągnięci będą do ćwiczeń w broni ci rezerwiści pierwszego kursu rocznego, którzy tylko dwa lata lub krócej w czynnej zostawali służbie, dalej rezerwiści trzeciego i piątego kursu rocznego, przyczem też jednorocznych ochotników, przeniesionych do rezerwy przed upływem trzyletniego czasu służby wojskowej, powoływać należy z ich rocznikami asenterunkowemi.

5. Wyjęci od ćwiczeń w broni są tylko kandydaci a względnie i wychowańcy stanu duchownego, do których odnosi się §. 25 ustaw wojskowych.

6. Stale urlopowanych i rezerwowych, doznających korzyści zawartych w §. 27 ustaw wojskowych, należy pociągać do wojskowego wykształcenia i peryodycznego ćwiczenia w broni w czasie, który najmniej przeszkadza nauce w szkołach ludowych a względnie gospodarstwu wiejskiemu.

Ustanowienie tej peryody należy do władz, wymienionych w §. 93, ustępie 5, instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych.

7. Powołanie stale urlopowanych i rezerwowych nastąpi dla wczesnego uporządkowania ich stósunków, najmniej na sześć tygodni przed rozpoczęciem peryodu ćwiczeń.

Powołani są obowiązani, zgłosić się do prezentowania u tej powiatowej komendy uzupełniającej, w obrębie której przebywają.

Jeżeli zaś oddział wojskowy, przy którym odbędzie się ćwiczenie w broni, bliżej jest położony od miejsca pobytu powołanego, niżeli powiatowa komenda uzupełniająca, to ma nastąpić prezentowanie wprost u dotyczącego oddziału wojskowego.

W konsygnacyach i kartach powoławczych należy dokładnie naznaczyć dzień, w którym powołani zgłosić się mają u przeznaczonych do odbywania ćwiczenia w broni oddziałów wojskowych.

Każde nieusprawiedliwione opóźnienie przy zgłaszaniu się będzie ukaranem wedle istniejących przepisów a czas opóźnienia musi być dopełniony.

Jeżeli minął już czas ćwiczenia w broni, należy ukarać opieszałych w miarę ich karygodnego czynu i muszą oni ćwiczenie w broni odbyć dodatkowo, o ile tego dozwala pora roku, natychmiast, inaczej zaś w następnym roku.

8. Od peryodycznych ćwiczeń w broni mogą być zwolnieni:

a) chorzy, jeżeli przedłożą lekarskie zaświadczenia przez przełożonego gminy potwierdzone;

b) tacy urlopowani stale i rezerwowi, których nieobecność w domu nawet na krótki czas ćwiczenia jest niemożliwą dla stwierdzonych przez władzę powiatową (wyższego urzędnika powiatowego) stósunków familijnych, zasługujących na szczególne uwzględnienie: potem

c) za granicą stale osiedleni, jeżeli podróż tychże do najbliższego wojskowego oddziału ich broni połączoną by dla nich była z wielką stratą czasu i kosztami, na któreby się zdobyć nie mogli.

Decyzyę na takie świadectwa i prośby wyda przynależna do ewidencyi powiatowa komenda uzupełniająca.

Zresztą mogą być zezwolenia od peryodycznych ćwiczeń w broni udzielone tylko w nadzwyczajnych wypadkach jak n. p. przy nagłych lub dłużej trwających podróżach w interesach za granicę lub podróżach morskich i tylko przez komendanta dotyczącego oddziału wojska, a względem marynarki wojennej przez admiralicyę portu w Pola.

Wszystkie podobne świadectwa i prośby — jeżeli nie dotyczą później zaszłych przeszkód — należy wnieść przynajmniej na 14 dni przed rozpoczęciem ćwiczenia w broni, i dołączyć do nich paszport wojskowy.

Ćwiczenie w broni zaniedbane z powyższych powodów lub z przyczyny uwięzienia karnego albo śledczego, należy dopełnić w następnym, względnie w następującym po wypuszczeniu z więzienia roku, w którym nie przypadałby dotyczący do ćwiczenia w broni.

Od tego dopełnić się mającego ćwiczenia w broni mogą zwolnić tylko Jeneralne i dotyczące wojskowe komendy (względem marynarki wojennej admiralicya portu w Pola) i to tylko wtedy, jeżeli prośba opiera się na jednym z tytułów oznaczonych pod *a)* *b)* i *c)*.

9. Stale urlopowani i rezerwowi, których miejsce pobytu przeszło mil 20 oddalonem jest od oddziału wojskowego, do którego dla ćwiczenia w broni powołani być mają, mogą ćwiczenia w broni wykonywać u którego z bliżej

położonych, do przedsiębrania ćwiczenia w broni przeznaczonych oddziałów wojskowych dotyczącej broni *).

10. Perjodyczne ćwiczenia w broni oddziału inżynieryi rozpoczynają się w regule z dniem 1. Września.

Rezerwistom, którym ze względu na ich stosunki osobiste i zatrudnienie wcześniejszy perjod do ćwiczeń byłby pożądanym, pozwala się uczestniczyć w ćwiczeniu w broni już w miesiącu Czerwcu; dotyczący muszą jednak odnośne zgłoszenia swoje wnieść najdalej do 15. Maja do przynależnego pułku inżynieryi, i stawić się punktualnie na dniu 1. Czerwca u podziału korpusu inżynieryi, przeznaczonego do przedsiębrania ćwiczenia w broni, w przeciwnym bowiem razie zostaliby odsunięci i do ćwiczeń w broni w miesiącu Wrześniu powołani.

Powyższe uwględnienie nie rozciąga się na rezerwistów, przydzielonych do odrębnych min morskich; tych należy z dniem 1. Września powołać do Dyrekcyi inżynieryi w Pola.

Wszystkich innych rezerwistów dotyczących kursów rocznych, powoła się na dzień 1. Września; tacy, którzy w tym czasie lub najdalej do miesiąca Października nie mogą być pociągnięci, dopełnią ćwiczenie w broni w następnym roku.

Kadeci rezerwowi oddziału inżynieryi mogą ćwiczenia w broni odbywać tylko u batalionu polowego, nie zaś u kompanji rezerwowej.

11. Przy ćwiczeniu w broni mają komendanci oddziałów przedsięwziąść jednocześnie zebranie kontrolne z własnymi i obcymi szeregowcami ze stanu urlopników i rezerwy.

To zebranie kontrolne ma się rozciągać na czynności wyszczególnione w §. 32, ustępie 17, *b*), *d*), *g*), *h*) i *k*).

Oprócz tego należy wypytywać się za tymi żołnierzami, którzy nie przyszli do ćwiczenia w broni i nie są uwidocznieni.

Wszystkie zasięgnięte data, odnoszące się do osobistych stósunków stale urlopowanych i rezerwowych, o ile dotykają interes wojskowy, mają być udzielane komisyi administracyjnej przynależnego etatowo oddziału wojska a od ostatniej po uzupełnieniu głównej księgi osobowej, poddziałom.

12. Po ukończonem ćwiczeniu w broni będą stale urlopowani i rezerwowi znów urlopowani do miejsc, w których chociaż tylko czasowo przed

---

*) Skoro piechota liniowa uzbrojoną zostanie karabinami odtylcowymi według systemu Werndla, mogą w takich wypadkach szeregowi oddziału strzelców ćwiczenie w broni odbywać także przy piechocie liniowej.

ćwiczeniem przebywali, lub także do nowo obranych bliżej położonych miejsc pobytu.

Dokonane ćwiczenie w broni potwierdzi się przez poddział w paszporcie wojskowym i w ogóle należy przy ponownem przejściu stale urlopowanych i rezerwowych po ukończonem ćwiczeniu w broni w swój dawniejszy stósunek, postępować wedle analogji postanowień §. 30.

13. Peryodyczne ćwiczenia w broni marynarki wojennej, będą osobnemi przepisami uregulowane.

Wzór **A**.
do §. 21 instrukcyi.

C. k. Starostwo Tolmein.

Protokół ewidencyjny

względem

stale urlopowanych i rezerwowych.

Uwaga. Dla łatwiejszego sprawowania protokółu można — gdzie okaże się tego potrzeba — podzielić protokół na dwa lub więcej zeszyty, które wtedy odpowiednio naznaczyć należy, np. od nr. 401 do nr. 600.

Liczba bieżąca	Oddział wojska, zakład wojskowy	Szarża	Imię i nazwisko	Gmina ewidencyjna	Urlopowany do	
					wedle paszportu wojskowego z dnia	miejsca
1	2	3	4	5	6	7
128	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	1./10. 1871	Tolmein
					.	Piber
					.	Tolmein
					.	Waitzen
					.	Oedenburg
					.	Mödling
					.	Tolmein
					.	Styryi i
					i	t. d.
739	(jak wyżej)	(jak wyż.)	Józef Tauber	(jak wyżej)	.	Gratz
					.	Oedenburg
					.	do ćwiczenia
					.	Oedenburg
					.	Tolmein
					.	do czynnej
					.	.
					.	.

Uwaga. *a)* Każda strona protokółu ewidencyjnego zawiera 5 spisanych.

b) W rubryce 6 naznacza się datę paszportu wojskowego, jeżeli przyrost do ewidencyi nastąpił na mocy paszportu wojskowego (§. 11, punkt 5, §. 22, punkt 1).

c) Jeżeli w rubrykach 7 i 8 niema miejsca do dalszych zapisów, należy przekreślić spisowego i przyłączyć go jako ostatniego do protokółu ewidencyjnego, a przeniesienie zanotować w rubryce 14 według powyższego przykładu.

i odjechał ztamtąd		Wedle wykazu zmian		Brał udział w zebraniu kontrolnem	Rodzaj ubytku	Uwaga
powiatu	na jak długo	przybył	odjechał			
		w miesiącu				
8	9	10	11	12	13	14
Tolmein	trwale	10/1. 1871	6/1. 1872			
Gratz (otoez.)	6 tygodni	6/1. 1872	8/1. 1872	za r. 1871 zwolniony wedle §. 32, 8 *a*)		
Tolmein	trwale	8/1. 1872	10/1. 1872			
Waitzen	3 miesiące	11/1. 1872	e)			
Oedenburg	4 tygodnie	1/1. 1873	2/1. 1873			przeniesiony yod l. 739
Baden	6 tygodni	e)	4/1. 1873	w r. 1872 w Waitzen w r. 1872 w Tolmein		
Tolmein	trwale	4/1. 1873	5/1. 1874			
Węgier	6 miesięcy	.	.			
i t. d.						
Gratz (miast.)	6 tygodni	7/1. 1874	3/1. 1874			
Oedenburg	4 tygodnie	8/1. 1874	8/1. 1874			
w broni	.	.	.			
Oedenburg	4 tygodnie	9/1. 1874	10/1. 1874		powołany 17/3 1875 do Gratz	przedtem pod liczbą 128
Tolmein	trwale	10/1. 1874	3/1. 1875			
służby	.	.	.			
.	.	.	.			
.	.	.	.			

d) U gmin, zawierzonych administracyą polityczną i podwładuych bezpośrednio Rządowi krajowemu, a w krajach węgierskiej korony, u królewskich wolnych miast i miejsc taksalnych, należy w protokółach ewidencyjnych zanotować w rubryce 14 mieszkanie i zmianę mieszkania spisowych, tudzież charakter, nazwisko i mieszkanie tej osoby, która w dotyczących razach pośredniczy przy doręczaniu rozkazów nieobecnemu

e) Według powyższego przykładu (rubryki 16 i 17) nie meldował spisowy swój wyjazd z Waitzen do Oedenburg i swój przyjazd do Mödling.

f) Format w półarkuszu: 9″ szerokość, 14″ wysokość.

Wzór B.
do §. 21 instrukcyi.

C. k. Starostwo Tolmein.

Rejestr imienny

do protokółu ewidencyjnego względem stale urlopowanych i rezerwowych.

Oddział wojska, zakład wojskowy	Liczba bieżąca	Szarża	Imię i nazwisko	Ubytek	Uwaga
			A		
			B		
			C		
			D		
			i t. d.		
pułk inf. Nr. 27	739 128	kapral	Józef Tauber		
			i t. d.		

Uwaga. *a)* Każda strona rejestru zawiera 25 nazwisk.
b) Format: 8″ szerokość 14″ wysokość.

Wzór **C.**
do §. 21 instrukcyi.

Księga meldunkowa

przebywających w gminie .... stale urlopowanych i rezerwowych.

Uwaga. *a)* Wciągnięcie do księgi meldunkowej ma dziać się w przytomności meldującego się, lub bezpośrednio po wnijściu pisemuego zgłoszenia.

b) W rubryce 13 należy przy każdem zgłoszeniu do pobytu, zanotować mieszkanie stale urlopowanego albo rezerwowego, tudzież uwidocznić charakter, nazwisko i mieszkanie tej osoby, która w dotyczących razach pośredniczy przy doręczaniu rozkazów nieobecnemu.

c) U gmin, zawierzonych administracyą polityczną i podwładnych bezpośrednio Rządowi krajowemu, a w krajach węgierskiej korony u królewskich wolnych miast i miejsc taksalnych, wpisują się tylko zgłoszenia nieprzynależnych tamże z ewidencyą stale urlopowanych i rezerwowych do księgi meldunkowej, podczas gdy zgłoszenia przynależnych tamże z ewidencyą, wciągają się zaraz do własnego protokółu ewidencyjnego.

d) Każda strona księgi meldunkowej mieści w sobie 15 nazwisk.

e) W królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, należy do niemieckiego opisu rubryk tabeli, przydać tłumaczenie w języku krajowym, zaś w krajach węgierskiej korony, do opisu węgierskiego, tłumaczenie w mowie, w miejscu używanej.

f) Daty do wypełnienia rubryk 3 do 8 należy powziąć z 1 stronicy paszportu wojskowego.

g) Format: 9″ szerokość, 14″ wysokość.

(I. Przykład)

przebywających w gminie Tolmein stale urlopowanych i rezerwowych.

Liczba bieżąca	Data zgłoszenia	Oddział wojska, zakład wojskowy	Szarża	Imię i nazwisko	Gmina ewidencyjna	przynależny z ewidencyą do		Zgłoszenie				Uwaga
						powiatu	okręgu uzupełniając. Nr.	do pobytu	do podróży do		na jak długo	
									miejsca	powiatu		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
od 1 do 44												
45	25/10 1872	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	—	Waitzen	Waitzen	3 miesiące	
od 46 do 81					i t. d.							
82	20/4 1873	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	1	—	—	trwale	
					i t. d.							

(II. Przykład)

przebywających w gminie Oedenburg stale urlopowanych i rezerwowych.

od 1 do 212												
213	16/8 1874	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	1	—	—	4 tygodni	
od 214 do 217					i t. d.							
218	25/8 1874	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	—	do ćwiczenia tu		—	
					i t. d.							

Wzór D.
do §. 21 instrukcyi.

Rejestr imienny

do księgi meldunkowej przebywających w gminie w Tolmein stale urlopowanych i rezerwowych.

Oddział wojska, zakład wojskowy	Liczba bieżąca	Szarża	Imię i nazwisko	Uwaga
			Nazwiska następują po sobie w porządku alfabetycznym z odpowiedniemi przerwami	
pułk inf. Nr. 27	16, 30, 38, 45, 82, 115, 152, 183	kapral	Józef Tauber	
			i t. d.	

Uwaga. *a)* Każda strona rejestru zawiera 25 nazwisk.

b) W królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych należy do niemieckiego opisu rubryk tabeli, przydać tłumaczenie w języku krajowym, zaś w krajach węgierskiej korony, do opisu węgierskiego, tłumaczenie w mowie, w miejscu używanej.

c) Format: 8" szerokość, 14" wysokość.

Wzór **E.**
do §. 21. instrukcyi.

Spis ewidencyjny

względem przebywających w gminie Tolmein stale urlopowanych i rezerwowych.

Oddział wojska, zakład wojskowy	Rok asenterunkowy	Karta księgi głównej Nr.	Szarża	Imię i Nazwisko	Miejsce stałego pobytu	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7
pułk inf. Nr. 27.	1868	136	kapral	Józef Tauber	Tolmein	

Uwaga. *a)* Każda strona spisu ewidencyjnego zawiera 15 nazwisk.

b) W królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, należy do niemieckiego opisu rubryk tabeli przydać tłumaczenie w języku krajowym, zaś w krajach korony węgierskiej do opisu węgierskiego tłumaczenie w języku, w miejscu używanym.

c) Format: 8″ szerokość, 18″ wysokość.

Wzór F.
do §. 23 instrukcyi.

Wykaz zmian

Gminy .... za miesiąc .... 18.......

Uwaga. *a)* Wykaz zmian zakłada się na nowo z 1. każdego miesiąca; każde z przepisanych w §. 16 zmian z wyjątkiem zmian mieszkania w miejscu pobytu, bez różnicy przynależności ewidencyjnej stale urlopowanych i rezerwowych, zapisuje się w tej formie, jaka po części przepisaną jest dla notowania zgłoszeń w paszporcie wojskowym (§. 16, ustęp 10) a po części z niniejszego wzoru się ukazuje.

b) Wpisywanie dzieje się w przytomności meldującego się, w razach zaś pierwszego zgłoszenia zaraz po nadejściu tegoż za bezzwłocznym zwrotem paszportu wojskowego.

c) Z końcem każdego miesiąca zamyka się wykaz i przeseła się władzy powiatowej (wyższemu urzędnikowi powiatowemu) obrębu.

Pisemne zgłoszenia załącza się do wykazu, który i wtedy przesełać ma gmina, jeżeli nie zaszły żadne zgłoszenia.

d) Daty do wypełnienia rubryk 2 do 7 należy powziąć z 1 stronicy paszportu wojskowego.

e) Każda strona wykazu zawiera 15, zaś w mniejszym, dla gmin mniejszej objętości dostatecznym formacie, tylko 5 nazwisk.

f) W królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, należy do niemieckiego opisu rubryk tabeli, przydać tłumaczenie w języku krajowym, zaś w krajach węgierskiej korony, do opisu węgierskiego, tłumaczenie w mowie, w miejscu używanej.

g) Dla użytku komend powiatów uzupełniających przy zestawieniu wykazów ogólnych, należy w wykazie zmian miasto 1 rubryki umieścić co następuje;

Data	Gmina
zgłoszenia	
1	1½

h) Format: wedle potrzeby albo 9″ szerokość, 14″ wysokość, albo 9″ szerokość i 7″ wysokość.

i) Jeneralne i dotyczące komendy wojskowe zaopatrzą w blankiety tej sorty druków komendy powiatów uzupełniających c. k. armii, zaś admiralicya portu w Pola komendy powiatów uzupełniających marynarki.

(I. Przykład)

gminy Tolmein za miesiąc Październik 1871.

Data zgłoszenia	Oddział wojska, zakład wojskowy	Szarża	Imię i nazwisko	Gmina ewidencyjna	Przynależny z ewidencyą do		Zgłoszenie				Uwaag
					powiatu	okręgu uzupełniającego Nr.	do pobytu	do podróży do		na jak długo	
								miejsca	powiatu		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
8.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	1	—	—	trwale	

(II. Przykład)

gminy Tolmein za miesiąc Czerwiec 1872.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
24.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	—	Piber	Gratz otoczenie	6 tygodni	

(III. Przykład)

gminy Piber za miesiąc Czerwiec 1872.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
30.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	1	—	—	6 tygodni	

(IV. Przykład)

gminy Piber za miesiąc Sierpień 1872.

6.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	—	Tolmein	Tolmein	trwale	

(V. Przykład)

gminy Tolmein za miesiąc Sierpień 1872.

12.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	1	—	—	trwale	

i t. d.

(VI. Przykład)

gminy Oedenburg za miesiąc Sierpień 1872.

16.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	1	—	—	4 tygodnie	
				i t. d.							
25.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	—	do ćwiczenia w broni w miejscu		—	

i t. d.

(VII. Przykład)

gminy Tolmein za miesiąc Marzec 1872.

19.	pułk infanteryi Nr. 27	kapral	Józef Tauber	Tolmein	Tolmein	22	—	do czynnej służby	—	

(podpis przełożonego gminy).

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 31. Października 1871. **Część XVI.**

Nr. 28.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 10. Października 1871.
l. 43.521.,

Wślad reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 14. Sierpnia 1871 r. L. 8459/2.467 II. podaje się do powszechnej wiadomości prowizoryczne postanowienia instancyi Ministeryalnej pod względem wojskowego stosunku służbowego będących na urlopie lub w rezerwie osób ze stanu pobierających gażę i ich uwidocznienia, które postanowienia służyć mają za skazówkę aż do wydania II giej części do instrukcyi o wojskowym stosunku służbowym zostających w linji lub rezerwie osób c. k. armii i marynarki wojennej poza czas czynnej służby, tychże uwidocznianiu, tudzież o perjodycznych ćwiczeniach w broni. *)

Urlopowani ze stanu pobierających gażę

1. Urlopowani ze stanu pobierających gażę są zarówno jak urlopowani ze stanu żołdowników na czas krótki — obowiązani, wrócić po upływie urlopu — bez poprzedniego wezwania — do służby prezencyjnej a względnie stawić się do dyspozycyi u władz wojskowych.

2. Dokument legitymacyjny dla urlopowanych ze stanu pobierających gażę, naznaczony jest w przepisie o urlopowaniu c. k. Jenerałów, sztabowych i nadoficerów, urzędników wojskowych i t. d.

3. Ewidencyę pobytu urlopowanych ze stanu pobierających gażę, utrzymują władze, oddziały i zakłady wojskowe, w których etacie dotyczący się znajdują, dalej wojskowa komenda stacyi (placu fortecznego), jeżeli taka znajduje się w miejscu urlopu.

---

*) Dziennik ustaw i rozporządzeń kraj. z 1871 Część 15. Nr. 27.

Sposób notowania u przynależnych etatowo władz, oddziałów i zakładów wojskowych pozostawia się tymże samym; wojskowe komendy stacyi (placu fortecznego) prowadzą względem takich urlopowanych księgę meldunkową.

4. Urlopowani ze stanu pobierających gażę, podlegają we wszystkich z ich wojskowego stosunku służbowego wynikających powinnościach, przynależnej etatowo władzy, oddziałowi lub zakładowi wojskowemu, pośrednio przez znajdującą się może w miejscu urlopu wojskową komendę stacyi (placu fortecznego).

Obowiązki meldunkowe zawarte są w przepisie o urlopowaniu c. k Jenerałów, sztabowych i nadoficerów, urzędników wojskowych i t. d.

Rezerwowi ze stanu pobierających gażę

5. Przejście pobierających gażę do rezerwy. następuje także poza oznaczony w §. 39. ustaw wojskowych (ustawa z 5 Grudnia 1868 i artykuł węgierskiej ustawy XL. 1868) czas regularny, z dniem ich zwolnienia od czynnej służby.

6. Dekret stwierdzający przejście pobierających gażę do rezerwy, naznaczony jest w §. 155 instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych, w § 4. przepisu, obwieszczonego okólnikiem z 1. Sierpnia 1869 Nr. 2820 Pres. (Dziennik rozporządzeń normalnych c. k. armii część 62) i w reskrypcie z 18 Marca 1871 Odd. 2. Nr. 1847.

7. Utrzymanie ewidencyi pobytu względem wszystkich gażystów rezerwowych, przynależnych z ewidencyą w jednym powiecie uzupełniającym, przystoi na dotyczących powiatowych komendach uzupełniających c. k. armii lub marynarki i wykonuje się u pierwszych względem należących do własnego pułku przez kadrę uzupełniającą, względem wszystkich innych przez oficera powiatu uzupełniającego.

Do współdziałania w utrzymywaniu ewidencyi są obowiązane:

a) oznaczone w §. 13 d. instrukcyi oddziały i zakłady wojskowe, względnie poddziały, w nakreślonych im granicach;

b) wojskowe komendy stacyi (placu fortecznego) co do osób, przebywających w ich obrębie służbowym;

c) Jeneralne i te wojskowe komendy, którym przekazane są sprawy uzupełniające, dalej dotyczące wydziały państwowego Ministerstwa wojny i tegoż sekcya morska co do rezerwowych, nie przydzielonych do etatu oddziałów i zakładów wojskowych.

8. Gażyści rezerwowi przynależą z zwidencyą do tej powiatowej komendy uzupełniającej, w której obrębie położone jest ich mieszkanie.

Czasowe zmiany miejsca mieszkania niepociągają za sobą zmiany przynależności ewidencyjnej.

Obierże gażysta rezerwowy swój stały pobyt za granicą, to należy go wedle reguł § 14. ustępu 1. instrukcyi przenieść do ewidencyi tej powiatowej komendy uzupełniającej, w której obrębie położoną jest gmina swojska lub poborowa, albo miejsce urodzenia dotyczącego.

9. Gażyści rezerwowi podlegają pod względem wszystkich w ustawach wojskowych uzasadnionych i dla ewidencyi koniecznych ograniczeń, bezpośrednio przynależnym etatowo powiatowym komendom uzupełniającym a nadto obowiązani są zgłosić każdą zmianę miejsca pobytu u tamże znajdującej się może wojskowej komendy stacyi (placu fortecznego).

Prośby, podania i zażalenia gażystów rezerwowych w wojskowych sprawach służbowych, mają być wniesione u przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej, która postąpi z niemi w miarę własnego zakresu działania i istniejących przepisów służbowych.

Gażyści rezerwowi winni najdalej w ciągu 8 dni po swem przybyciu w miejsce mieszkania, zgłosić się ustnie lub pisemnie u przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej, ewentualnie także u wojskowej komendy stacyi (placu fortecznego) i tak samo donosić o każdej zmianie miejsca mieszkania, zaś we większych miastach także o każdej zmianie mieszkania.

Jeżeli gażysta rezerwowy podejmuje podróż, w skutek której nieobecność jego dłużej niż cztery tygodnie trwać ma, winien tenże swe odejście, przeciąg i cel podróży zameldować u przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej, ewentualnie u wojskowej komendy stacyi (placu fortecznego) a oraz oznajmić, w jaki sposób mogą mu być doręczane wojskowe rozkazy służbowe podczas jego nieobecności.

I w wypadkach krótkotrwałej nieobecności jest on obowiązany, postarać się o to, by podobne rozkazy mogły być mu doręczone.

Jeżeli gażysta rezerwowy zatrzymuje się podczas podróży w jednem miejscu przez ośm lub więcej dni, winien on swoje przybycie i wyjazd zameldować u tamże znajdującej się może wojskowej komendy stacyi (placu fortecznego).

Przy podróżach za granicę lub podróżach morskich mają postanowienia §. 16. ustępu 8 i §. 17 ustępu 6 instrukcyi zastósowanie także do gażystów rezerwowych.

Znajdują się w miejscu mieszkania lub czasowego pobytu gażysty rezerwowego, przynależny etatowo oddział lub zakład wojskowy, to winien on w ciągu 8 dni po przybyciu tamże, zgłosić się osobiście u dotyczącego komendanta.

Zaniechanie przepisanego meldunku ze strony gażystów rezerwowych, karanem będzie na rekwizycyę powiatowej komendy uzupełniającej przez władzę powiatową, w której obrębie urzędowym położone jest mieszkanie dotyczącego, wedle §. 16 ustępu 11 instrukcyi.

10. Ewidencyę pobytu gażystów rezerwowych utrzymują podziały oddziałów i zakładów wojskowych wedle §. 21. ustępu 2 instrukcyi, zaś kadry uzupełniające wspólnie z ewidencyą osób ze stanu żołdowników, wedle §. 21 ustępu 2 instrukcyi.

Powiatowe komendy uzupełniające uwidoczniają przynależnych z ewidencyą gażystów rezerwowych odrębnie w 13 zeszycie protokółu ewidencyjnego.

Wojskowe komendy stacyi, jeżli nie są oraz powiatowemi komendami uzupełniającemi, a względnie komendy forteczne i placowe, prowadzą względem przebywających w ich obrębie służbowym gażystów rezerwowych, protokół ewidencyjny porządkiem zgłoszeń, a gdzie tego potrzeba, także rejestr imienny alfabetyczny.

Ewidencya gażystów rezerwowych nieprzydzielonych do etatu oddziałów i zakładów wojskowych, ogranicza się u oznaczonych w ustępie 7 *c*) jeneralnych i wojskowych komend, dalej u wydziałów państwowego ministerstwa wojny i tegoż sekcyi morskiej, do zanotowania tej powiatowej komendy uzupełniającej, do której przynależą z ewidencyą tacy gażyści rezerwowi.

11. Osób ze stanu pobierających gażę biorą do ewidencyi przy przejściu do rezerwy, powiatowe komendy uzupełniające, gdy zaś te osoby nie są przydzielone do etatu jakiego oddziału lub zakładu wojskowego, także jeneralne i wojskowe komendy, w których obrębie mają one swe mieszkanie, dalej dotyczące wydziały państwowego Ministerstwa wojny, na mocy dziennika zmian osobowych dla c. k. armii.

Przy kadrach uzupełniających następuje przyrost do ewidencyi na mocy odnośnego rozkazu.

Gażystów rezerwowych marynarki wojennej wciąga się do ewidencyi u powiatowych komend uzupełniających a względnie także u jeneralnych i wojskowych komend na mocy rozkazu admirała, ze strony admiralicyi portu w Pola oznajmić się mającego.

12. Jeżeli gażysta rezerwowy zmienia trwale swe miejsce mieszkania, to należy go przenieść do ewidencyi nowego mieszkania.

Przy zmianach miejsca mieszkania w pośród jednego powiatu uzupełniającego, zanotuje powiatowa komenda uzupełniająca nowe mieszkanie w rubryce 6, a w dotyczącym razie także nowy powiat pobytu w rubryce 7 protokółu ewidencyjnego.

Jeżeli nowe mieszkanie położone jest w innym powiecie uzupełniającym, natedy przeszle powiatowa komenda uzupełniająca wyciąg z protokółu ewidencyjnego przynależnej powiatowej komendzie uzupełniającej, a nadto zawiadamia o nowym powiecie uzupełniającym za jednoczesnem wykreśleniem dotyczącego w protokóle ewidencyjnym i w rejestrze imiennym, kadrę uzupełniającą tego oddziału lub zakładu wojskowego, w którego etat przynależy gażysta rezerwowy.

Kadra uzupełniająca sprostuje wedle tego rubrykę przynależności ewidencyjnej w swym protokóle ewidencyjnym i zachowa w razach §. 24 ustępów 5 i 6 instrukcyi, odnośne, powyżej oznaczone postępowanie.

Obierze gażysta rezerwowy, nie przydzielony do etatu jakiego oddziału lub zakładu wojskowego, swój stały pobyt w innym powiecie uzupełniającym, to doniesie o tej zmianie powiatowa komenda uzupełniająca nowego mieszkania, jeneralnej (wojskowej) komendzie.

Jeźli zaś nowe mieszkanie położone jest w obrębie innej komendy jeneralnej (wojskowej), natedy każda z obu powiatowych komend uzupełniających doniesie o tej zmianie swej przełożonej władzy uzupełniającej.

Jeneralna (wojskowa) komenda, mianowicie w ostatnim wypadku owa nowego mieszkania, poczyni doniesienie państwowemu Ministerstwu wojny a względnie tegoż sekcyi morskiej.

Postanowienie aliney 3 §. 6 obwieszczonego okólnikiem z 1. Sierpnia 1869 L. 2820. Pr. (Dziennik rozporządzeń normalnych dla c. k. armii część 62) przepisu, nie jest więc obowiązujące.

13. Przy transferowaniach gażystów rezerwowych wewnątrz jednego i tego samego oddziału wojskowego lub z jednego oddziału (zakładu) wojskowego do drugiego, również jak przy przejściu ze stanu pobierających gażę do stanu żołdowników rezerwy, należy względem sprostowania aktów ewidencyjnych u kadr uzupełniających i powiatowych komend uzupełniających, postępować według analogii postanowień §§ 25 i 26 instrukcyi, z uwagą na ustęp 10 alineę drugą niniejszego rozporządzenia.

Przy przejściu gażystów rezerwowych do stanu żołdowników rezerwy, wciąga ich polityczna władza ewidencyjna do ewidencyi na mocy paszportu wojskowego, za jej pośrednictwem wydać się mającego.

14. Ubytek gażystów rezerwowych z ewidencyi, następuje w ogóle według analogii postanowień §. 27 instrukcyi.

Umrze gażysta rezerwowy, nie przydzielony do etatu jakiego oddziału lub zakładu wojskowego, to przeszle powiatowa komenda uzupełniająca metrykę śmierci w drodze jeneralnej (wojskowej) komendy państwowemu ministerstwu wojny, a względnie tegoż sekcyi morskiej.

15. Względem gażystów rezerwowych, do landwery przejść mających, należy przedkładać dokumenta transferacyjne państwowemu ministerstwu wojny za pomocą konsygnacyi przepisanych w §. 155 4 instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych.

Wykreślenie tychże w aktach ewidencyjnych wykonuje się u kadr uzupełniających na mocy odnośnego rozkazu, zaś u powiatowych komend uzupełniających, względnie u komend jeneralnych (wojskowych) i dotyczących wydziałów państwowego Ministerstwa wojny, na mocy dziennika zmian osobowych dla c. k. armii.

16. Powołanie gażystów rezerwowych do czynnej służby, z wyjątkiem peryodycznych ćwiczeń w broni, następuje na osobny rozkaz państwowego Ministerstwa wojny, bezpośrednio przez przynależne do ewidencyi powiatowe komendy uzupełniające.

Prezentowanie gażystów rezerwowych, jak to zaprowadzono względem osób ze stanu żołdowników, niema miejsca, lecz mają oni odchodzić z miejsca swego pobytu wprost najkrótszą rutą na miejsce swego przeznaczenia.

W tym celu otrzyma gażysta rezerwowy marszrutę wraz z kartą powoławczą od komendy i komisyi administracyjnej oddziału lub zakładu wojskowego, w wojnie zaś, lub gdy się tyczy gażystów rezerwowych, nieprzydzielonych do etatu jakiego oddziału lub zakładu wojskowego, od powiatowej komendy uzupełniającej

Dzień odejścia z miejsca pobytu, należy potwierdzić na marszrucie przez znajdującą się może w miejscu wojskową komendę stacyi (placu fortecznego), inaczej zaś przez polityczną władzę powiatową, a gdy i taka władza nie znajduje się w miejscu, przez przełożonego gminy.

Ubytek wracających do czynnej służby gażystów rezerwowych zanotuje się w aktach ewidencyjnych na mocy doniesienia o wykonanym powrocie, które poczynić mają tacy gażyści pisemnie u przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej, zkąd takowe udzielonem zostanie dotyczącej kadrze uzupełniającej, a względnie jeneralnej (wojskowej) komendzie i państwowemu Ministerstwu wojny lub tegoż sekcyi morskiej.

17. Gażystom rezerwowym, występującym ponownie z czynnej służby, potwierdzi się przepędzony w tejże czas na dekrecie, przez władzę wojskową lub komendanta oddziału albo zakładu wojskowego, i wpisze się oprócz tego do karty głównej księgi osobowej w rubryce „nastąpione“ z wyjątkiem peryodycznych ćwiczeń w broni, które zaznacza się w otwartej dlań rubryce z dodaniem przeciągu czasu.

Odstępując od postanowień ustępu 11, przeprowadza się w takich razach przyrost do ewidencyi na mocy odnośnego rozkazu, w myśl §. 27 ustępu 3 instrukcyi powiatowej komendzie uzupełniającej udzielić się mającego, w którym tak dzień ponownego wystąpienia z czynnej służby jak też obrane mieszkanie obwieścić należy.

Dopiero co wspomnione daty ewidencyjne gażystów rezerwowych, nie przydzielonych do etatu jakiego oddziału lub zakładu wojskowego, udzieli powiatowa komenda uzupełniająca jeneralnej (wojskowej) komendzie a ostatnia państwowemu Ministerstwu wojny.

18. Wykazy kontrolne przepisane w §. 31. ustępach 1, 6, 2, 3 i 4 instrukcyi, obejmują także gażystów rezerwowych.

19. Powoływanie gażystów rezerwowych do głównego raportu w stacyi powiatu uzupełniającego, następuje bezpośrednio przez przynależną do ewidencyi powiatową komendę uzupełniającą, której przysłuża także decyzya względem wcześnie wnieść się mających próśb o zwolnienie (§. 32 ustęp 11 instrukcyi).

20. Powoływanie oficerów rezerwowych do peryodycznych ćwiczeń w broni, następuje na zarządzenie jeneralnej (wojskowej) komendy a względem marynarki wojennej na zarządzenie admiralicyi portu w Pola, bezpośrednio przez przynależną do ewidencyi powiatową komendę uzupełniającą.

Przy powołaniach do ćwiczenia w broni doręczy się oficerowi rezerwowemu marszrutę tylko w wypadku, przewidzianym w ustępie 3 *c*) § 23. przepisu o należytościach.

Prośby o zwolnienie od peryodycznego ćwiczenia w broni (§. 33 ustęp 8 instrykcyi) rozstrzyga jeneralna (wojskowa) komenda a względnie admiralicya portu w Pola

Oficerowie rezerwy, którzy odbyli swą jednoroczną służbę ochotniczą w peryodzie służby prezencyjnej roku 1869, będą po raz pierwszy pociągnięci do ćwiczenia rezerwy w broni w roku 1872.

Postanowienia przejściowe.

21. Dla przejścia z dotychczasowo ważnego postanowienia ewidencyjnego na postanowienia I szej części instrukcyi, zarządza instancya Ministeryalna co następuje.

Wszystkie oddziały i zakłady wojskowe mają, gdzie istnieją poddziały, przez tychże, wygotować o ile można pośpiesznie nowe paszporta wojskowe dla stale urlopowanych i rezerwowych, znajdujących się w ich księdze głównej.

Państwowe Ministerstwo wojny tuszy sobie ze względu na poddział tej pracy, że postąpi się przy tem mimo ogromu wygotowań z wszelką starannością i że w szczególności daty rękopismem wypełnić się mające, będą wyraźnie, poprawnie i całkowicie wciągane.

W rubrykach miejsca urlopu zawartych na stronie 1. paszportu wojskowego, należy umieścić miejsce teraźniejszego stałego pobytu (urlopu) stale urlopowanego lub rezerwowego.

Ustanowienie przynależności ewidencyjnej należy wedle §. 14, ustępu 4 instrukcyi do oddziałów lub zakładów wojskowych a względnie do poddziałów, sporządzających paszporta wojskowe wedle reguł zawartych w ustępach 1, 2 i 3 tego paragrafu.

Nie istnieją warunki do przeniesienia przynależności ewidencyjnej w miejsce stałego pobytu, lub zachodzą w tej mierze wątpliwości, to należy urlopnika lub rezerwistę przenieść do ewidencyi tych władz, w których obrębie ma swą przynależność domową, ewentualnie znajduje się jego gmina poborowa lub jego miejsce urodzenia.

Paszporta wojskowe mają za znak ich wygotowania w czasie przejścia z dotychczasowych odnośnych przepisów na teraźniejszą instrukcyę, otrzymać datę z jednego i tego samego dnia, mianowicie 1. Sierpnia 1871.

Wywód lekarza wojskowego o stanie zdrowia żołnierza przy jego ostatniem wystąpieniu z czynnej służby należy tam, gdzie poddział lub zakład wojskowy wystawiający paszport wojskowy ma przed sobą dotyczący protokół wizytacyjny, wpisać do paszportu wojskowego (stronica 4) a zgodność tego przeniesienia potwierdzić w miejsce podpisu wizytującego lekarza przez komendanta poddziału.

22. Zupełnie wygotowane paszporta wojskowe mają oddziały dla przyspieszenia założenia aktów ewidencyjnych przesłać a względnie oddawać partiami własnym kadrom uzupełniającym, zaś oddziały artyleryi własnym komendom (batalionowym).

Kadry uzupełniające, względnie komendy pułków artyleryi polowej i batalionów artyleryi fortecznej, tudzież zakłady wojskowe udzielają paszporta wojskowe po zrobionym użytku, również partiami — przynależnej do ewidencyi powiatowej komendzie uzupełniającej, która je po wciągnięciu we własne akta ewidencyjne odseła bezzwłocznie przynależnym do ewidencyi władzom powiatowym.

Przesłanie paszportów wojskowych dzieje się według analogii postanowień §. 11, ustępu 5 instrukcyi za pomocą konsygnacyi, które po potwierdzeniu zwracane być mają wystawicielowi.

Przyrost żołnierza w aktach ewidencyjnych kadr uzupełniających i władz ewidencyjnych, następuje w ten sposób, jaki dla przyrostu niewcielonych rekrutów, którzy w czasie wcielenia przestępują w stosunek stale urlopowanych, przepisany jest w §. 22 ustępie 1. instrukcyi.

Dla wygotowania paszportów wojskowych i założenia aktów ewidencyjnych, wyznacza się oddziałom i zakładom wojskowym, tudzież kadrom uzupełniającym termin do końca Września, zaś powiatowym komendom uzupełniającym do końca Października 1871.

Założenie aktów ewidencyjnych u politycznych władz powiatowych, należy przyspieszyć, tak dalece, by wszystkim stale urlopowanym i rezerwowym mogły być wydane paszporta wojskowe do 15. Listopada 1871.

23. Przy doręczeniu paszportów wojskowych stale urlopowanym i rezerwowym, mają władze powiatowe zachować to same postępowanie, jak przy wydaniu paszportów wojskowych niewcielonym, bezpośrednio w stósunek stale urlopowanych przechodzącym rekrutom, przy czem, o ile dotyczący nie znajdował się dotąd we własnej ewidencyi, naznaczone w paszporcie wojskowym miejsce urlopu potrzebną daje skazówkę.

Przełożeni gmin, a w razach §. 29 ustępu 8 instrukcyi, władze dotyczące mają doręczać bezzwłocznie paszporta wojskowe tamże wymienionym.

Bezpośrednie wydanie paszportów wojskowych stale urlopowanym i rezerwowym ze strony oddziałów i zakładów wojskowych lub powiatowych komend uzupełniających, wzbrania się na każdy wypadek.

24. Wydalił się czasowo stale urlopowany lub rezerwowy z miejsca pobytu, natedy zatrzyma przełożony gminy paszport wojskowy tymczasem w urzędowem przechowaniu; gdy zaś nie może być odszukany stale urlopowany lub rezerwowy w swym paszporcie wojskowym oznaczonem miejscu urlopu i nie można także wyśledzić jego pobyt, to należy złożyć paszport wojskowy aż do odszukania żołnierza u przynależnej do ewidencyi władzy politycznej.

25. Przy wydaniu paszportów wojskowych winni przełożeni gmin przyjąć meldowanie pobytu od stale urlopowanych i rezerwowych i wciągnąć je tak do księgi meldunkowej, jak też do wykazu zmian i paszportu wojskowego, w sposób instrukcyą przepisany.

Wymienieni w §. 29 ustępie 8 instrukcyi, winni również, skoro doręczą się im paszporta wojskowe ze strony ich przełożonych władz, poczynić zgłoszenie pobytu u przełożonego gminy miejsca pobytu.

26. Przełożony gminy odbierze znajdującą się w ręku rezerwisty kartę rezerwową lub paszport i kartkę urlopową, przyłączy ten dokument do wykazu zmian tego miesiąca, w którym wciągnięto przepisane w poprzednim ustępie zgłoszenie pobytu i przeszle takowy wraz z tym wykazem politycznej władzy powiatowej własnego obrębu.

Władza powiatowa udziela dołączone do wykazu zmian dokumenta legitymacyjne wraz z przechowanemi u niej paszportami wojskowemi co do innych

w wykazie zameldowanych a z ewidencyą we własnym powiecie przynależnych stale urlopowanych i rezerwowych, powiatowej komendzie uzupełniającej.

Przybyłe wraz z wykazem zmian dokumenta legitymacyjne względem stale urlopowanych i rezerwowych nieprzynależnych z ewidencyą do własnego powiatu, odeszle się tej władzy powiatowej do udzielenia powiatowej komendzie uzupełniającej, od której nadeszedł paszport wojskowy.

Powiatowa komenda uzupełniająca przeszle nadesłane jej dokumenta legitymacyjne przynależnemu etatowo oddziałowi lub zakładowi wojskowemu (§. 27, ustęp 6 instrukcyi).

Z wykazami zmian należy zaś postąpić tak ze strony władzy powiatowej jako też w dalszym ciągu ze strony powiatowych komend uzupełniających wedle §. 23 instrukcyi.

27. Stale urlopowani i rezerwowi, którym z jakiegokolwiekbądź powodu nie wydano paszportu wojskowego według nowego wzoru do 15. Listopada 1871, mają się zgłosić o to do końca Listopada b. r. u przełożonego gminy tego miejsca, w którem potenczas przebywają.

Zaniechanie tego zgłoszenia będzie karanem przez przynależną do ewidencyi władzę powiatową wedle §. 16, ustępu 11 instrukcyi.

Zgłaszających się o paszport wojskowy stale urlopowanych i rezerwowych wciągną przełożeni gmin zaraz do księgi meldunkowej i wykazu zmian.

Daty potrzebne do wypełnienia rubryk 3, 4 i 5 księgi meldunkowej i 2, 3 i 4 wykazu zmian, należy powziąć z dokumentu legitymacyjnego (karty rezerwowej, paszportu lub kartki urlopowej) dotyczącego, tymczasowo mu pozostawić się mającego.

Rubryki ewidencyjne 6, 7 i 8 względnie 5, 6 i 7 nie mogą być wypełnione, następne zaś rubryki meldunkowe mają być przepisane „o paszport wojskowy.“

Skoro wykazy zmian za miesiąc Listopad 1871 dojdą powiatowe komendy uzupełniające w drodze przepisanej w §. 23 instrukcyi, mają te władze względem zgłaszających się tamże o paszporta wojskowe podług nowego wzoru stale urlopowanych i rezerwowych, zestawić bezzwłocznie ogólne wykazy oddziałami i przesłać je bezpośrednio dotyczącym korpusom etatowym.

Ostatnie zawiadomią w drodze przynależnej do ewidencyi powiatowej komendy uzupełniającej polityczną władzę ewidencyjną o pobyciu dotyczącego celem bezzwłocznego wydania złożonego tamże wedle ustępu 24 niniejszego rozporządzenia paszportu wojskowego, poczem należy zachować naznaczone w ustępach 25 i 26 postępowanie, zaś dokumenta legitymacyjne dawniejszej formy zwrócić ze strony władz powiatowych wraz z wykazami zmian.

Obdzielenie tych stale urlopowanych i rezerwowych paszportami wojskowemi nowego wzoru, musi być po koniec Grudnia b. r. całkowicie przeprowadzone.

28. Władze powiatowe postarają się o to, aby postanowienia ustępu 27 względem zgłoszenia się stale urlopowanych i rezerwowych, niezaopatrzonych do 15. Listopada b. r. w paszporta wojskowe nowego wzoru, były wcześnie i powszechnie ogłoszone w sposób w miejscu używany.

Dalej zarządza instancya ministeryalna:

Modyfikacya §. 156 instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych.

29. Dla zgodności przeglądów ewidencyjnych, które jeneralne i dotyczące wojskowe komendy wedle §. 31 ustępu 2 i 3 instrukcyi (ustępu 18 niniejszego rozporządzenia) sporządzać mają, raz na podstawie przeglądów powiatowych komend uzupełniających względem przynależnych do ewidencyi w ich obrębie stale urlopowanych i rezerwowych, drugi raz na podstawie przeglądów według §. 156 instrukcyi do wykonania ustaw wojskowych układać się mających, należy w dopiero co powołanym paragrafie uskutecznić następujące poprawki:

Przegląd opiewać będzie: „Podania o stanie urlopników i rezerwy."

W drugiej linii należy między słowy „własny stan rezerwy" wmieścić „urlopników i"; w trzecim wierszu należy po słowie „znajdujących się" dodać „urlopników i."

W aliney 2, 4 linii należy między słowy „o stanie rezerwy" włożyć „urlopników i" nakoniec.

w miejsce aliney 3ciej umieścić co następuje:

„Korpusy majtków mają te przeglądy przedkładać sekcyi morskiej państwowego ministerstwa wojny, i należy jednocześnie przesłać odpowiednie wyciągi jeneralnym (wojskowym) komendom w Zagrzebiu, Tryeście i Zara."

Agenor hr. **Gołuchowski** m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 31. Października 1871. **Część XVII.**

Nr. 29.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 25. Września 1871. roku l. 11.439,

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Zaleszczykach.

W myśl artykulu II ustawy krajowej z dnia 12. Grudnia 1869. r. (Dz. ust. kr. Nr. 8 z. r. 1870). ustanawia Wydział krajowy następującą taxę pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Zaleszczykach, począwszy od 1. Października 1871. r. aż do dalszego postanowienia:

a) od osób dorosłych na 43 ct. w. a. dziennie — zaś

b) od dzieci niżej lat siedmiu na 22 ct. w. a. dziennie.

Co się niniejszem do wiadomości powszechnej podaje.

L. Sapieha w. r. **Gross** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 31. Października 1871. **Część XVIII.**

Nr. 30.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 5. Października b. r. l. 2157. praes.,

dotyczące ustanowienia głównego urzędu cłowego w Podwołoczyskach.

Dnia 4. Października 1871. rozpoczął na dworcu kolei żelaznej w Podwołoczyskach c. k. główny urząd cłowy II klasy, ustanowiony tamże w skutek upoważnienia Wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 25. Czerwca 1871. l. 17687. swą urzędową czynność.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 31. Października 1871. **Część XIX.**

Nr. 31.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

o ponoszeniu kosztów pertraktacyj, przedsięwziętych w skutek spóźnionego zgłoszenia się z poborami, podlegającemi na mocy ustawy z dnia 26. Kwietnia 1871. z urzędu wykupowi lub regulacyi w myśl najw. ces. patentu z d. 5. lipca 1853.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Wszelkie pobory traw, szuwarów lub innych roślin, rosnących na cudzych stawach lub wierzchowinach tychże stawów, niemniej wszelkie pobory drzewa z cudzych gruntów, nie przeznaczonych do uprawy leśnej, które to pobory w moc ustawy z dnia 26. Kwietnia 1871. (Dz. u. i rozp. kraj. l. 18.) podlegają z urzędu wykupowi lub regulacyi podług postanowień patentu z dnia 5. lipca 1853. (Nr. 130. Dz. p. p.) powinny być podane najdalej po koniec czerwca 1872. r. do wiadomości c. k. Namiestnictwa we Lwowie, jako komisyi krajowej dla spraw odkupu lub regulacyi ciężarów gruntowych.

Art. II.

Jeżeli zgłoszenie się z temi poborami, lub wystąpienie z takowemi nastąpi dopiero po upływie powyższego terminu, wtedy strony, które zawiniły niezgłoszeniem lub niewystąpieniem z pretensyami, ponosić mają koszta z powodu zarządzonej pertraktacyi, a orzekać o tem będą władze, powołane do przeprowadzenia wyżprzytoczonego patentu.

Art. III.

Polecam Memu Ministrowi Spraw Wewnętrznych wykonanie tej ustawy.

Ischl dnia 13. Października 1871.

Franciszek Józef w. r.

Hohenwart w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 10. Listopada 1871. **Część XX.**

Nr. 21.

Uchwała

Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Października 1871. r.

o służbie lekarskiej i administracyjnej szpitala powszechnego we Lwowie, oraz szpitali Św. Łazarza i Św. Ducha w Krakowie.

Szpital powszechny we Lwowie.

Art. I.

Na czele administracyi szpitala, tak pod względem sanitarno-policyjnym jak i ekonomicznym, stoi dyrektor szpitala. Tenże winien być doktorem medycyny, i pobiera płacy 1.600 złr. w. a. rocznie z dodatkiem 100 złr. po każdem z czterech pierwszych pięcioleci zadowalniającej służby na tej posadzie pełnionej. Obowiązany jest mieszkać w szpitalu. Jak długo jednak mieszkanie nie mogłoby być w gmachu szpitalnym wyznaczonem, wypłacane mu będą 300 złr. rocznie na mieszkanie.

Art. II.

§. 1. Jak długo istnieje obowiązkowe połączenie lwowskiego szpitala powszechnego z klinikami, szkołą chirurgiczną i praktycznym wykładem dla akuszerek, i jak długo z mocy tego obowiązkowego połączenia zastrzeżonem zostaje, że profesorowie pomienionej szkoły są zarazem prymaryuszami przy szpitalu, również jak długo zakłady krajowe dla położnic i obłąkanych pod jednym zarządem i dyrekcyą i w jednym gmachu z szpitalem powszechnym we Lwowie są połączone, będą w tymże szpitalu następujące posady:

A. służby lekarskiej:

a) w zakładzie chorych: w oddziale chorób wewnętrznych dwie posady prymaryuszów, jedna z kliniką i mniejszą liczbą chorych dla profesora

z dodanym sekundaryuszem, zaś druga z większą liczbą chorych bez kliniki dla prymaryusza, który nie jest zarazem profesorem, także z pomocą jednego sekundaryusza.

W oddziale chorób zewnętrznych również dwie posady prymaryuszów, urządzone w sposób powyższy, z pomocą dwóch sekundaryuszów; wreszcie w oddziale chorób ocznych jeden prymaryusz nie-profesor i jeden sekundaryusz.

b) w zakładzie położnic: jeden prymaryusz profesor, jeden sekundaryusz i akuszerka.

c) w zakładzie dla obłąkanych: dwie posady prymaryuszów dla nieprofesorów, z których jeden dla oddziału mężczyzn, drugi dla oddziału kobiet, z pomocą sekundaryusza dla każdego.

d) dla całego szpitalu: posady prosektora i chemika patologicznego, oraz trzech praktykantów, doktorów medycyny.

Ogółem ustanowione być mają posady stałe: dziesięciu prymaryuszów jednego prosektora, jednego chemika patologicznego i jednej akuszerki; posady czasowe: dziesięciu sekundaryuszów i trzech praktykantów, doktorów medycyny.

§. 2. *a)* Dla wszystkich prymaryuszów, którzy nie są zarazem profesorami, również dla prosektora, ustanawia się roczna płaca na 1.200 złr. a. wraz z prawem żądania trzykrotnie po każdem pięcioleciu zadowalniającej służby na tej posadzie odbytej, podwyższenia płacy o 100 złr. a.; dla chemika patalogicznego ustanawia się rocznej płacy 800 złr. a.

b) dla sekundaryuszów, którzy nie są zarazem asystentami klinicznymi, ustanawia się rocznej płacy po 600 złr. a., dla sekundaryuszów, którzy są asystentami. po 300 złr. a.

c) Akuszerka pobierać będzie rocznej płacy 400 złr. a. z dodatkiem mieszkania i opału.

d) Praktykanci, którzy winni być doktorami medycyny, otrzymają zasiłek (adjutum) rocznie po 400 złr. a.

Art. III.

Dla służby administracyjnej ustanawia się następujące posady:

a) Rządcy, kasyera i rachmistrza. Każdy z nich ma złożyć kaucyę wyrównającą rocznej płacy.

Rządca otrzyma mieszkanie z dodatkiem 12 sągów drzewa opałowego i 1000 złr. a. rocznej płacy.

Kasyer pobierać będzie 800 złr. a. rocznej płacy i 200 złr. a. na mieszkanie.

Rachmistrz 600 złr. a. rocznie i 120 złr. a. na mieszkanie.

b) Do pomocy w kancelaryi dyrekcyi i zarządu ustanawia się dwie posady pisarzy stałych z roczną płacą po 500 złr. a.

Gdyby się potrzeba okazała, może Wydział krajowy pewną liczbę pisarzy dziennych przyjąć.

c) Dla niższych usług ustanawia się: posadę woźnego z płacą 300 złr. a. rocznie i 60 zł. a. na przepisany ubior, tudzież posady dwóch odźwiernych z płacą roczną 250 złr. a. i po 60 złr. a. na przepisany ubior, do tego mieszkanie z opałem; wreszcie dozorcy służby obłąkanych z płacą 300 złr. a.

d) Do obsługi maszyny parowej i wykonania pomniejszych robót utrzymywanym będzie: examinowany maszynista-ślusarz. Tenże otrzyma wynagrodzenia 480 złr. a. rocznie wraz z mieszkaniem i opałem.

Art. IV.

Przy szpitalu lwowskim ustanawiają się dwie stałe posady kapelanów szpitalnych, po jednym z obudwóch obrządków katolickich, rzymsko-katolickiego i greckiego. Roczna płaca dla każdego z tych kapelanów ustanowić się ma na 600 złr. a. z dodatkiem 200 złr. a. na pomieszkanie, z policzeniem w to płacy, z innych funduszów publicznych pobieranej.

Art. V.

Posady: dyrektora, prymaryuszów, prosektora, chemika, akuszerki, rządcy, kasyera, rachmistrza i dwóch pisarzy są stałe.

Art. VI.

Aż do ostatecznego urządzenia stosunku miasta Lwowa do zakładu chorych w szpitalu lwowskim, fundusz krajowy ponosić będzie nadwyżkę wydatków, z niniejszej uchwały wypływającą, a Wydział krajowy aż do tej chwili posady w Art. IV. i V. za stałe uznane, wyjąwszy posadę dyrektora, obsadzać będzie w sposób prowizoryczny. Również aż do tej chwili mianuje kapelanów Wydział krajowy prowizorycznie na przedstawienie odnośnych Ordynaryatów.

Szpitale Św. Łazarza i Św. Ducha w Krakowie.

Art. VII.

Dla szpitala Św. Łazarza ustanowione będą dwie nowe posady praktykantów lekarskich, którzy winni być doktorami medycyny; dla oddziału zaś obłąkanych w szpitala Św. Ducha nowa posada sekundaryusza.

Art. VIII.

Profesorowi położnictwa w Krakowie, o ile pełni obowiązki lekarza ordynującego w oddziale 3. szpitala św Łazarza, przeznacza się wynagrodzenie w kwocie 200 złr. a. rocznie.

Art. IX.

Płace przy szpitalach krakowskich będą następujące:

A. Dla służby lekarskiej.

Płaca dyrektora 1.600 złr. a. z dodatkiem po 100 złr. po każdem z czterech pierwszych pięcioleci zadowalniającej służby na tej posadzie spełnionej; prymaryuszów po 1.200 złr. a. z dodatkiem po 100 złr. a. po każdem z trzech pierwszych pięcioleci zadowalniającej służby na tej posadzie spełnionej; sekundaryuszów po 600 złr. a.; praktykantów po 400 złr. a.; akuszerki 400 złr. a. z dodatkiem mieszkania i opału.

B. Dla służby administracyjnej.

a) Przy szpitalu Św. Łazarza:

Rządcy 1000 złr. a. z mieszkaniem i 100 złr. a. na opał i światło.

Kontrolora 800 złr. a. i 200 złr. a. na mieszkanie.

Kancelisty 600 złr. a. i 120 złr. a. na mieszkanie.

Woźnego 300 złr. a. i 60 złr. a. na przepisany ubior.

b) Przy szpitalu Św. Ducha:

Rządcy 800 złr. a. i 200 złr. a. na mieszkanie, opał i światło.

Pisarza dyrekcyi 800 złr. a.

Woźnego 300 złr. a. i 60 złr. a. na przepisany ubior.

Art. X.

Wydział krajowy wejdzie w umowę z właściwymi profesorami uniwersytetu Jagiellońskiego co do wykonywania sekcyj patologicznych i rozbiorów chemicznych dla szpitali Św. Łazarza i Św. Ducha.

Art. XI

Przy szpitalu Św. Łazarza i Św. Ducha w Krakowie ustanawia się stała posada kapelana z roczną płacą 600 złr. i 200 zł. a. na pomieszkanie, z policzeniem w to płacy, z innych funduszów publicznych pobieranej.

Art. XII.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie dnia 1. Stycznia 1872. roku. Lata służby lekarskiej, pełnionej w szpitalach, lwowskim i krakowskich, przed 1. Stycznia 1872. r. nie będą policzone do lat dających prawo do dodatków po 100 złr. a. przyznanych w Art. I., Art. II. §. 2. Art. IX. A. niniejszej uchwały.

Sapieha m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXI.**

Nr. 33.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 20. października 1871. l. 14.300,

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Ez. ust. i rozp. kraj. Nr. 8. z r. 1870.), ustanawia Wydział krajowy do taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie, obecnie w kwocie 35 ct. w. a. od dnia i osoby pobieranej, dodatek w kwocie 10 ct. w. a. na czas trzech lat od d. 1. listopada r. b. począwszy, z uwagą, iż za dzieci niżej lat siedmiu przypada tylko połowa tej należytości.

L. Sapieha w. r. **C. Haller** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXII.**

Nr. 34.

Okólnik do wszystkich c. k. Starostów i do Magistratów we Lwowie i Krakowie,

dotyczący przesyłek kolejowych arszeniku i innych trucizn.

W załączeniu udzielam Panu Staroście nadesłany mi wysokiem rozporządzeniem Jego Excelencyi Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10. września 1871. do l. 15·125 odpis regulaminu dla transportów trucizn na kolejach żelaznych, który wydany został wysokim reskryptem Ministerstwa Handlu dnia 26. sierpnia b. r. l. 6.356 w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i królewsko-węgierskiem Ministerstwem dla Robót Publicznych i Komunikacyj, do Dyrekcyj wszystkich, pod kierownictwem onego stojących kolei żelaznych, i który z dniem 1. października 1871. wszedł w życie.

Dla obrotu zaś wewnątrz kraju ma i nadal być zatrzymany sposób pakowania, przepisany dla arszeniku rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26. Marca 1849. (Dz. ust. państw. str. 193), z tą tylko zmianą, żeby na przyszłość beczułkę zaopatrywano napisem „Trucizna.“

Polecam Panu c. k. Staroście, abyś bezzwłocznie o tem uwiadomił wszystkich aptekarzy, jakoteż kupców upoważnionych do sprzedaży trucizn i czuwał nad ścisłem wykonaniem tych przepisów.

Gołuchowski w. r.

Regulamin

dla przesyłek kolejowych arsenikaliów i innych trucizn.

Dla zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom przy przesyłkach koleją trucizn, rozporządza się, co następuje:

§. 1.

Przetwory arsenikalne, jako to: kwas arsenowy (arszenik biały) arszenik żółty (*auripigment*), arszenik czerwony (*realgar*), okruchy kobaltu (trucizna na muchy), wtedy tylko przyjmowane być mogą do przesyłek kolejowych, jeżli są zapakowane w podwójnych beczułkach lub skrzynkach. Dna tych beczułek winny być listwami wzmocnione, nakrywki zaś obręczami obite, lub żelazem okute. Beczułki lub paki wewnętrzne mają być sporządzone ze zdrowego i suchego drzewa, wewnątrz zaś obite płótnem lub gęstą tkanią.

§. 2.

Każda paka (*collo*) winna być opatrzoną czytelnym, czarną olejną farbą sporządzonym napisem „Arszenik (trucizna).“

§. 3.

Inne trujące przetwory metaliczne (trujące farby metaliczne, sole metalowe i t. p.), przedewszystkiem przetwory rtęciowe, jako to: sublimat, kalomel, biały i czerwony precypitat, cynober, sole i farby miedziowe, mianowicie siarkan czyli witryol miedziowy, octan miedziowy, grünszpanem zwany, farby miedziowe zielone i niebieskie, przetwory ołowiu, jako to: niedokwas ołowiu (*masicot*), minium, cukier ołowiany i inne sole ołowiane, biel ołowiana (*Bleiweiss*) i inne farby ołowiane, oraz popiół antymoniowy i cynowy, mogą być do przesyłek kolejowych tylko wtedy przyjęte, jeżli opakowane zostaną w skrzyniach lub beczkach, sporządzonych z silnego suchego drzewa, oraz jeżli listwy względnie zaś obręcze szczelnie i należycie będą opatrzone.

Pomienione obicia winne być tak silne i tak dokładne aby wskutek uderzeń i wstrząśnień w czasie przewozu powstałe okruszenie na drobny proszek substancyi trującej nie mogło się wydobyć przez szczeliny pak na zewnątrz.

Wyżwspomnione artykuły należy uwidocznić na liście towarowym (*Frachtbrief*) pod właściwemi ich nazwami, nie zaś pod ogólną nazwą „Materyały, Towary korzenne“ i t. p.

§. 4.

Materyały pod §§. 1. i 3. wymienione winny być zapakowane całkiem osobno od przedmiotów służących pośrednio lub bezpośrednio do pożywienia.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXIII.**

Nr. 35.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. listopada b. r. l. 15.893,

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Żółkwi.

W myśl art. II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. roku (Dz. ust. kraj. nr. 8. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy taxę za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Żółkwi począwszy od d. 1. stycznia 1872. r. aż do dalszego postanowienia na 45 ct. w. a. dziennie od osoby, bez różnicy wieku.

Pietruski w. r. **Gross** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXIV.**

Nr. 36.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Małowa, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Małowa, powiatu Trembowelskiego, pozwala się pobierać w roku 1871 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i czterech (34) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 37.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Młynisk, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Młynisk, powiatu Trembowelskiego, pozwala się pobierać w roku 1871 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu i jednego (41) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 38.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Słobódki Janowskiej, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Słobódki Janowskiej, powiatu Trembowelskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i dwóch (32) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 39.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Polanki, powiatu Kossowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Polanki, powiatu Kossowskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu (30) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r

Nr. 40.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Dołhopola, powiatu Kossowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dołhopola, powiatu Kossowskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do

wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i sześciu (36) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 41.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Hołowy, powiatu Kossowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Hołowy, powiatu Kossowskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu i trzech (43) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 42.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Krasnoiły, powiatu Kossowskiego ua pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Krasnoiły, powiatu Kossowskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości pięćdziesięciu (50) %

Schönbrun dnia 26. Lissopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 43.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Jasieniowa, powiatu Kossowskiego, na pobór dodatków gminnyoh do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Jasieniowa, powiatu Kossowskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu (30) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 44.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Debesławce, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Debesławce, powiatu Kołomyjskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatkow bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i jednego (31) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 45.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Kluczowa Małego, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kluczowa Małego, powiatu Kołomyjskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu dwóch i pół ($32\frac{1}{2}$) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXV.**

Nr. 46.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Kamionek Wielkich, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kamionek Wielkich, powiatu Kołomyjskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu sześciu i pół ($36\frac{1}{2}$) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 47.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Michałkowa, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Michałkowa, powiatu Kołomyjskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu i trzech (43) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 48.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Peczeniżyna, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Peczeniżyn, powiatu Kołomyjskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości dwudziestu sześciu i pół ($26\frac{1}{2}$) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 49.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Siemakowiec, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Siemakowiec, powiatu Kołomyjskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu sześciu i pół ($36\frac{1}{2}$) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 50.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Widynowa, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Widynowa, powiatu Śniatyńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich

podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i trzech (33) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 51.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Zawale, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zawale, powiatu Śniatyńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości pięćdziesięciu (50) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 52.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Drahasymowa, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Drahasymowa, powiatu Śniatyńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości dwudziestu i siedmiu (27) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 53.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Rożnowa, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Rożnowa, powiatu Śniatyńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości pięćdziesięciu (50) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 54.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Żywaczowa, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Żywaczowa, powiatu Horodeńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych podatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i dwóch (32) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 55.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Probabin, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Probabin, powiatu Horodeńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu (40) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych
dla
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXVI.**

Nr. 56.
Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Toporowce, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Toporowce, powiatu Horodeńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości dwudziestu i dziewięciu (29) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 57.
Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Czernelicy, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Czernelicy, powiatu Horodeńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu (30) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 58.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Serafińce, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Serafińce, powiatu Horodeńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i dwóch (32) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 59.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Bałahorówki, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bałahorówki, powiatu Horodeńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości dwudziestu i ośmiu (28) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 60.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Hawrylak, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Hawrylak, powiatu Horodeńskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do

wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu (30) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 61.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Konstantówce, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Konstantówce, powiatu Tłumackiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu i dwóch (42) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 62.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Przybyłowa, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Przybyłowa, powiatu Tłumackiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu i sześciu (46) %

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 63.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Gaje Wyżne, powiatu Drohobyckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Gaje Wyżne, powiatu Drohobyckiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i trzech (33) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 64.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Witkowa, powiatu Sokalskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Witkowa, powiatu Sokalskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatkow bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu (40) %.

Schönbrun dnia 26. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXVII.**

Nr. 65.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Topolsko, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Topolsko, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i jednego (31) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 66.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Tużyłow, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Tużyłow, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości dwudziestu i sześciu (26) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 67.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Studzianki, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Studzianki, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i trzech (33) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 68.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Cwitowa, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Cwitowa, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 69.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Siółko, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Siółko, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich

podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 70.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Podhorki, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Podhorki, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i pół ($30\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 71.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Zagórze, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zagórze, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i sześciu (36) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 72.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Bani, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bani, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości pięćdziesięciu i pięciu (55) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 73.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Wierzchni, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Wierzchni, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych podatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości dwudziestu i sześciu (26) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 74.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Chocin, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Chocin, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871 na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych w wysokości trzydziestu i sześciu (36) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 75.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Majdan, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Majdan, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatkow bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i jednego (31) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 76.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Dołpótów, powiatu Kałuskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dołpótów, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości dwudziestu i dziewięciu (29) %.

Wiedeń dnia 28. Listopada 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 23. Grudnia 1871. **Część XXVIII.**

Nr. 77.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Czeremcha, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Czeremcha, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 78.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Dąbrówka Polska, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dąbrówka Polska, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości pięćdziesięciu i dwóch (52) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 79.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Dąbrówka Ruska, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dąbrówka Ruska, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i dziewięciu (39) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 80.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Duszatyna, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Duszatyna, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu dwóch i pół ($42\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 81.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

względem pozwolenia gminie Klimkówka, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Klimkówka, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich

podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 82.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Komańcza, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Komańcza, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 83.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Markowie, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Markowiec, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu jednego i pół (31½) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 84.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Międzybrodzie, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Międzybrodzie, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu i czterech (44) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 85.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Posada Sanocka, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gmiuie Posada Sanocka, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dochodów nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 86.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Posada Zarszyńska, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następnje:

Gminie Posada Zarszyńska, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 87.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Szczawne, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Szczawne, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości pięćdziesięciu i sześciu (56) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 88.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Trepcza, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Trepcza, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i trzech (33) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.
Lasser w. r.

Nr. 89.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

względem pozwolenia gminie Stróże Małe, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Stróże Małe powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich

podatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości trzydziestu i pięciu i pół ($35\frac{1}{2}$) %

Wiedeń dnia 2 Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 90.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Zawadka koło Bukowska, powiatu Sanockiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zawadka koło Bukowska, powiatu Sanockiego, pozwala się pobierać w roku 1871. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkichpodatków bezpośrednich, bez dodatków nadzwyczajnych, w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 2. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 29. Grudnia 1871. **Część XXIX.**

Nr. 91.

Ustawa

o udzieleniu miastu Kołomyi prawa do poboru kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Miastu Kołomyi nadaje sie prawo pobierania myta „kopytkowego" na drogach do miasta prowadzących, pod warunkiem utrzymania w dobrym stanie dróg, ulic i placów na lat pięć.

Rogatki mają być postawione w miejscach, gdzie w obręb miasta wchodzą następne drogi:

1. Werbiąż - Kołomyja; 2. Okrzesińce - Kołomyja; 3. Korolówka - Kołomyja; 4. Ceniawa - Kołomyja; 5. Piadyki - Kołomyja; 6. Kamioneczki - Kołomyja; 7. Słobudka Leśna - Kołomyja; 8. Rakowczyk - Kołomyja; 9. Szeparowce - Kołomyja; 10. Diatkowce - Kołomyja; 11. Sopów - Kołomyja; 12. Ispas Kołomyja.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta według następnego wymiaru:

a) od konia, osła lub muła w zaprzęgu 3 (trzy) centy;

b) od sztuki bydlęcia rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

c) od bydląt luzem idących, od konia, osła lub muła, od sztuki bydlęcia 1 (jeden) cent;

d) od sztuki owiec, kóz, nierogacizny, jagnięcia, koźlęcia, źrebięcia $\frac{1}{2}$ (pół) centa.

Bydlęta ssące wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, taksamo cielęta, owce, kozy, nierogacizna, jagnięta, koźlęta na wozie lub na plecach prowadzone, są wolne od opłaty kopytkowego.

Art. III.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy co do uiszczenia opłaty, co do uwolnienia od tejże zupełnego lub częściowego jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do opłaty kopytkowego w mieście Kołomyi.

Art. IV.

Uchwalenie szczegółowych postanowień względem przeprowadzenia tej ustawy, porucza się reprezentacyi gminnej.

Wiedeń dnia 3. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1871. Wydano i rozesłano dnia 29. Grudnia 1871. **Część XXX.**

Nr. 92.

U s t a w a,

o omyceniu drogi powiatowej Bocheńsko-Limanowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Bochni w zastępstwie funduszu powiatowego nadaje się prawo do poboru myta na drodze powiatowej Bocheńsko-Limanowskiej, pod warunkiem utrzymania tej drogi kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Pobór myta odbywać się ma na dwóch stacyach mytniczych, a mianowicie w Czerwońcu i Rzegocinie.

Myto w Czerwońcu należy pobierać według następnego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 (trzy) centy.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myto.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) centy.

Myto w Rzegocinie pobierać należy według następnego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) centy.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myto.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju.

Art. III.

Przy poborze należytości mytniczej zachować należy wszystkie przepisy co do opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń dnia 3. Grudnia 1871.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.